

II

(Icke-lagstifningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 231/2013

av den 19 december 2012

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾, särskilt artiklarna 3.6, 4.3, 9.9, 12.3, 14.4, 15.5, 16.3, 17, 18.2, 19.11, 20.7, 21.17, 22.4, 23.6, 24.6, 25.9, 34.2, 35.11, 36.3, 37.15, 40.11, 42.3 och 53.3,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, och

av följande skäl:

(1) Direktiv 2011/61/EU ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som bland annat föreskriver om beräkning av tröskeln, den finansiella hävstången, verksamhetsvillkoren för förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-förvaltare*), inbegripet risk- och likviditetshantering, värdering och delegering, närmare krav på de uppgifter och skyldigheter som åligger AIF-förvaltarens förvaringsinstitut, bestämmelser om öppenhet samt särskilda krav på tredjeland. Det är viktigt att alla dessa kompletterande bestämmelser börjar gälla samtidigt som direktiv 2011/61/EU, så att de nya kraven på

AIF-förvaltare tillämpas i praktiken. Bestämmelserna i förordningen är nära relaterade, eftersom de handlar om auktorisering av AIF-förvaltare som förvaltar och/eller saluför AIF-fonder i unionen, deras löpande verksamhet och öppenhet, som är aspekter som är nära förknippade med inledandet och bedrivandet av verksamhet som tillgångsförvaltare. Det är önskvärt att alla delegerade akter som krävs enligt direktiv 2011/61/EU samlas i en enda förordning, för att förenhetliga dessa bestämmelser, som bör träda ikraft samtidigt, och underlätta för dem som omfattas av skyldigheterna att överblicka dem, däribland investerare som inte är EU-medborgare.

(2) Det är viktigt att anta en förordning, för att uppnå målen för direktiv 2011/61/EU på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater, förbättra den inre marknads integritet och erbjuda rättslig säkerhet för dess deltagare, inbegripet institutionella investerare, behöriga myndigheter och övriga intressenter. Att rättsakten har formen av en förordning gör att alla marknadsaktörer får ett enhetligt regelverk. Det är den bästa möjliga garantin för lika villkor, enhetliga konkurrensförutsättningar och en lämplig gemensam standard för investerarskyddet. Dessutom säkerställer det att närmare enhetliga genomförandebestämmelser om AIF-förvaltarens verksamhet är direkt tillämpliga (i sig direkt tillämpliga) och därför inte kräver ytterligare införlivning på nationell nivå. Genom en förordning kan man dessutom undvika att tillämpningen av direktiv 2011/61/EU försenas i medlemsstaterna.

(3) Eftersom den delegerade förordningen preciserar styrelsens och den verkställande ledningens skyldigheter bör betydelsen av dessa begrepp förklaras, särskilt att en styrelse kan bestå av personer i den verkställande ledningen. I förordningen införs även begreppet tillsynsfunktion och därför bör man i definitionen av styrelsen förtydliga att den är det organ som svarar för ledningsfunktionen, om

⁽¹⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

- tillsyns- och ledningsfunktionen är åtskilda enligt nationell bolagsrätt. Enligt direktiv 2011/61/EU är AIF-förvaltare skyldiga att lämna viss information till de behöriga myndigheterna, bland annat om vilken procentandel av AIF-fondernas tillgångar som omfattas av specialarrangemang på grund av sin illikvida natur. I förordningen klargörs innebörden av specialarrangemang, så att AIF-förvaltarna ska veta exakt vilken information de ska lämna till de behöriga myndigheterna.
- (4) I direktiv 2011/61/EU föreskrivs ett förenklat system för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fondportföljer vars sammanlagda förvaltade tillgångar inte överskrider de relevanta trösklarna. Det är nödvändigt att klargöra hur de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde ska beräknas. I detta sammanhang är det viktigt att fastställa vilka åtgärder som krävs för beräkningen av tillgångarnas sammanlagda värde, att tydligt fastställa vilka tillgångar som inte ska ingå i beräkningen, att klargöra hur de tillgångar ska värderas som förvärvats genom användning av finansiell hävstång och att föreskriva om hur man ska hantera korsvist ägande mellan AIF-fonder som förvaltas av en AIF-förvaltare.
- (5) Det sammanlagda värdet av de förvaltade tillgångarna behöver beräknas minst en gång per år med användning av aktuell information. Tillgångarnas värde bör därför fastställas under de tolv månader som föregår dagen för beräkningen av de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde och så nära den dagen som möjligt.
- (6) För att kontrollera att en AIF-förvaltare fortfarande har rätt att omfattas av det förenklade system som föreskrivs i direktiv 2011/61/EU, bör ett förfarande införas som gör det möjligt att fortlöpande följa de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde. För att bedöma hur sannolikt det är att de överskrider tröskeln, eller om det behövs en ytterligare beräkning, får AIF-förvaltarna beakta de typer av AIF-fonder som förvaltas och de olika kategorier av tillgångar som de investerar i.
- (7) Om en AIF-förvaltare inte längre uppfyller kraven på trösklarna, ska den anmäla detta till sin behöriga myndighet och ansöka om auktorisation inom 30 kalenderdagar. Om över- eller underskridandet av trösklarna bara inträffar någon enstaka gång under ett visst kalenderår och förhållandet anses vara tillfälligt, bör dock AIF-förvaltarna inte vara skyldiga att ansöka om auktorisation. I sådana fall bör AIF-förvaltaren informera den behöriga myndigheten om att tröskeln överskridits och förklara varför den anser att detta förhållande är av tillfällig natur. Ett förhållande som varar i mer än tre månader kan inte anses vara tillfälligt. Vid bedömningen av sannolikheten för att ett förhållande är tillfälligt bör AIF-förvaltaren beakta förväntad tecknings- och inlösenaktivitet eller, i förekommande fall, kapitalneddragningar och kapitalfördelningar. Vid denna bedömning bör AIF-förvaltaren inte använda förväntade marknadsrörelser.
- (8) De uppgifter som AIF-förvaltare använder för beräkningen av de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde behöver inte vara tillgängliga för allmänheten eller för investerare. De behöriga myndigheterna måste dock kunna verifiera att AIF-förvaltare på ett korrekt sätt beräknar och övervakar det sammanlagda värdet av de tillgångar de förvaltar, inklusive bedömningen av situationer då de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde tillfälligt överskrider den relevanta tröskeln och bör därför på begäran få tillgång till dessa uppgifter.
- (9) Det är viktigt att AIF-förvaltare som omfattas av bestämmelserna i det förenklade systemet i direktiv 2011/61/EU förser de behöriga myndigheterna med aktuell information vid registreringsstidpunkten. Alla typer av AIF-förvaltare har kanske inte uppdaterade emissionsdokument som speglar den senaste utvecklingen för de AIF-fonder som de förvaltar och sådana AIF-förvaltare kanske finner det mer praktiskt att redovisa den nödvändiga informationen i ett separat dokument som beskriver deras investeringsstrategi. Det kan vara fallet för riskkapitalfonder, som ofta skaffar kapital genom att förhandla med tänkbara investerare.
- (10) En AIF-fond som enbart har aktier i börsnoterade bolag bör inte anses ha finansiell hävstång, så länge som aktierna inte anskaffas genom lån. Om samma AIF-fond köper optioner i ett aktieindex, ska den anses ha finansiell hävstång, eftersom den har ökat fondens exponering mot en viss investering.
- (11) Två metoder att beräkna hävstången bör föreskrivas för att säkerställa en enhetlig tillämpning av AIF-förvaltarnas skyldighet att ge en objektiv översikt över den hävstång som används. Marknadsundersökningar har visat att de bästa resultaten uppnås genom att kombinera de så kallade "brutto-" och "åtagandemetoderna".
- (12) För att få lämplig information för övervakning av systemriskerna och en fullständig bild av AIF-förvaltarens användning av finansiell hävstång, bör information om en AIF-fonds exponering lämnas till behöriga myndigheter och investerare på grundval av både brutto- och åtagandemetoden. Alla AIF-förvaltare bör därför beräkna exponeringen med både brutto- och åtagandemetoden. Bruttometoden visar AIF-fondens totala exponering, medan åtagandemetoden ger insikt i de risksäkrings- och nettnings-tekniker som förvaltaren använder, och därför bör båda metoderna betraktas tillsammans. Skillnaden mellan den totala exponeringen enligt bruttometoden och åtagandemetoden kan ge nyttig information. Om det behövs för att se till att all ökning av AIF-fonders exponering avspeglas korrekt, får kommissionen anta ytterligare delegerade akter om en extra och valfri metod för beräkningen av hävstången.

- (13) Vid beräkning av exponeringen bör AIF-fondens samtliga positioner inledningsvis tas med, inklusive korta och långa tillgångar och skulder, lån, derivatinstrument och varje annan metod som ökar exponeringen, om tillgångarnas eller skuldernas risker och vinster ligger hos AIF-fonden. Alla andra positioner som nettotillgångsvärdet är sammansatt av ska också tas med.
- (14) Lånearrangemang som AIF-fonden ingår bör uteslutas, om de är av tillfällig natur och relaterade till och helt täcks av investerarnas kapitalinsatser. Revolverande lånekrediter bör inte anses vara av tillfällig natur.
- (15) Förutom att beräkna exponeringen med hjälp av bruttometoden bör alla AIF-förvaltare beräkna exponeringen med hjälp av åtagandemetoden. Enligt åtagandemetoden ska finansiella derivatinstrument omvandlas till motsvarande positioner i den underliggande tillgången. Om emellertid en AIF-fond investerar i vissa derivat för att uppväga marknadsrisken för andra tillgångar som fonden investerat i, bör dessa derivat under vissa omständigheter inte omvandlas till motsvarande position i de underliggande tillgångarna, eftersom de båda tillgångarnas exponering uppväger varandra. Detta bör exempelvis vara fallet när en AIF-portfölj investerar i ett visst index och innehar ett derivatinstrument som byter det indexets resultat mot ett annat index resultat, som bör motsvara innehavsexponeringen mot det andra indexet i portföljen, så att AIF-fondens nettotillgångsvärde inte blir beroende av det första indexets resultat.
- (16) Vid beräkning av exponeringen enligt åtagandemetoden ger derivat som uppfyller de kriterier som fastställs i denna förordning inte någon extra exponering. Om AIF-fonden investerar i indexterminsaffärer och innehar likvida medel motsvarande terminsaffärernas sammanlagda marknadsvärde, motsvarar detta en direktinvestering i indexandelarna och därför bör indexterminsaffären inte beaktas i beräkningen av AIF-fondens exponering.
- (17) Vid beräkning av exponeringen med åtagandemetoden bör AIF-förvaltarna ha rätt att beakta risksäkrings- och nettningssammansättningar, förutsatt att de uppfyller åtagandemetodens kriterier.
- (18) Kravet att nettningssammansättningar ska avse samma underliggande tillgång bör tolkas strikt. Tillgångar som AIF-förvaltaren beaktar som likvärdiga eller starkt korrelerade, som olika aktiekategorier eller obligationer som emitterats av samma emittent, bör därför inte anses vara identiska när det gäller nettningssammansättningar. Syftet med definitionen av nettningssammansättningar är att se till att endast sådana affärer beaktas som uppväger de risker som är förknippade med andra affärer, utan någon väsentlig återstående risk. Kombinationer av affärer för att generera en avkastning, hur liten den än må vara, genom att minska vissa risker samtidigt som andra behålls, bör inte betraktas som nettningssammansättningar, som vid arbitrageinvestmentsstrategier som syftar till att generera avkastning genom att utnyttja prisskillnader mellan derivatinstrument med samma underliggande tillgångar men med olika löptider.
- (19) En portföljförvaltningsmetod som syftar till att minska en risks duration, genom att kombinera en investering i en obligation med lång löptid och en ränteswap eller minska en AIF-obligationsportföljs duration genom en kort position i terminsaffärer med obligationer som motsvarar portföljens ränterisk (durationsrisk) ska anses vara ett risksäkringsarrangemang, om de uppfyller risksäkringskriterierna.
- (20) Ett portföljhanteringsförfarande som syftar till att uppväga de betydande riskerna med en investering i en väl diversifierad aktieportfölj genom en kort position i en aktieindextermin bör anses uppfylla risksäkringskriterierna. Villkoret är att aktieportföljens sammansättning ligger mycket nära aktiemarknadsindexets och att dess avkastning är starkt korrelerad till aktiemarknadsindexets samt att den korta positionen i aktieindexterminen möjliggör en obestridlig minskning av den allmänna marknadsrisken för aktieportföljen och att den specifika risken är obetydlig, t.ex. betarisksäkring av en väl diversifierad aktieportfölj där den specifika risken anses vara obetydlig.
- (21) Ett portföljhanteringsförfarande som syftar till att uppväga risken för en investering i en fastränteobligation genom att kombinera en lång position i en kreditswap med en ränteswap som byter den fasta räntan mot en ränta lika med en lämplig marknadsreferensränta plus en spread bör anses vara ett risksäkringsarrangemang, om åtagandemetodens alla risksäkringskriterier i princip är uppfyllda.
- (22) Ett portföljhanteringsförfarande som syftar till att uppväga risken för en viss aktie genom en kort position via ett derivatkontrakt avseende en annan aktie som är starkt korrelerad till den första aktien bör inte anses uppfylla risksäkringskriterierna. Även om en sådan strategi bygger på att inta motsatta positioner för samma tillgångskategori, säkrar den inte den specifika risken för investeringen i en viss aktie. Den bör därför inte anses vara ett risksäkringsarrangemang enligt åtagandemetodens kriterier.
- (23) Ett portföljhanteringsförfarande som syftar till att upprätthålla alfavärdet för en aktiekorg (bestående av ett begränsat antal aktier) genom att kombinera investeringen i den aktiekorgen med en betajusterad kort position i en aktieindextermin bör inte anses uppfylla risksäkringskriterierna. En sådan strategi syftar inte till att uppväga de betydande riskerna med investeringen i

den aktiekorgen utan att uppväga investeringens beta (marknadsrisken) och upprätthålla alfavärdet. Aktiekorgens alfakomponent kan dominera över betakomponenten och därigenom leda till förluster på AIF-nivå. Därför bör detta inte anses vara ett risksäkringsarrangemang.

- (24) En riskarbitragestrategi är en strategi där en kort position i en aktie kombineras med en lång position i en annan aktie. En sådan strategi syftar till att risksäkra positionernas beta (marknadsrisk) och generera en avkastning som är relaterad till båda aktiernas relativa resultat. Aktiekorgens alfakomponent kan dominera över betakomponenten och därigenom leda till förluster på AIF-nivå. Detta bör inte anses vara ett risksäkringsarrangemang enligt åtagandemetodens kriterier.
- (25) En strategi som syftar till att risksäkra en lång position i en aktie eller obligation med köpt kreditriskskydd för samma emitterare gäller två olika tillgångskategorier och bör därför inte anses vara ett risksäkringsarrangemang.
- (26) Om metoder används som ökar en AIF-fond exponering, bör AIF-förvaltaren iaktta allmänna principer som att utöver transaktionens rättsliga form även beakta dess substans. Särskilt i fråga om återköpstransaktioner bör AIF-förvaltaren beakta om AIF-fonden överför eller behåller de berörda tillgångarnas risker och vinster. AIF-förvaltaren bör också gå från derivatinstrument eller andra kontraktsarrangemang till de underliggande tillgångarna för att bestämma vilka tänkbara framtida åtaganden för AIF-fonden som dessa transaktioner leder till.
- (27) Eftersom åtagandemetoden leder till att räntor med olika durationer betraktas som skilda underliggande tillgångar, får AIF-fonder som enligt sin huvudinvesteringsstrategi främst investerar i räntederivat använda särskilda regler för durationsnettning för att beakta korrelationen mellan räntekurvans löptidssegment. När en AIF-fond fastställer sin investeringspolitik och riskprofil, bör den kunna definiera ränteriskenivån och följaktligen fastställa sitt durationsmål. AIF-fonden bör beakta det fördefinierade durationsmålet, när den gör sina investeringsval. Om portföljens duration avviker från durationsmålet, bör strategin inte anses vara ett durationsnettningsarrangemang enligt åtagandemetodens kriterier.
- (28) Reglerna om durationsnettning tillåter att långa positioner nettas mot korta positioner vars underliggande tillgångar är andra räntenivåer. De löptider som fungerar som trösklar för löptidsintervallen är två, sju respektive

femton år. Nettningspositioner bör tillåtas inom varje löptidsintervall.

- (29) Nettningspositioner mellan två olika löptidsintervall bör delvis tillåtas. Sanktioner måste tillämpas för nettade positioner för att tillåta enbart partiell nettning. De bör uttryckas i procentsatser som bygger på de genomsnittliga korrelationerna mellan löptidsintervallen för tvåårs-, femårs-, tioårs- och trettioårsräntekurvan. Ju större skillnaden är mellan positionernas löptid, desto angelägnare är en sanktion mot nettningen och således måste procentsatserna öka.
- (30) Positioner vars modifierade duration är mycket längre än hela portföljens modifierade duration överensstämmer inte med AIF-fondens investeringsstrategi och det bör därför inte vara tillåtet att matcha dem helt. Således bör det inte tillåtas att en kort position med 18 månaders löptid (placerad i löptidsintervall 1) matchas med en lång position med tioårslöptid (placerad i löptidsintervall 3), om AIF-fondens durationsmål är ungefär två år.
- (31) När AIF-fonder beräknar exponeringen, kan de först urskilja risksäkringsarrangemangen. De derivat som berörs av dessa arrangemang utesluts sedan från beräkningen av den totala exponeringen. AIF-fonderna bör använda en exakt beräkning i risksäkringsarrangemangen. AIF-fonderna bör inte använda regler för durationsnettning vid risksäkringsberäkningen. Reglerna för durationsnettning får användas för att omvandla de återstående räntederivat till deras motsvarande underliggande tillgångspositioner.
- (32) Enligt direktiv 2011/61/EU ska en AIF-förvaltare se till att de eventuella yrkesansvarsrisker som följer av dess verksamhet i tillräcklig utsträckning täcks genom extra kapitalbasmedel eller genom en ansvarsförsäkring mot skadeståndsansvar. En enhetlig tillämpning av denna bestämmelse kräver en gemensam uppfattning om vilka eventuella yrkesansvarsrisker som ska täckas. Den allmänna specificeringen av risker till följd av en AIF-förvaltares fel eller försumlighet i arbetet bör klargöra de relevanta riskhändelserna och omfattningen av det eventuella yrkesansvaret, inbegripet skada eller förlust som vållas av personer som direkt utövar verksamhet som AIF-förvaltaren har det rättsliga ansvaret för, exempelvis AIF-förvaltarens direktörer, tjänstemän och personal samt personer som utövar verksamhet som AIF-förvaltaren delegerat. Enligt bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU påverkas inte AIF-förvaltarens yrkesansvar av delegering eller underdelegering och AIF-förvaltaren bör tillhandahålla tillräcklig täckning för yrkesansvarsrisker avseende tredje part som den har rättsligt skadeståndsansvar mot.

- (33) För att säkerställa en gemensam uppfattning om den allmänna specificeringen bör en exempelförteckning fungera som riktmärke för kartläggningen av händelser som eventuellt kan föranleda skadeståndsansvar. Förteckningen bör innehålla ett brett urval händelser som är följden av försummelse, fel eller underlåtenhet, exempelvis förlust av dokument som styrker äganderätten till investeringar, oriktigheter eller brott mot de skyldigheter och förpliktelser som åvilar AIF-förvaltaren. Ingå bör också underlåtenhet att genom tillräckliga interna kontrollsystem förhindra bedrägligt förfarande inom AIF-leverantörens organisation. Skador till följd av underlåtenhet att göra en noggrann genomlysning av en investering som visar sig vara bedrägeri skulle göra AIF-förvaltarens skadeståndsansvarig och bör därför vara tillräckligt täckt. Förluster som uppkommer genom att en investering har förlorat i värde till följd av försämrade marknadsvillkor bör dock inte täckas. Förteckningen bör också omfatta felaktigt utförda värderingar, vilket bör betraktas som värderingsfel som strider mot artikel 19 i direktiv 2011/61/EU och motsvarande delegerade akter.
- (34) I överensstämmelse med sina riskhanteringskyldigheter bör AIF-förvaltarna ha lämpliga interna kvalitetskontrollmekanismer för att undvika eller minska fel och försummelser i arbetet, inbegripet yrkesansvarsrisker. En AIF-förvaltare bör därför som en del av sin riskhanteringspolitik ha lämpliga riktlinjer och förfaranden för hantering av verksamhetsrisken som står i proportion till verksamhetens art, omfattning och komplexitet. Dessa riktlinjer och förfaranden bör under alla omständigheter göra det möjligt att bygga upp en intern förlustdatabas för att utvärdera verksamhetens riskprofil.
- (35) För att säkerställa att extra kapitalbasmedel och ansvarsförsäkring i tillräcklig utsträckning täcker eventuella yrkesansvarsrisker bör kvantitativa minimiriktmärken fastställas för att bestämma rätt täckningsnivå. AIF-förvaltarna bör fastställa de kvantitativa riktmärkena som en viss procentsats av värdet av de portföljer som AIF-förvaltaren förvaltar, beräknat som summan av absolutbeloppen av alla tillgångar i de förvaltade AIF-fonderna oberoende av om de anskaffats genom användning av finansiell hävstång eller med investerarnas pengar. I detta sammanhang bör derivatinstrument värderas till sitt marknadspris, eftersom de kan ersättas till det priset. Eftersom täckning genom ansvarsförsäkring till sin natur är mer osäker än täckning genom extra kapitalbasmedel, bör olika procentsatser tillämpas på de båda instrumenten i fråga om täckning av yrkesansvarsrisk.
- (36) För att säkerställa att ansvarsförsäkringen verkligen täcker förluster som följer av försäkrade händelser bör försäkringen tecknas hos ett försäkringsbolag som har behörighet att tillhandahålla ansvarsförsäkringar. Det inbegriper försäkringsbolag inom EU och även icke-EU-bolag om de har rätt att tillhandahålla sådana försäkringstjänster enligt unionslagstiftningen eller nationell lag.
- (37) För att tillåta viss flexibilitet i utformningen av lämplig ansvarsförsäkring bör det vara möjligt för AIF-förvaltarna och försäkringsbolagen att komma överens om en klausul där det föreskrivs att ett definierat belopp ska bäras av AIF-förvaltarna som den första delen av en förlust (självrisk). Om en självrisk har överenskommit bör AIF-förvaltarna tillhandahålla egna medel motsvarande det definierade förlustbelopp som ska bäras av AIF-förvaltaren. Dessa medel ska läggas till AIF-förvaltarens startkapital och den kapitalbas som AIF-förvaltaren tillhandahåller enligt artikel 9.3 i direktiv 2011/61/EU.
- (38) I princip bör täckningens tillräcklighet genom extra kapitalbasmedel eller ansvarsförsäkring ses över minst en gång per år. AIF-förvaltare bör dock ha förfaranden som säkerställer att de förvaltade AIF-portföljernas sammanlagda värde fortlöpande granskas och att täckningen genom yrkesansvarsriskerna fortlöpande justeras, om betydande skillnader upptäcks. Den behöriga myndigheten i en AIF-förvaltares hemmedlemsstat får sänka eller höja minimikravet för extra kapitalbasmedel efter att ha beaktat AIF-förvaltarens riskprofil, tidigare förluster och tillräckligheten av dess extra kapitalbasmedel eller ansvarsförsäkring.
- (39) Enligt direktiv 2011/61/EU ska AIF-förvaltare verka så att det bäst gagnar AIF-fonderna, dem som har investerat i dessa samt marknadens integritet. AIF-förvaltare ska därför tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden som gör det möjligt för dem att förhindra otillbörliga metoder som så kallad market timing och sen handel (late trading). De som ägnar sig åt market timing utnyttjar inaktuella eller förlegade priser på portföljvärdepapper som

inverkar på beräkningen av AIF-fondens nettotillgångsvärde eller dess köp- och inlösenenheter inom några få dagar, och utnyttjar därmed det sätt på vilket AIF-fonden beräknar sitt nettotillgångsvärde. Sen handel innebär att AIF-fonders köp- eller inlösenorder läggs efter det angivna avräkningsdatumet, medan erhållet pris är det som gäller på avräkningsdatumet. Båda dessa otillbörliga metoder skadar investerarnas långsiktiga intressen genom att försämra deras avkastning och har negativa effekter på AIF-fondernas avkastning, eftersom de ökar transaktionskostnaderna och stör portföljförvaltningen. AIF-förvaltarna bör även fastställa lämpliga förfaranden för att se till att AIF-fonden förvaltas effektivt och bör verka för att förhindra att fonden och dess investerare debiteras onödiga kostnader.

- (40) I överensstämmelse med den princip som tillämpas på fondföretagens förvaltare, bör AIF-förvaltare visa stor omsorg vid valet och övervakningen av investeringar. De bör ha lämplig yrkeskompetens och lämpliga kunskaper om de tillgångar som AIF-fonder investeras i. För att se till att investeringsbeslut följer investeringsstrategin och, om så är tillämpligt, riskbegränsningarna för de förvaltade AIF-fonderna, bör AIF-förvaltarna utforma och införa skriftliga riktlinjer och förfaranden för noggrann genomlysning. Dessa riktlinjer och förfaranden bör regelbundet ses över och uppdateras. Om AIF-förvaltaren investerar i särskilda tillgångstyper med lång varaktighet, exempelvis mindre likvida tillgångar som fastigheter eller partnerskapsandelar, bör kraven på noggrann genomlysning även tillämpas på förhandlingsfasen. De aktiviteter som AIF-förvaltaren utför innan den ingår ett avtal bör vara väl dokumenterade för att visa att de är förenliga med den ekonomiska och finansiella planen och därmed med AIF-fondens varaktighet. AIF-förvaltarna bör spara viktiga mötesprotokoll, den förberedande dokumentationen samt den ekonomiska och finansiella analys som genomförts för att bedöma projektets lämplighet och kontraktsåtagandet.
- (41) Kravet att AIF-förvaltare ska handla med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg bör också gälla om AIF-förvaltaren utser en prime broker eller en motpart. AIF-förvaltaren bör bara välja och utse sådana prime brokers och motparter som omfattas av fortlöpande tillsyn, är finansiellt sunda och har en organisationsstruktur som är lämplig för de tjänster som tillhandahålls till AIF-förvaltaren eller AIF-fonden. För att säkerställa att investerarnas intressen är tillräckligt tillgodosedda är det viktigt att klargöra att ett av kriterierna som den finansiella sundheten ska bedömas enligt är huruvida prime brokers eller motparter verksamhet är reglerad, inklusive krav på tillräckligt kapital och effektiv tillsyn.
- (42) I enlighet med kraven i direktiv 2011/61/EU om att AIF-förvaltare ska handla hederligt, med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg, bör de personer som faktiskt

leder AIF-förvaltaren verksamhet, som är ledamöter av styrelsen eller den verkställande ledningen (vid enheter som saknar styrelse) ha tillräckliga kunskaper, kompetens och erfarenhet för att fullgöra sitt uppdrag, särskilt när det gäller att inse riskerna med AIF-förvaltaren verksamhet. I överensstämmelse med kommissionens grönbok om företagsstyrning i finansiella institut och om ersättningspolitik⁽¹⁾ bör personer som faktiskt leder AIF-förvaltaren verksamhet också ägna tillräcklig tid åt att utföra sina uppgifter hos AIF-förvaltare och agera med ärlighet, integritet och oberoende för att bland annat bedöma och ifrågasätta den verkställande ledningens beslut.

- (43) För att se till att de berörda aktiviteterna utförs på lämpligt sätt bör AIF-förvaltarna anställa personal med den kompetens, kunskap och sakkunskap som krävs för att utföra de uppgifter som de åläggs.
- (44) AIF-förvaltare som tillhandahåller individuell portföljförvaltning som tjänst måste följa de incitamentregler som föreskrivs i kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet⁽²⁾. Dessa principer bör för konsekvensens skull utsträckas till AIF-förvaltare som tillhandahåller kollektiv portföljförvaltning och marknadsföring. AIF-förvaltarna bör i sin årsrapport upplysa om avgiftens förekomst, art och belopp, om provisionen eller förmånen eller också om metoden för beloppsberäkningen, ifall beloppet inte kan beläggas.
- (45) Investerare i AIF-fonder bör få åtnjuta ett liknande skydd som de kunder till vilka AIF-förvaltarna tillhandahåller individuell portföljförvaltning, eftersom de i detta fall måste följa bestämmelserna om bästa möjliga utförande i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG⁽³⁾ och direktiv 2006/73/EG. Skillnaderna mellan de olika typerna av tillgångar som AIF-fonder investerar i bör dock beaktas, eftersom bästa utförande inte är relevant när exempelvis AIF-förvaltare investerar i fastigheter eller partnerskapsandelar och investeringen görs efter omfattande förhandlingar om avtalsvillkoren. Om det inte finns någon möjlighet att välja att utföra tjänsten på olika handelsplatser, bör AIF-förvaltare kunna styrka för behöriga myndigheter och revisorer att det inte finns något sådant val.

⁽¹⁾ KOM(2010) 284.

⁽²⁾ EUT L 241, 2.9.2006, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (46) I konsekvens med de krav som tillämpas på fondföretagens förvaltare bör bestämmelserna om handläggning av order och om ackumulering och fördelning av handelsorder tillämpas på AIF-förvaltare, när dessa tillhandahåller kollektiv portföljförvaltning. Dessa bestämmelser bör dock inte tillämpas om investeringen i tillgångar görs efter omfattande förhandlingar om avtalsvillkoren, exempelvis investeringar i fastigheter, partnerskapsandelar eller icke-börsnoterade företag, eftersom order inte utförs i sådana fall.
- (47) Det är viktigt att ange sådana situationer där det är troligt att intressekonflikter kan uppkomma, särskilt om det finns utsikter till ekonomisk vinst eller undvikande av ekonomisk förlust eller om ekonomiska eller andra incitament ges för att styra AIF-förvaltaren på sådant sätt att det gynnar vissa intressen på andra parter bekostnad, exempelvis en annan AIF-fond, dess kunder, fondföretag eller AIF-förvaltarens övriga kunder.
- (48) I de riktlinjer med avseende på intressekonflikter som AIF-förvaltaren fastställer bör situationer urskiljas, där verksamheter som utförs av AIF-förvaltaren kan innebära en intressekonflikt som leder eller inte leder till eventuella risker att skada AIF-fondens intresse eller dess investerares intressen. För att urskilja dem bör AIF-förvaltaren beakta inte bara verksamheten i den kollektiva portföljförvaltningen utan även andra verksamheter som den bedriver, inbegripet verksamheter som utförs av dess delegerade, underdelegerade, extern värderare eller motpart.
- (49) AIF-förvaltare bör anta förfaranden och åtgärder som säkerställer att berörda personer som deltar i olika affärsaktiviteter som kan innebära intressekonflikter utför dessa aktiviteter med en grad av oberoende som står i proportion till AIF-förvaltarens storlek och verksamhet. Detta överensstämmer med förhållningssättet i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser fondföretag⁽¹⁾ för fondförvaltningsföretag och i direktiv 2004/39/EG för värdepappersföretag.
- (50) Det är viktigt att föreskriva ett allmänt regelverk för hantering och redovisning av intressekonflikter som kan uppkomma. De detaljerade steg och förfaranden som ska följas i sådana situationer bör klargöras i de riktlinjer för intressekonflikter som AIF-förvaltaren ska fastställa.
- (51) En av de centrala delarna i ett riskhanteringssystem är en fast riskhanteringsfunktion. För konsekvensens skull bör dess uppgifter och ansvarsområden likna dem som den fasta riskhanteringsfunktionen i fondförvaltningsbolag tilldelas genom kommissionens direktiv 2010/43/EU av den 1 juli 2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG när det gäller organisatoriska krav, intressekonflikter, uppföranderegler, riskhantering och innehållet i avtalet mellan ett förvaringsinstitut och ett förvaltningsbolag⁽²⁾. Den funktionen bör ha en huvudroll vid utformningen av AIF-fondens riskriktlinjer, riskövervakningen och riskmätningen för att se till att risknivån fortlöpande överensstämmer med AIF-fondens riskprofil. Den fasta riskhanteringsfunktionen bör ha de nödvändiga befogenheterna, tillgång till all relevant information och regelbundna kontakter med AIF-förvaltarens verkställande ledning och styrelse, för att ge dem aktuell information, så att de vid behov skyndsamt kan ingripa.
- (52) Riskhanteringspolitiken är en annan pelare i riskhanteringssystemet. Denna bör dokumenteras på lämpligt sätt och i synnerhet förklara de åtgärder och förfaranden som ska vidtas för att mäta och hantera risker, hur riskhanteringsfunktionens oberoende ska säkerställas, använd riskhanteringsteknik och den närmare ansvarsfördelningen inom AIF-förvaltaren avseende riskhanterings- och driftförfaranden. För att säkerställa effektiv riskhanteringspolitik bör den verkställande ledningen se över den minst en gång per år.
- (53) Enligt direktiv 2011/61/EU ska riskhanteringsfunktionen vara funktionellt och hierarkiskt åtskild från de operativa enheterna. Det bör därför klargöras att åtskillnaden bör säkerställas upp till AIF-förvaltarens styrelse och att personer i riskhanteringsfunktionen inte bör utföra några oförenliga arbetsuppgifter eller övervakas av någon med ansvar för oförenliga funktioner.
- (54) Det är viktigt att ange de skyddsåtgärder som AIF-förvaltaren under alla omständigheter ska tillämpa för att säkerställa riskhanteringsfunktionens oberoende, särskilt att de som arbetar med denna inte tilldelas oförenliga uppgifter, att de kan fatta beslut på grundval av information som de har tillräcklig tillgång till och att beslutsprocessen kan ses över.

⁽¹⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 176, 10.7.2010, s. 42.

- (55) Även om det för AIF-fonderna inte föreskrivs några investeringsrestriktioner i direktiv 2011/61/EU, kan riskerna för respektive AIF-fond inte hanteras effektivt annat än om AIF-förvaltaren har fastställt riskbegränsningar i förväg. Riskgränserna bör överensstämma med AIF-fondens riskprofil och investerarna bör informeras om dem i enlighet med direktiv 2011/61/EU.
- (56) För konsekvensens skull bör kraven på kartläggning, mätning och övervakning av risker bygga på liknande bestämmelser i direktiv 2010/43/EU. Eventuell sårbar teknik och sårbara modeller för riskmätning bör AIF-förvaltarna hantera genom att genomföra stresstester, utfallstester och scenarioanalyser. Om stresstester och scenarioanalyser avslöjar en särskild sårbarhet för en viss kombination av omständigheter, bör AIF-förvaltaren skyndsamt ingripa.
- (57) Enligt direktiv 2011/61/EU ska kommissionen ange närmare system för likviditetshandling och förfaranden med vilka AIF-förvaltare ska kunna övervaka AIF-fondens likviditetsrisk, såvida inte AIF-fonden är en sluten AIF-fond utan finansiell hävstång, och se till att likviditetsprofilen för AIF-fondens investeringar överensstämmer med dess underliggande skyldigheter. Det är därför viktigt att fastställa centrala allmänna krav på alla AIF-förvaltare, vars tillämpning bör anpassas till storleken, strukturen och arten av de AIF-fonder som den berörda AIF-förvaltaren förvaltar.
- (58) AIF-förvaltare bör kunna visa för sina behöriga myndigheter att de har infört lämpliga och effektiva riktlinjer och förfaranden för likviditetshandling. Det kräver att AIF-fondens art beaktas, inbegripet typen av underliggande tillgångar och storleken på den likviditetsrisk som fonden är utsatt för samt fondens omfattning och komplexitet eller hur komplicerad processen för att avveckla eller sälja tillgångar är.
- (59) Likviditetshandlingssystem och förfaranden kan göra det möjligt för AIF-förvaltaren att tillämpa de verktyg och arrangemang som krävs för att hantera illikvida tillgångar och relaterade värderingsproblem för att kunna tillgodose en inlösenbegäran. Sådana verktyg och arrangemang kan, om nationell lagstiftning så tillåter, inbegripa spärrar, partiell inlösen, tillfälliga lån, uppsägningstider och pooler med likvida tillgångar. "Sidofickor" – och andra mekanismer, där vissa av AIF-fondens tillgångar är föremål för liknande arrangemang mellan AIF-fonden och dess investerare – bör betraktas som "specialarrangemang", eftersom de påverkar de särskilda inlösenrättigheter som AIF-fondens investerare har. Avbrytande av en AIF-fond bör inte betraktas som ett specialarrangemang, eftersom det berör alla AIF-fondens tillgångar och alla AIF-fondens investerare. Användning av verktyg och specialarrangemang för likviditetshandling bör knytas till de konkreta omständigheterna och bör variera med AIF-fondens art, omfattning och investeringsstrategi.
- (60) Kravet att övervaka likviditetshandlingen för underliggande fondföretag som AIF-fonder investerar i, tillsammans med kraven att införa verktyg och arrangemang för att hantera likviditetsrisker och identifiera, hantera och övervaka intressekonflikter mellan investerare bör inte gälla AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder av sluten typ, oberoende av om de anses tillämpa finansiell hävstång eller inte. Undantaget från dessa inlösenrelaterade handlingskrav bör avspegla skillnaderna mellan en sluten och öppen AIF-fonds allmänna inlösenvillkor.
- (61) Användningen av minimigränser för AIF-fondens likviditet eller illikviditet kan vara ett effektivt övervakningsverktyg för vissa typer av AIF-fonder. Att en gräns överskrids behöver inte i sig kräva åtgärder av AIF-förvaltaren, eftersom detta är beroende av fakta och omständigheter och de toleranser som förvaltaren har fastställt. Gränserna kan således i praktiken användas i samband med övervakningen av den genomsnittliga dagliga inlösen kontra fondlikviditeten räknat i dagar under samma period. Det kan också användas till att övervaka investerarkoncentrationen som bidrag till stresstestscenarier. Gränserna kan föranleda fortsatt övervakning eller avhjälpan åtgärder, allt efter omständigheterna.
- (62) Stresstester bör om så är lämpligt simulera likviditetsbrist för tillgångarna samt onormal inlösenbegäran. De senaste och förväntade framtida teknings- och inlösenaktiviteterna bör beaktas tillsammans med det förväntade AIF-resultatets påverkan på andra fonder vid sådana aktiviteter. I de stressscenarier som simuleras bör AIF-förvaltaren analysera den tidsperiod som krävs för att tillgodose inlösenbegäran. AIF-förvaltaren bör även genomföra stresstester på sådana marknadsfaktorer som valutarörelser som i väsentlig grad kan påverka förvaltarens eller AIF-fondens kreditprofil och i sin tur säkerhetskrav. AIF-förvaltaren bör ta hänsyn till värderingskänsligheter vid stress i sin uppläggnings av stresstest och scenarioanalys.

- (63) Hur ofta stresstest ska utföras bör vara beroende av AIF-fondens art, investeringsstrategi, likviditetsprofil, typ av investerare och inlösenprofil. Det förväntas dock att testerna genomförs minst varje år. Om stresstest tyder på betydligt högre likviditetsrisk än väntat, bör AIF-förvaltaren handla så att det bäst gagnar alla AIF-investerare och beakta likviditetsprofilen för AIF-fondens tillgångar, nivån på inlösenbegäran och, i förekommande fall, om riktlinjerna och förfarandena för likviditetshanteringen är lämpliga.
- (64) Enligt direktiv 2011/61/EU ska kommissionen ange hur investeringsstrategin, likviditetsprofilen och inlösenpolitiken ska samordnas. Samstämdheten mellan dessa tre element är säkerställd, om investerare kan lösa in sina investeringar i enlighet med AIF-fondens inlösenpolitik, som bör innehålla villkor för inlösen under både normala och exceptionella omständigheter och på ett sätt som är förenligt med rättvis behandling av investerare.
- (65) Enligt direktiv 2011/61/EU ska en enhetlig behandling inom olika sektorer säkerställas och oförenligheter avlägsnas mellan intressena hos å ena sidan originatorer som ompaketerar lån till överlåtbara värdepapper och å andra sidan AIF-förvaltare som investerar i dessa värdepapper eller andra finansiella instrument på AIF-fondernas vägnar. För att uppnå detta mål har relevanta bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och bedriva verksamhet som kreditinstitut⁽¹⁾ beaktats. Där fastställs kvantitativa och kvalitativa krav som ska uppfyllas av investerare som är exponerade mot kreditrisken med en värdepapperisering, av originatorer och av medverkande kreditinstitut. Denna förordning och relevanta bestämmelser i direktiv 2006/48/EG syftar till att jämka originatorns eller det medverkande kreditinstitutets intressen och investerarnas intressen, varför det är viktigt att samma termer används i bägge rättsakterna. Definitionerna i direktiv 2006/48/EG har därför tagits som utgångspunkt. Eftersom kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter (föregångaren till Europeiska bankmyndigheten) har gett detaljerade riktlinjer för tolkningen av berörda bestämmelser i direktiv 2006/48/EG⁽²⁾ för att uppnå enhetlighet mellan sektorer, krävs det att föreliggande bestämmelser om att söka jämka originatorers, medverkande kreditinstituts och AIF-förvaltares intressen tolkas i ljuset av dessa riktlinjer.
- (66) Det är viktigt att transaktioner för ompaketering av lån till omsättningsbara värdepapper inte struktureras på ett sådant sätt, att man undviker att tillämpa kraven på investeringar i värdepapperiseringspositioner. Hänvisningen till en investering i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument som baseras på ompaketerade lån bör därför inte tolkas strikt som en rättsligt giltig och bindande överlåtelse av äganderätten till sådana instrument, utan som en investering i materiell ekonomisk mening så att eventuella andra former av syntetiska investeringar täcks och omfattas av särskilda krav. För att undvika missförstånd och göra formuleringarna samstämmiga med dem som används i banklagstiftningen bör termen "exponering mot en värdepapperiserings kreditrisk" användas i stället för "investering i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument som baseras på ompaketerade lån".
- (67) I direktiv 2006/48/EG åläggs krav på institutioner som fungerar som originatorer, medverkande kreditinstitut eller ursprungliga långgivare. Det är därför viktigt att föreskriva motsvarande skyldigheter för en AIF-förvaltares exponering mot värdepapperiseringar. Följaktligen bör AIF-förvaltaren exponera sig mot värdepapperisering endast om originatorn, det medverkande kreditinstitutet eller den ursprungliga långgivaren uttryckligen har informerat AIF-förvaltaren om behållandet av en väsentlig intresseandel i den underliggande tillgången, det s.k. behållandekravet. Vidare bör AIF-förvaltaren se till att olika kvalitativa krav uppfylls, som genom direktiv 2006/48/EG ställs på det medverkande kreditinstitutet och originatorn. Dessutom bör AIF-förvaltaren själv uppfylla kvalitativa krav på att ha en heltäckande och grundlig insikt i värdepapperiseringsinvesteringen och dess underliggande exponering. För att uppnå detta bör AIF-förvaltarna fatta sina investeringsbeslut först efter att ha gjort en noggrann genomlysning, varigenom de bör ha fått tillräcklig information och kunskap om de berörda värdepapperiseringarna.
- (68) Det finns situationer då enheter motsvarar definitionen av originator eller medverkande kreditinstitut, eller fungerar som ursprunglig långgivare. Samtidigt kan en annan enhet försöka att uppfylla behållandekravet, utan att vare sig motsvara definitionen av medverkande kreditinstitut eller originator eller att fungera som ursprunglig långgivare – men vars intressen optimalt överensstämmer med investerarnas. För den rättsliga säkerhetens skull bör en sådan annan enhet inte vara skyldig att uppfylla behållandekravet om det kravet uppfylls av originatorn, det medverkande kreditinstitutet eller den ursprungliga långgivaren.

(1) EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

(2) Kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter, Guidelines to Article 122a of the Capital Requirements Directive of 31 December 2010, <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

- (69) Vid överträdelse av behållandekravet eller de kvalitativa kraven bör AIF-förvaltaren överväga att vidta vissa korrigerande åtgärder, exempelvis risksäkring, försäljning eller minskning av exponeringen eller att kontakta den part som åsidosätter behållandekravet, för att se till att det uppfylls. Sådana korrigerande åtgärder bör alltid gagna investerarna och bör inte innebära någon direkt skyldighet att omedelbart sälja tillgångarna när överträdelsen uppenbarats, med andra ord att undvika en nödförsäljning. AIF-förvaltaren bör beakta överträdelsen, när den överväger en annan investering i en framtida transaktion, där den part medverkar som åsidosatt kravet.
- (70) För att uppfylla kraven i direktiv 2011/61/EU om att specificera interna förfaranden och organisationsarrangemang som varje AIF-förvaltare ska tillämpa, bör AIF-förvaltare åläggas att upprätta en väldokumenterad organisationsstruktur med tydliga ansvarsområden, definierade kontrollmekanismer och garanterat gott informationsflöde mellan alla berörda parter. AIF-förvaltarna ska även inrätta system som skyddar informationen och tryggar verksamhetens kontinuitet. När AIF-förvaltarna upprättar dessa förfaranden och strukturer ska de beakta proportionalitetsprincipen som medger att förfaranden, mekanismer och organisatorisk struktur dimensioneras efter AIF-förvaltarens verksamhets art, omfattning och komplexitet och motsvarande aktiviteter art och omfattning.
- (71) Att investerare får information är av största betydelse för att skydda dem. AIF-förvaltare bör därför tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att se till att investerarna informeras tillräckligt utförligt och på tillräckligt framträdande plats om de inlösenvillkor som gäller för en viss AIF-fond, innan de investerar och i händelse av väsentliga ändringar. Detta kan innebära information om uppsägningstider vid inlösen, uppgifter om inlåsningsperioder, uppgift om under vilka omständigheter normala inlösenmekanismer kanske inte gäller eller kan upphävas samt om alla åtgärder som styrelsen kan överväga, exempelvis spärrar och "sidofickor", eftersom de inverkar på de särskilda inlösenrättigheter som investerarna i en viss AIF-fond har.
- (72) För att säkerställa att berörda aktiviteter utförs korrekt bör särskilt AIF-förvaltare använda lämpliga elektroniska system för att fullgöra registerkraven på portföljtransaktioner eller tecknings- och inlösenorder och fastställa, genomföra och upprätthålla redovisningsprinciper och redovisningsförfaranden som säkerställer att nettotillgångsvärdet beräknas enligt kraven i direktiv 2011/61/EU och denna förordning.
- (73) För samstämmighet med de krav som ställs på fondföretagens förvaltare genom direktiv 2009/65/EG bör styrelsen, den verkställande ledningen eller, i förekommande fall, AIF-förvaltarens tillsynsfunktion, åläggas liknande typer av uppgifter och få tillräckliga befogenheter för detta. Befogenheterna bör dock överensstämma med styrelsens, den verkställande ledningens och tillsynsfunktionens roll och skyldigheter enligt gällande nationell lagstiftning. I den verkställande ledningen kan vissa eller samtliga styrelseledamöter ingå.
- (74) AIF-förvaltaren bör alltid uppfylla kravet att inrätta en fast och effektiv fast regelfterlevnadsfunktion, oberoende av hur stor eller komplex dess verksamhet är. Hur regelfterlevnadsfunktionen i detalj organiseras tekniskt och personalmässigt bör dock anpassas till AIF-förvaltarens verksamhets art, omfattning och komplexitet och dess tjänsters och aktiviteters art och omfattning. AIF-förvaltaren bör inte åläggas att inrätta en oberoende regelfterlevnadsenhet, om ett sådant krav skulle vara oproportionerligt med hänsyn till AIF-förvaltarens storlek eller dess verksamhets art, omfattning och komplexitet.
- (75) Värderingsstandarderna varierar mellan jurisdiktioner och tillgångskategorier. Denna förordning bör komplettera de gemensamma allmänna reglerna och fastställa riktmärken för AIF-förvaltare, när de utvecklar och genomför lämpliga och enhetliga riktlinjer och förfaranden för korrekt och oberoende värdering av AIF-fondernas tillgångar. Riktlinjerna och förfarandena bör beskriva de skyldigheter, uppgifter och ansvar som åvilar alla parter som medverkar i värderingen, inbegripet externa värderare.
- (76) Tillgångarnas värde kan fastställas på olika sätt, exempelvis genom hänvisning till konstaterade priser på en aktiv marknad eller genom uppskattning med hjälp av andra värderingsmetoder enligt nationell lag, AIF-fondens regler eller dess bolagsordning. Eftersom enskilda tillgångars och skulders värde kan bestämmas med olika metoder och hämtas från olika källor, bör AIF-förvaltaren reglera och beskriva de värderingsmetoder den använder.
- (77) Om en modell används för tillgångsvärdering, bör modellens huvuddrag anges i värderingens förfaranden och riktlinjer. Innan modellen används, bör den genomgå en valideringsprocess som utförs av en intern eller extern person som inte medverkat vid utformningen av modellen. En person bör anses kvalificerad att utföra en validering av den modell som används till att värdera tillgångarna, om personen har lämplig kompetens och erfarenhet av att värdera tillgångar med hjälp av sådana modeller. Personen kan t.ex. vara revisor.

- (78) Eftersom AIF-förvaltare är verksamma i en dynamisk miljö där investeringsstrategier kan ändras över tid, bör värderingens riktlinjer och förfaranden ses över minst varje år och alltid innan AIF-fonder börjar med en ny investeringsstrategi eller en ny typ av tillgång. Varje förändring av riktlinjerna och förfarandena för värderingen, inbegripet värderingsmetoden, bör ske på förutbestämt vis.
- (79) AIF-förvaltaren måste se till att en AIF-fonds enskilda tillgångar har värderats korrekt i överensstämmelse med värderingens riktlinjer och förfaranden. För vissa inventarier, särskilt för komplexa och illikvida finansiella instrument, är risken för felaktig värdering större. För att hantera den typen av situation bör AIF-förvaltaren införa tillräckliga kontroller som säkerställer att AIF-fondens tillgångsvärde är tillräckligt objektivt.
- (80) Beräkningen av nettotillgångsvärdet per andelar eller aktier omfattas av nationell lagstiftning och i förekommande fall av fondens regler eller av bolagsordningen. Denna förordning täcker enbart beräkningsförfarandet, inte beräkningsmetoden. AIF-förvaltaren kan själv utföra beräkningen av nettotillgångsvärdet per andelar eller aktier, som ett led i de administrativa funktioner den bistår AIF-fonden med. Alternativt kan en tredje part svara för administration, inbegripet beräkningen av nettotillgångsvärdet. En tredje part som utför beräkningen av nettotillgångsvärdet för en AIF-fond bör inte betraktas som en extern värderare vid tillämpningen av direktiv 2011/61/EU, så länge som den inte gör värderingar av enskilda tillgångar, inbegripet sådana som kräver subjektiv bedömning men som i beräkningsprocessen använder värden som erhållits från AIF-förvaltaren, priskällor eller en extern värderare.
- (81) Det finns värderingsförfaranden som kan tillämpas dagligen, exempelvis värdering av finansiella instrument, men det finns också värderingsförfaranden som inte kan tillämpas lika ofta som emissioner, teckningar, inlösen och annulleringar äger rum, exempelvis fastighetsvärdering. För tillgångar som innehas av en öppen AIF-fond bör värderingsfrekvensen avspegla skillnader i värderingsförfarandena för olika typer av tillgångar som innehas av fonden.
- (82) I direktiv 2011/61/EU fastställs de strikta krav och begränsningar som en AIF-förvaltare måste uppfylla, när den avser att delegera arbetsuppgifter. AIF-förvaltaren bär alltid hela ansvaret för att de delegerade uppgifterna utförs korrekt och överensstämmer med direktiv 2011/61/EU och dess genomförandebestämmelser. AIF-förvaltaren bör därför säkerställa att den som delegerats uppgifter använder och tillämpar de kvalitetsstandarder som AIF-förvaltaren själv skulle ha tillämpat. Om det är nödvändigt för att säkerställa att de delegerade arbetsuppgifterna utförs med genomgående hög standard, måste också AIF-förvaltaren kunna avsluta delegeringen, och delegeringsarrangemanget bör därför ge AIF-förvaltaren en flexibel uppsägningsrätt. Gränserna för och kraven på delegering bör tillämpas på de förvaltningsfunktioner som anges i bilaga I till direktiv 2011/61/EU, medan understödjande uppgifter som administrativa eller tekniska funktioner som bistår förvaltningsuppgifterna, som logistiskt stöd i form av städning, catering och upphandling av bastjänster eller basprodukter, inte bör anses utgöra delegering av AIF-funktioner. Andra exempel på tekniska eller administrativa arbetsuppgifter är att köpa färdiga standardprogram och anlita programleverantörer för tillfällig operativ assistans i samband med färdiga system eller att tillhandahålla personalstöd som tillhandahållandet av tillfällig anställda eller lönehantering.
- (83) För att säkerställa ett högt investerarskydd förutom ökad effektivitet i AIF-förvaltarens affärsverksamhet bör hela delegeringen vila på objektiv grund. Vid bedömningen av dessa grunder bör de behöriga myndigheterna beakta delegeringens struktur och dess inverkan på AIF-förvaltarens struktur samt samverkan mellan de delegerade aktiviteterna och de aktiviteter som ligger kvar hos AIF-förvaltaren.
- (84) För att bedöma om den person som faktiskt svarar för den delegerade verksamheten har tillräckligt gott anseende, bör man granska den personens affärsverksamhet och även undersöka om personen har gjort sig skyldig till finansiella överträdelser. All annan relevant information om personliga egenskaper som kan inverka negativt på den personens verksamhet, exempelvis tvivel om personens ärlighet och integritet, bör beaktas vid bedömningen av kravet på tillräckligt gott anseende.
- (85) Investeringsbolag som auktoriserats enligt direktiv 2009/65/EG anses inte vara företag som är auktoriserade eller registrerade för tillgångsförvaltning och föremål för tillsyn, eftersom de inte får inleda någon annan verksamhet än kollektiv portföljförvaltning enligt det direktivet. På samma sätt bör en internt förvaltd AIF-fond inte klassificeras som ett sådant företag, eftersom den inte får bedriva någon annan verksamhet än den interna förvaltningen av AIF-fonden.

- (86) Om delegeringen avser portföljförvaltning eller riskhantering – som är AIF-förvaltarens kärnverksamhet och därför av stor betydelse för investerarskyddet och systemrisken – bör den behöriga myndigheten i AIF-fondens hemmedlemsstat och tillsynsmyndigheten för företaget från tredjeland utöver kraven i artikel 20.1 c i direktiv 2011/61/EU ha ingått ett samarbetsarrangemang enligt ett skriftligt avtal. Arrangemanget bör föreligga, innan delegeringen sker. För detaljerna i avtalet bör internationella standarder beaktas.
- (87) De behöriga myndigheterna bör genom skriftligt avtal ges rätt att utföra inspektioner på plats, inbegripet begäran om att tillsynsmyndigheten för det tredjelandsföretag till vilket arbetsuppgifter delegerats ska utföra inspektioner på plats och begäran om tillstånd från tillsynsmyndigheten i tredjeland att utföra inspektionen själva eller att medfölja den tillsynsmyndighetens personal för att assistera dem vid inspektioner på plats.
- (88) Enligt de skyldigheter som föreskrivs i direktiv 2011/61/EU ska AIF-förvaltare alltid verka så att det bäst gagnar AIF-fonderna eller dem som investerar i de AIF-fonder som de förvaltar. Därför bör delegering bara vara tillåten, om det inte hindrar AIF-förvaltaren att agera eller förvalta AIF-fonden så att det bäst gagnar investerna.
- (89) För att upprätthålla en hög investerarskyddsnivå bör tänkbara intressekonflikter beaktas vid varje delegering. Med flera kriterier bör riktmärken uppställas för att kartlägga situationer som skulle innebära en väsentlig intressekonflikt. Dessa kriterier bör uppfattas som en ej uttömmande förteckning och innebär att ej väsentliga intressekonflikter också är av betydelse vid tillämpningen av direktiv 2011/61/EU. Utöandet av regelefterlevnads- eller kontrollfunktioner bör därför anses vara oförenligt med portföljförvaltningsuppgifter, medan verksamhet som marknadsgarant eller emissionsgarant bör anses vara oförenlig med portföljförvaltning eller riskhantering. Den skyldigheten inverkar inte på den skyldighet som den som delegerats uppgifter har att funktionellt och hierarkiskt hålla portföljförvaltningen och riskhanteringen åtskilda enligt bestämmelserna i artikel 15 i direktiv 2011/61/EU.
- (90) De krav som gäller AIF-förvaltarens delegering av arbetsuppgifter bör på samma sätt gälla, om den som delegerats uppgifter själv underdelegerar några av de arbetsuppgifter som delegerats till denna och även vid ytterligare underdelegering.
- (91) För att säkerställa att AIF-förvaltaren under alla omständigheter svarar för investeringsförvaltningsfunktionerna, bör förvaltaren inte få delegera sina funktioner i sådan omfattning, att den i själva verket inte längre kan betraktas som förvaltare av AIF-fonden och i sådan utsträckning att den blir ett brevlådeföretag. AIF-förvaltaren ska alltid behålla tillräckliga resurser för att effektivt kunna övervaka de delegerade arbetsuppgifterna. AIF-förvaltaren måste själv svara för investeringsförvaltningsfunktionerna, ha den nödvändiga sakkunskapen och resurserna, behålla beslutsbefogenheter som ingår i den verkställande ledningens ansvar och utföra den verkställande ledningens uppgifter, vilket kan inbegripa genomförandet av den allmänna investeringspolitiken och investeringsstrategier.
- (92) Bedömningen av en delegeringsstruktur är en invecklad angelägenhet och måste grundas på en rad kriterier som ger de behöriga myndigheterna möjlighet att göra ett omdöme. Kombinationen är nödvändig för att beakta alla olika fondstrukturer och investeringsstrategier runt om i unionen. Esma kan komma att utarbeta riktlinjer för att garantera en samstämmig bedömning av delegeringsstrukturerna runt om i unionen.
- (93) Kommissionen har till uppgift att övervaka hur kriterierna tillämpas och vilken effekt de har på marknaderna. Kommissionen ska se över situationen efter två år och vid behov vidta åtgärder för att ytterligare specificera villkoren för när AIF-förvaltaren ska anses ha delegerat sina funktioner i sådan utsträckning att den blir ett brevlådeföretag och inte längre kan anses vara förvaltare av AIF-fonden.
- (94) I direktiv 2011/61/EU föreskrivs en omfattande uppsättning krav på en AIF-fonds förvaringsinstitut för att säkra en hög investerarskyddsstandard. De konkreta rättigheterna respektive skyldigheterna för förvaringsinstitutet, AIF-förvaltaren eller, i förekommande fall, AIF-fonden och tredje part bör därför tydligt anges. Det skriftliga avtalet bör innehålla alla uppgifter som krävs för att förvaringsinstitutet på lämpligt sätt ska kunna sköta förvaringen av alla AIF-fondens tillgångar, för att detta ska kunna skötas av den tredje part som förvaringsuppgifter har delegerats till i enlighet med direktiv 2011/61/EU och för att förvaringsinstitutet ska kunna utöva sina tillsyns- och kontrollfunktioner korrekt. För att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att bedöma och övervaka depåförvaringsrisken, bör avtalet innehålla tillräckligt detaljerade uppgifter om de tillgångskategorier som AIF-fonden får investera i och om de geografiska områden där AIF-fonden planerar att investera. Avtalet bör också innehålla uppgifter om ett uppdragningsförfarande. Förvaringsinstitutet bör följaktligen göra AIF-förvaltaren uppmärksam på alla väsentliga risker med ett visst marknadsavvecklingssystem. I fråga om uppsägning av avtal bör detta avspegla att uppsägningen av avtal är förvaringsinstitutets sista utväg, om det inte är övertygat om att tillgångarna är tillräckligt skyddade. Det bör också förhindra moralisk risk i form av att AIF-förvaltaren fattar investeringsbeslut oberoende av depåförvaringsriskerna och utgår från att förvaringsinstitutet i de flesta fall har skadeståndsansvaret. För att upprätthålla en hög investerarskyddsstandard bör de närmare kraven på övervakning av tredje parter tillämpas på hela depåförvaringskedjan.

- (95) Ett förvaringsinstitut som är etablerat i ett tredjeland bör omfattas av tillsynsregler och tillsyn som utövas av en tillsynsmyndighet med behörighet att utöva fortlöpande tillsyn, genomföra utredningar och föreskriva sanktioner. Om tillsynen över förvaringsinstitutet berör flera tillsynsmyndigheter, bör en tillsynsmyndighet fungera som kontaktpunkt vid tillämpningen av direktiv 2011/61/EU och alla delegerade åtgärder och genomförandeåtgärder som antagits enligt det direktivet.
- (96) Bedömningen av lagstiftningen i tredjelandet enligt artikel 21.6 sista stycket i direktiv 2011/61/EU bör Europeiska kommissionen göra. För att förvissa sig om att de lokala kriterierna har samma verkan som de kriterier som fastställts i unionslagstiftningen, bör den därför jämföra auktorisationskriterierna och de villkor för den fortlöpande verksamheten som är tillämpliga på förvaringsinstitutet i det tredjelandet med motsvarande krav enligt unionslagstiftningen om kreditinstituts eller, i förekommande fall, värdepappersföretags tillträde till förvaringsinstitutsverksamhet och utövandet av förvaringsinstitutsuppgifter. Kommissionen kan bedöma ett förvaringsinstitut som omfattas av tillsyn och har tillstånd i det tredjelandet inom en annan lokal kategori än ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, för att förvissa sig om att de berörda bestämmelserna i tredjelandets lagstiftning har samma verkan som bestämmelserna i unionslagstiftningen om kreditinstitut eller, i förekommande fall, värdepappersföretag.
- (97) För att förvaringsinstitutet ständigt ska ha en klar överblick över AIF-fondens inkommande och utgående betalningsflöden, bör AIF-förvaltaren se till att förvaringsinstitutet utan onödigt dröjsmål får korrekt information om alla betalningsflöden, inbegripet från eventuell tredje part som AIF-fonden har öppnat ett likvidkonto hos.
- (98) För att AIF-fondens betalningsflöden ska övervakas korrekt, är förvaringsinstitutet skyldigt att se till att det finns förfaranden – som faktiskt införts – för lämplig övervakning av AIF-fondens betalningsflöden och att dessa förfaranden regelbundet ses över. Förvaringsinstitutet bör i synnerhet granska avstämningsförfarandet för att förvissa sig om att förfarandet är lämpligt för AIF-fonden och utförs med en frekvens som är lämplig för AIF-fondens art, omfattning och komplexitet. I ett sådant förfarande bör man exempelvis jämföra varje betalningsflöde som registrerats i bankkontoutdragen med de betalningsflöden om registrerats på AIF-fondens konton. Om avstämningar utförs dagligen – som för de flesta öppna AIF-fonder – bör förvaringsinstitutet utföra sina avstämningar dagligen. Förvaringsinstitutet bör särskilt övervaka de avvikelser som upptäckts genom avstämningsförfarandena och de korrigerande åtgärder som vidtagits för att utan onödigt dröjsmål underrätta AIF-förvaltaren om alla avvikelser som inte har avhjälpats och genomföra en full översyn av avstämningsförfarandena. En sådan översyn bör genomföras minst en gång per år. Förvaringsinstitutet bör också i rätt tid uppmärksamma betydande betalningsflöden och särskilt sådana som kan vara oförenliga med AIF-fondens verksamhet, exempelvis förändringar av positioner i AIF-fondens tillgångar eller teckningar och inlösen, och institutet bör regelbundet få kontoutdrag och kontrollera att dess egna registrerade kassaställningar stämmer med AIF-förvaltarens. Förvaringsinstitutet bör hålla sitt register uppdaterat i enlighet med artikel 21.8 b i direktiv 2011/61/EU.
- (99) Förvaringsinstitutet måste se till att alla betalningar som görs av eller för investerarna efter teckning av andelar eller aktier i en AIF-fond har tagits emot och registrerats på ett eller flera likvidkonton i enlighet med direktiv 2011/61/EU. AIF-förvaltaren bör därför se till att förvaringsinstitutet förses med den relevanta information den behöver för att ordentligt övervaka mottagandet av investerarnas betalningar. AIF-förvaltaren måste se till att förvaringsinstitutet får denna information utan onödigt dröjsmål, när den tredje parten tar emot en order om inlösen eller emission av andelar eller aktier i en AIF-fond. Informationen bör därför vid affärsdagens slut överföras till förvaringsinstitutet från den enhet som ansvarar för teckningen och inlösen av andelar eller aktier i en AIF-fond för att undvika varje missbruk av investerarnas betalningar.
- (100) Beroende på vilken typ av tillgångar som handhas ska tillgångarna antingen bli föremål för kontroll av äganderätten och registreras eller också depåförvaras – vilket exempelvis gäller för finansiella instrument som kan registreras på ett konto för finansiella instrument eller som kan levereras fysiskt till förvaringsinstitutet i enlighet med direktiv 2011/61/EU. Förvaringsinstitutet bör depåförvara alla finansiella instrument som tillhör AIF-fonden eller den AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning och som kan registreras eller hållas på ett konto som direkt eller indirekt öppnats i förvaringsinstitutets namn eller en tredje parts till vilken depåförvaringsuppgifterna har delegerats, särskilt på nivån centralt förvaringsinstitut för värdepapper. Förutom dessa situationer ska de finansiella instrument depåförvaras som endast är direkt registrerade hos emittenten själv eller dennes ombud i förvaringsinstitutets namn eller en tredje parts till vilken depåförvaringsuppgifterna har delegerats. De finansinstrument bör inte depåförvaras som enligt gällande nationell lagstiftning endast ska registreras i AIF-fondens namn

hos emittenten eller dennes ombud, exempelvis riskkapitalfonders investeringar i icke-börsnoterade företag. Alla finansiella instrument som kan levereras fysiskt till förvaringsinstitutet ska depåförvaras. Förutsatt att villkoren för depåförvaring av finansiella instrument uppfylls, måste även finansiella instrument depåförvaras som ställs som säkerhet för tredje part eller som tredje part tillhandahåller AIF-fonden. De måste depåförvaras antingen av förvaringsinstitutet självt eller av tredje part till vilken depåförvaringsuppgifterna har delegerats, så länge som de ägs av AIF-fonden eller av AIF-förvaltaren som agerar för AIF-fondens räkning. Dessutom depåförvaras finansiella instrument som ägs av AIF-fonden eller av AIF-förvaltaren för AIF-fondens räkning, om AIF-fonden eller AIF-förvaltaren för AIF-fondens räkning har godkänt att förvaringsinstitutet återanvänder dem, så länge som rätten till återanvändning inte har utövats.

- (101) Finansiella instrument som depåförvaras bör alltid hanteras med vederbörlig aktsamhet och skydd. För att säkerställa att depåförvaringsrisken bedöms korrekt vid visandet av vederbörlig aktsamhet, bör förvaringsinstitutet framför allt känna till vilka tredje parter som ingår i depåförvaringskedjan, se till att omsorgs- och åtskillnadskraven tillgodoses längs hela kedjan, se till att det har lämplig rätt att få tillgång till redovisning och register hos de tredje parter till vilka depåförvaringsuppgifter har delegerats, se till att dessa krav uppfylls samt dokumentera alla skyldigheter samt göra dokumenten tillgängliga för AIF-förvaltaren och rapportera till den.
- (102) För att undvika att kraven i direktiv 2011/61/EU kringgås bör förvaringsinstitutet tillämpa förvaringsförpliktelser på finansiella strukturers underliggande tillgångar – i förekommande fall rättsliga strukturer – som kontrolleras direkt eller indirekt av AIF-fonden eller av AIF-förvaltaren för AIF-fondens räkning. Denna genomlysningbestämelse bör inte tillämpas på fond-i-fond eller på mottagar/matarfonder, om dessa har ett förvaringsinstitut som handhar fondens tillgångar på lämpligt sätt.
- (103) Förvaringsinstitutet bör alltid ha en full överblick över alla tillgångar som inte är finansiella instrument och som ska depåförvaras. Dessa tillgångar omfattas av skyldigheten enligt direktiv 2011/61/EU att verifiera äganderätten och föra register. Exempel på sådana tillgångar är fysiska tillgångar som inte räknas som finansiella instrument enligt direktiv 2011/61/EU eller som inte fysiskt kan levereras till förvaringsinstitutet, finansiella kontrakt som derivat, kontantsättningar eller investeringar i privatägda företag samt andelar i partnerskap.
- (104) För att uppnå en tillräcklig förvisning om att AIF-fonden eller AIF-fondförvaltaren som agerar för AIF-fondens

räkning verkligen äger tillgångarna, bör förvaringsinstitutet se till att det får all information det anser nödvändig för att förvissa sig om att AIF-fonden eller AIF-förvaltaren som agerar för AIF-fondens räkning har äganderätten till tillgången. Den informationen kan vara en kopia av en officiell handling som styrker att AIF-fonden eller AIF-förvaltaren som agerar för AIF-fondens räkning äger tillgången eller varje annat formellt och tillförlitligt bevis som förvaringsinstitutet anser lämpligt. Vid behov bör förvaringsinstitutet begära ytterligare bevis från AIF-fonden eller AIF-förvaltaren, i förekommande fall från en tredje part.

- (105) Förvaringsinstitutet bör föra register över alla tillgångar som det har förvissat sig om att AIF-fonden äger. Det kan inrätta ett förfarande för att ta emot information från tredje parter, som säkerställer att tillgångarna inte kan överlåtas utan att förvaringsinstitutet eller den tredje part som förvaringsuppgifter har delegerats till blir informerade om dessa transaktioner. Detta kan vara lämpligt för AIF-fonder med sparsamma transaktioner eller, i förekommande fall, transaktioner som är föremål för förhandling före avveckling. Kraven på att få tillgång till styrkande handlingar för varje transaktion från en tredje part kan vara lämpligt för AIF-fonder med mer frekvent portföljhandel, till exempel investeringar i börsnoterade derivat.
- (106) För att säkerställa att förvaringsinstitutet kan fullgöra sina skyldigheter, är det nödvändigt att förtydliga de uppgifter som föreskrivs i artikel 21.9 i direktiv 2011/61/EU, särskilt den andra nivån av kontroller som förvaringsinstitutet ska genomföra. Sådana uppgifter bör inte förhindra att förvaringsinstitutet genomför förhandskontroller om det så finner lämpligt och med AIF-förvaltarens samtycke. För att säkerställa att det kan fullgöra sina förpliktelser bör förvaringsinstitutet upprätta ett eget upptrappningsförfarande för att hantera situationer där oegentligheter har upptäckts. Det förfarandet bör trygga att alla väsentliga överträdelse anmäls till de behöriga myndigheterna. Förvaringsinstitutets tillsynsansvar gentemot tredje parter som preciseras genom denna förordning inverkar inte på de förpliktelser som åvilar AIF-förvaltaren enligt direktiv 2011/61/EU.
- (107) Förvaringsinstitutet bör kontrollera att antalet emitterade andelar eller aktier och de mottagna teckningsintäkterna stämmer överens. För att kontrollera att de betalningar som investerare gör efter teckningen har tagits emot, bör förvaringsinstitutet vidare se till att en annan avstämning sker mellan teckningsorder och teckningsintäkter. Samma avstämning bör utföras för inlösenorder. Förvaringsinstitutet bör också kontrollera att antalet andelar eller aktier på AIF-fondens konton motsvarar antalet utestående andelar eller aktier i AIF-fondens register. Förvaringsinstitutet bör anpassa sina förfaranden därefter, med beaktande av tecknings- och inlösenfrekvensen.

- (108) Förvaringsinstitutet bör vidta alla nödvändiga steg för att säkerställa att lämpliga värderingsriktlinjer och förfaranden för AIF-fondens tillgångar verkligen genomförs, genom att utföra stickprovskontroller eller genom att jämföra hur förändrade beräkningar av nettotillgångsvärdet över tid överensstämmer med ett riktmärke. När förvaringsinstitutet inför sina förfaranden, bör det ha en klar insikt i de värderingsmetoder som AIF-förvaltaren eller den externa värderaren använder för att värdera AIF-fondens tillgångar. Kontrollfrekvensen bör överensstämma med frekvensen för AIF-fondens tillgångsvärdering.
- (109) Den tillsynsskyldighet som förvaringsinstitutet har enligt direktiv 2011/61/EU gör att institutet bör införa ett förfarande för att i efterhand kontrollera att AIF-fonden följer tillämpliga lagar och andra författningar och bolagsordning. Detta handlar om att kontrollera att AIF-fondens investeringar överensstämmer med dess investeringsstrategier enligt AIF-fondens regler och emissionsdokument och se till att AIF-fonden inte bryter mot sina eventuella investeringsrestriktioner. Förvaringsinstitutet bör övervaka AIF-fondens transaktioner och undersöka alla onormala transaktioner. Om de begränsningar eller restriktioner överträds som har fastställts i tillämpliga lagar och andra författningar eller i AIF-fondens regler och bolagsordning, bör förvaringsinstitutet exempelvis inhämta en instruktion från AIF-förvaltaren om att reversera den berörda transaktionen på egen bekostnad. Denna förordning förhindrar inte att förvaringsinstitutet tillämpar en förhandskontroll, om den finner detta lämpligt och med AIF-förvaltarens samtycke.
- (110) Förvaringsinstitutet ska kontrollera att inkomsten beräknas korrekt i enlighet med direktiv 2011/61/EU. I detta syfte måste förvaringsinstitutet säkerställa att inkomstfördelningen är korrekt och om det upptäcker ett fel, se till att AIF-förvaltaren åtgärdar detta. När förvaringsinstitutet har säkerställt detta, ska det kontrollera att inkomstfördelningen är fullständig och korrekt, särskilt utdelningsbetalningarna.
- (111) När förvaringsuppgifter delegeras för andra tillgångar enligt direktiv 2011/61/EU, gäller delegeringen troligen i de flesta fall administrativa uppgifter. Om förvaringsinstitutet delegerar registerföringsuppgifter, är det därför skyldigt att genomföra och tillämpa ett lämpligt och dokumenterat förfarande som säkerställer att den som uppgifterna delegerats till alltid uppfyller kraven i artikel 21.11 d i direktiv 2011/61/EU. För att säkerställa att tillgångarna har tillräckligt skydd är det nödvändigt att fastställa vissa principer som bör tillämpas på delegeringen av förvaringsuppgiften. För delegeringen av depåförpliktelser är det viktigt att fastställa vissa huvudprinciper som måste tillämpas effektivt under hela delegeringsprocessen. Dessa principer bör inte uppfattas som uttömmande, varken när det gäller att fastställa alla detaljer i förvaringsinstitutets utövande av tillbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg eller när det gäller att fastställa alla steg som ett förvaringsinstitut bör vidta i förhållande till själva principerna. Skyldigheten att löpande övervaka den tredje part till vilken förvaringsuppgifterna har delegerats bör bestå i att kontrollera att den tredje parten utför alla de delegerade uppgifterna korrekt och följer delegeringskontraktet. Den tredje parten ska handla hederligt, i god tro som bäst gagnar AIF-fondens och dess intressenter, i överensstämmelse med reglerings- och tillsynskrav, och ska visa sådan aktsamhet, omsorg och skicklighet som under jämförbara omständigheter normalt kan förväntas av en mycket försiktig yrkesman på finansområdet. Förvaringsinstitutet bör granska bland annat element som bedöms under urvals- och kontrakteringsprocessen och sätta in dessa element i sitt sammanhang genom att jämföra dem med marknadsutvecklingen. Formen för den regelbundna översynen bör avspegla omständigheterna, så att förvaringsinstitutet har möjlighet att på lämpligt sätt bedöma de risker som är förknippade med beslutet att anförtro tillgångar till tredje part. Översynens frekvens bör anpassas, så att den alltid är anpassad till marknadsförhållandena och de förknippade riskerna. För att effektivt kunna reagera om en tredje part kommer på obestånd, bör förvaringsinstitutet genomföra beredskapsplanering och bland annat utarbeta alternativa strategier och eventuellt välja alternativa leverantörer beroende på vad som kan vara relevant. Dessa åtgärder kan minska den depåförvaringsrisk som förvaringsinstitutet löper, men de ändrar inte skyldigheten att återlämna de finansiella instrumenten eller betala motsvarande belopp, om instrumenten skulle gå förlorade. Vilket alternativ som gäller, beror på om kraven i artikel 21.12 i direktiv 2011/61/EU är uppfyllda eller inte.
- (112) Om förvaringsinstitutet delegerar förvaringsuppgifterna, ska det se till att kraven i artikel 21.11 d iii i direktiv 2011/61/EU är uppfyllda och att de tillgångar som tillhör institutets AIF-kunder hålls ordentligt åtskilda. Denna skyldighet bör framför allt säkerställa att AIF-fondens tillgångar inte går förlorade på grund av att den tredje part som förvaringsuppgifterna har delegerats till hamnar på obestånd. För att minimera risken i länder där åtskillnadens effekter inte erkänns i insolvenslagstiftningen, bör förvaringsinstitutet vidta ytterligare steg. Förvaringsinstitutet kan informera AIF-fonden och AIF-förvaltaren som agerar för dess räkning, så att sådana aspekter på depåförvaringsrisken beaktas ordentligt vid investeringsbeslutet eller vidta sådana åtgärder som är möjliga i den

lokala lagstiftningen, för att i enlighet med denna göra tillgångar så säkra mot insolvens som möjligt. Vidare kan förvaringsinstitutet förbjuda tillfälliga underskott i kundtillgångar, använda buffertar eller införa arrangemang som förhindrar att en kunds debetsaldo används till att uppväga en annan kunds creditsaldo. Sådana åtgärder kan visserligen minska den depåförvaringsrisk som förvaringsinstitutet löper när de delegerar förvaringsuppgifter, men de ändrar inte skyldigheten att återlämna de finansiella instrumenten eller betala motsvarande belopp, om instrumenten skulle gå förlorade. Vilket alternativ som gäller, beror på om kraven i direktiv 2011/61/EU är uppfyllda eller inte.

- (113) Förvaringsinstitutets ansvar enligt artikel 21.12 andra stycket i direktiv 2011/61/EU inträder vid förlust av ett finansiellt instrument som depåförvaras av förvaringsinstitutet självt eller av en tredje part som depåförvaringen har delegerats till, om inte institutet kan bevisa att förlusten är följden av en extern händelse utanför dess rimliga kontroll och vars konsekvenser hade varit oundvikliga trots alla rimliga ansträngningar. Den förlusten bör särskiljas från en investeringsförlust för investerarna som beror på att tillgångarnas värde minskat till följd av ett investeringsbeslut.
- (114) För att konstatera en förlust måste den vara definitiv, och det får inte finnas några utsikter att återvinna den finansiella tillgången. Situationer då ett finansiellt instrument endast tillfälligt är fryst eller otillgängligt bör alltså inte anses vara förluster i den mening som avses i artikel 21.12 i direktiv 2011/61/EU. Däremot finns det tre typer av situationer då förlusten bör betraktas som definitiv: om det finansiella instrumentet inte längre finns eller aldrig har funnits, om det finansiella instrumentet finns men AIF-fonden definitivt har förlorat äganderätten till det respektive om AIF-fonden har äganderätten men inte längre kan överlåta den eller skapa begränsade äganderätter till det finansiella instrumentet på permanent basis.
- (115) Ett finansiellt instrument anses inte längre existera, om det till exempel har försvunnit till följd av ett redovisningsfel som inte kan korrigeras, eller om det aldrig har funnits, i det fall AIF-fondens äganderätt registrerats på grundval av förfalskade dokument. Situationer då förlusten av finansiella instrument orsakas av bedrägeri bör klassificeras som förlust.
- (116) Ingen förlust bör konstateras, om det finansiella instrumentet har ersatts av eller konverterats till ett annat finansiellt instrument, t.ex. i situationer då aktier annulleras och ersätts genom emittering av nya aktier i en företagsrekonstruktion. En AIF-fond bör inte anses som permanent berövad äganderätten till det finansiella instrumentet, om AIF-fonden eller den AIF-förvaltare som

agerar för dess räkning lagligen har överlåtit äganderätten till en tredje part. Om en åtskillnad görs mellan legal äganderätt till tillgångar och verklig förmånstagare, bör definitionen av förlusten avse förlusten av förmånsrätten.

- (117) Endast vid en extern händelse utanför förvaringsinstitutets rimliga kontroll och vars konsekvenser hade varit oundvikliga trots alla rimliga ansträngningar kan förvaringsinstitutet undvika att hållas ansvarigt enligt artikel 21.12 i direktiv 2011/61/EU. Förvaringsinstitutet måste bevisa att dessa kumulativa villkor är uppfyllda för att undgå sin ansvarsskyldighet.
- (118) Det bör först fastställas om den händelse som ledde till förlusten var intern. Förvaringsinstitutets ansvar bör inte påverkas av delegering och därför bör en händelse betraktas som extern, om den inte inträffar till följd av en handling eller försummelse från förvaringsinstitutets sida eller från den tredje part till vilken depåförvaringen av de förvarade tillgångarna har delegerats. Därefter bör man bedöma om händelsen är utanför förvaringsinstitutets rimliga kontroll, genom att kontrollera om det inte fanns något som ett försiktigt förvaringsinstitut rimligen hade kunnat göra för att förhindra händelsen. Enligt dessa steg kan både naturkatastrofer och myndighetsåtgärder anses vara externa händelser utanför rimlig kontroll. Om en tredje part till vilken depåförvaring har delegerats hamnar på obestånd, anses detta vara en extern händelse utanför rimlig kontroll, om lagstiftningen i det land där instrumentet depåförvaras inte erkänner effekterna av en korrekt genomförd åtskillnad. Däremot kan en förlust som orsakas av underlåtenhet att tillämpa åtskillnadskravet i artikel 21.11 d iii i direktiv 2011/61/EU eller förlust av tillgångar på grund av avbrott i den tredje partens verksamhet i samband med dess obestånd inte anses vara externa händelser utanför rimlig kontroll.
- (119) Slutligen bör förvaringsinstitutet bevisa att förlusten inte hade kunnat undvikas trots alla rimliga ansträngningar. I denna situation bör förvaringsinstitutet informera AIF-förvaltaren och vidta lämpliga åtgärder allt efter omständigheterna. I en situation där förvaringsinstitutet exempelvis anser att den enda lämpliga åtgärden är att avyttra de finansiella instrumenten, bör det i vederbörlig ordning informera AIF-förvaltaren, som i sin tur skriftligen ska instruera förvaringsinstitutet att det ska behålla de finansiella instrumenten eller avyttra dem. AIF-fondens investerare bör utan onödigt dröjsmål informeras om alla instruktioner till förvaringsinstitutet om att behålla tillgångarna. AIF-förvaltaren eller AIF-fonden bör ta vederbörlig hänsyn till förvaringsinstitutets rekommendationer. Om förvaringsinstitutet fortfarande är bekymrat över att standarden på det finansiella instrumentets skydd inte är tillräcklig trots upprepade varningar, bör det allt efter omständigheterna överväga ytterligare tänkbara åtgärder, t.ex. att säga upp kontraktet, förutsatt att AIF-fonden får en tidsfrist för att hitta ett annat förvaringsinstitut i enlighet med nationell lagstiftning.

- (120) För att säkerställa samma standard på investerarskyddet, bör samma överväganden också tillämpas på den som ett förvaringsinstitut avtalsvägen har delegerat sitt ansvar till. För att undgå ansvar enligt artikel 21.12 i direktiv 2011/61/EU bör den som uppgifter delegerats till styrka att den uppfyller samma kumulativa villkor.
- (121) Ett förvaringsinstitut får under vissa omständigheter befria sig från ansvaret för förlusten av finansiella instrument som depåförvaras av en tredje part som depåförvaringen delegerats till. För att sådan ansvarsbefrielse ska tillåtas, bör det finnas ett objektiva skäl till den avtalade ansvarsbefrielsen som är godtagbart för både förvaringsinstitutet och AIF-fonden, eller AIF-förvaltaren som agerar för AIF-fondens räkning. Ett objektiva skäl bör fastställas för varje ansvarsbefrielse, med beaktande av de konkreta omständigheterna för varje delegering av depåförvaringen.
- (122) Vid bedömning av objektiva skäl bör rätt balans upprättas för att säkerställa att den avtalade ansvarsbefrielsen vid behov verkligen kan återopas och att tillräckliga säkerhetsåtgärder har införts för att undvika att förvaringsinstitutet missbrukar den avtalade ansvarsbefrielsen. Den avtalade ansvarsbefrielsen får under inga omständigheter användas till att kringgå kraven på förvaringsinstitutets ansvar enligt direktiv 2011/61/EU. Förvaringsinstitutet ska visa att det på grund av särskilda omständigheter varit tvunget att delegera depåförvaringen till en tredje part. Avtalad ansvarsbefrielse bör alltid bäst gagna AIF-fonden eller dess investerare, och vidare bör AIF-fonden eller den AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning göra klart att de verkar för detta. Med olika scenarier bör sådana situationer exemplifieras, då det kan anses att ett förvaringsinstitut inte har några andra alternativ än att delegera depåförvaringen till tredje parter.
- (123) För att kunna utöva tillsyn över AIF-förvaltare och anknytna risker är det viktigt att de behöriga myndigheterna får tillbörlig och tillräcklig information. Eftersom AIF-förvaltarens aktiviteter kan ha gränsöverskridande verkan och påverka finansmarknaderna, bör behöriga myndigheter också övervaka AIF-förvaltare och AIF-fonderna nogra för att kunna vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att systemriskerna ackumuleras. Den ökade öppenheten och konsekvensen genom bestämmelser om rapportering och lämnande av relevant information som beskrivs i genomförandeåtgärderna bör göra det möjligt för behöriga myndigheter att upptäcka och reagera på risker på finansmarknaderna.
- (124) Investerare behöver åtminstone få den information om olika AIF-förvaltare och AIF-fonder och deras struktur som krävs för att de ska kunna fatta rätt investeringsbeslut som passar deras behov och riskbenägenhet. Den informationen ska vara tydlig, tillförlitlig, lättbegriplig och klart presenterad. Nyttan av informationen ökar om den är jämförbar, så att olika AIF-förvaltare kan jämföras med varandra, olika AIF-fonder med varandra samt med andra perioder. Innan information lämnas till investerare, bör en AIF-förvaltare inte ägna sig åt aktiviteter som kan vara till men för den objektiva förståelsen och praktiska användningen av informationen, exempelvis friserade resultat.
- (125) Det bör fastställas ett regelverk med minimistandarder för vad som ska krävas för årsrapporten, bland annat de viktigaste elementen och en ej uttömmande innehållsförteckning. Väsentliga ändringar av informationen enligt artikel 22.2 d i direktiv 2011/61/EU bör lämnas som kommentarer i årsrapporten. Förutom den ej uttömmande förteckningen över underliggande radposter, kan ytterligare poster, rubriker och delsummer tas med, om det är av betydelse för förståelsen av en AIF-fonds generella finansiella ställning eller resultat. Poster av olika art eller med olika funktion kan aggregeras, om de inte är av betydelse var för sig. De kan aggregeras under rubriker som "Annan kategori", t.ex. "Andra tillgångar" eller "Andra skulder". Poster som inte alls är tillämpliga på en viss AIF-fond behöver inte redovisas. Oberoende av vilken redovisningsstandard som följs enligt direktiv 2011/61/EU, bör alla tillgångar värderas en gång per år. Bokslutet eller balansräkningen enligt direktiv 2011/61/EU bör bland annat innehålla likvida medel och tillgångar. Likvida tillgångar bör således betraktas som mycket likvida tillgångar vid beräkning av en AIF-fonds exponering.
- (126) När det gäller innehåll i och format på den verksamhetsberättelse för räkenskapsåret som ska ingå i årsrapporten enligt direktiv 2011/61/EU bör den innehålla en rättvis och saklig genomgång av AIF-fondens aktiviteter, med en beskrivning av de viktigaste riskerna och investeringarna eller de ekonomiska osäkerheter fonden står inför. Denna redovisning bör inte leda till att konfidentiell information som tillhör AIF-fonden offentliggörs till nackdel för fonden och dess investerare. Om offentliggörandet av viss konfidentiell information skulle få sådan verkan, kan den aggregeras till en nivå där den inte har några skadliga effekter. Resultat eller statistik för exempelvis ett enskilt portfölj företag eller investering behöver inte tas med om det kan leda till att AIF-fondens konfidentiella information offentliggörs. Den här informationen bör bara ingå i förvaltningsrapporten om den brukar presenteras tillsammans med årsredovisningen.

- (127) När det gäller innehåll i och format på sådan information om ersättningar som lämnas på AIF-förvaltarens nivå bör ytterligare information lämnas genom upplysningar om fördelningen eller uppdelningen av den sammanlagda ersättningen på den berörda AIF-fondens nivå. Detta kan ske genom information om AIF-förvaltarens sammanlagda ersättning uppdelad på fasta och rörliga delar, en kommentar om att uppgifterna avser hela AIF-förvaltaren och inte AIF-fonden, antalet AIF-fonder och fondföretagsfonder som AIF-förvaltaren hanterat samt de totala tillgångar som dessa AIF- och fondföretagsfonder förvaltar, med en översikt över ersättningspolitiken och en hänvisning till AIF-förvaltarens fullständiga ersättningspolitik, som investerarna på begäran kan få tillgång till. Ytterligare detaljer kan lämnas genom upplysningar om den totala rörliga ersättningen som AIF-fonden betalar i form av prestationsbaserade avgifts- eller vinstandelar (s.k. carried interest). Dessutom kan det vara lämpligt att AIF-förvaltare informerar om finansiella och icke-finansiella kriterier för ersättningspolitiken och praxis för berörda personalkategorier, så att investerare kan bedöma de incitament som skapats.
- (128) Om AIF-fonden emitterar andelar, bör överföringar av eventuella tillgångar till "sidofickor" beräknas vid överföringstidpunkten och baseras på antalet andelar som allokerats vid överföringen av tillgångar multiplicerat med styckepriset. Värderingsgrunden ska redovisas klart och innehålla datumet då värderingen gjordes.
- (129) För att hantera likviditeten bör AIF-förvaltare få lov att ingå lånearrangemang för de AIF-fonder som de förvaltar. Arrangemangen kan vara kortsiktiga eller permanenta. I det senare fallet är det mycket troligare att de är specialarrangemang för hantering av illikvida tillgångar.
- (130) I överensstämmelse med principen om differentiering och med tanke på mångfalden av AIF-fonder bör kravet på en AIF-förvaltares information till investerarna variera med typen av AIF-fond och vara beroende av andra faktorer som investeringsstrategi och portföljsammansättning.
- (131) Enligt direktiv 2011/61/EU ska AIF-förvaltare regelbundet lämna viss information till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat för varje EU-baserad AIF-fond som de förvaltar och varje AIF-fond som de marknadsför i unionen. Därför behöver det närmare anges vilken information som ska lämnas och hur ofta rapporteringen ska ske, vilket är beroende av värdet på tillgångarna som portföljförvaltas av de AIF-fonder som en viss AIF-förvaltare förvaltar. Standardmallar för rapporteringen bör tillhandahållas och fyllas i av AIF-förvaltarna för de AIF-fonder de förvaltar. Om en enhet är auktoriserad som AIF-förvaltare och marknadsför AIF-fonder som förvaltas av andra AIF-förvaltare, agerar den inte som förvaltare av dessa AIF-fonder utan som mellanhand, precis som alla värdepappersföretag som omfattas av direktiv 2004/39/EG. Den bör därför inte vara tvungen att rapportera för dessa AIF-fonder eftersom det skulle leda till dubbel- eller mångdubbel rapportering. Rapporteringskravet bör dock gälla icke EU-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som marknadsförs i unionen.
- (132) Den i denna förordning angivna tröskeln leder enbart till rapporteringskrav enligt artikel 24.4 i direktiv 2011/61/EU. En AIF-fond med ett hävstångsmått beräknat enligt åtagandemetoden som är mindre än tre gånger dess nettotillgångsvärde anses inte utnyttja finansiell hävstång i betydande grad. De behöriga myndigheterna kan dock begära ytterligare information för att kunna övervaka systemrisken effektivt. Rapporteringströskeln säkerställer också att information om ackumulerade systemrisk samlas in på ett enhetligt sätt i hela unionen och erbjuder AIF-förvaltarna säkerhet.
- (133) En behörig myndighets tillsynsbefogenheter enligt artikel 25.3 i direktiv 2011/61/EU utövas inom det nya tillsynssystemet, som ingår i de behöriga myndigheternas och de europeiska tillsynsmyndigheternas fortlöpande tillsynsprocesser och systemriskbedömningar avseende AIF-förvaltare, för att skydda det finansiella systemets stabilitet och integritet. Behöriga myndigheter bör på lämpligt sätt utnyttja den information de får och bör sätta gränser för den hävstång som en AIF-förvaltare tillämpar vid förvaltningen av AIF-fonden eller andra restriktioner för förvaltningen av fonden, om de finner detta nödvändigt för att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet. Bedömningen av systemrisk tenderar att variera beroende på den ekonomiska miljö där en AIF-förvaltare kan vara systemrelevant för de AIF-fonder den förvaltar. Därför är det ett grundkrav att de behöriga myndigheterna ska få all information som behövs för att korrekt bedöma dessa situationer och förebygga att systemrisk ackumuleras. Behöriga myndigheter bör sedan bedöma informationen grundligt och vidta lämpliga åtgärder.

(134) För att tillåta att EU-baserade AIF-förvaltare förvaltar och marknadsför icke EU-baserade AIF-fonder och att icke EU-baserade AIF-förvaltare förvaltar och marknadsför AIF-fonder i unionen, krävs det enligt direktiv 2011/61/EU att lämpliga samarbetsarrangemang införs med berörda tillsynsmyndigheter i det tredjeländ där den icke EU-baserade AIF-fonden eller den icke EU-baserade AIF-förvaltaren är etablerad. Samarbetsarrangemangen ska åtminstone säkerställa ett effektivt informationsutbyte som gör det möjligt för unionens behöriga myndigheter att fullgöra sitt uppdrag i enlighet med direktiv 2011/61/EU.

(135) Samarbetsarrangemangen bör göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att utföra sina tillsyns- och verkställighetsuppgifter avseende enheter i tredjeländer. I samarbetsarrangemangen bör man därför fastställa klara och konkreta ramar för tillgången till information, för utförandet av inspektioner på plats och för det bistånd som tredjelandsmyndigheter bör lämna. Samarbetsarrangemangen bör säkerställa att den mottagna informationen delas med andra behöriga myndigheter som berörs och med Esma och ESRB.

(136) För att göra det möjligt för behöriga myndigheter, AIF-förvaltare och förvaringsinstitut att anpassa sig till de nya kraven i förordningen, så att de kan tillämpas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, bör förordningens ikraftträdande anpassas till införlivandet av direktiv 2011/61/EU.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

DEFINITIONER

Artikel 1

Definitioner

Utöver de definitioner som anges i artikel 2 i direktiv 2011/61/EU gäller följande definitioner i denna förordning:

1. *kapitalinsats*: en investerares avtalsenliga åtagande att förse en alternativt investeringsfond (nedan kallad AIF) med ett överenskommet investeringsbelopp på AIF-förvaltarens begäran.

2. *relevant person*: för en AIF-förvaltare något av följande:

a) en verkställande direktör, partner eller motsvarande, eller ledande person hos AIF-förvaltaren,

b) en anställd hos AIF-förvaltaren, eller annan fysisk person vars tjänster står till AIF-förvaltarens förfogande eller

kontroll och som medverkar vid tillhandahållandet av AIF-företagets samlade portfölj av förvaltningstjänster,

c) en fysisk eller juridisk person som direkt medverkar vid tillhandahållandet av tjänster till AIF-förvaltaren enligt ett arrangemang för delegering till tredje parter för att stödja AIF-förvaltarens tillhandahållande av kollektiva portföljförvaltningstjänster.

3. *verkställande ledning*: den eller de personer som i praktiken leder en AIF-förvaltarens verksamhet i enlighet med artikel 8.1 c i direktiv 2011/61/EU och, i förekommande fall, arbetande styrelseledamot eller styrelseledamöter.

4. *styrelse*: det organ som har den yttersta beslutsbefogenheten hos en AIF-förvaltare och uppbär tillsyns- och ledningsfunktionerna, eller enbart ledningsfunktionen om de båda funktionerna är åtskilda.

5. *specialarrangemang*: ett anpassat särskilt arrangemang, skilt ifrån investerarnas allmänna inlösenrätt, som uppkommer som direkt följd av att en AIF-fonds tillgångar är av illikvid natur, vilket inverkar på investerarnas specifika rätt till inlösen för en typ av andelar eller aktier i AIF-fonden.

KAPITEL II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVSNITT 1

Beräkning av förvaltrade tillgångar

(Artikel 3.2 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 2

Beräkning av förvaltrade tillgångars sammanlagda värde

1. För att kunna omfattas av undantaget enligt artikel 3.2 i direktiv 2011/61/EU ska en AIF-förvaltare

a) ange alla AIF-fonder för vilka den har utsetts till extern AIF-förvaltare eller de AIF-fonder för vilka den är AIF-förvaltare, om AIF-fondens rättsliga form tillåter intern förvaltning, i enlighet med artikel 5 i direktiv 2011/61/EU,

b) ange förvaltrade tillgångsportföljer per förvaltrad AIF-fond och fastställa motsvarande värde enligt de värderingsregler som är fastställda i lagstiftningen i det land där AIF-fonden är etablerad och/eller i AIF-fondens regler eller dess urkundsdocument, inklusive alla tillgångar som förvärvats genom användning av finansiell hävstång,

c) summera de förvaltade tillgångarnas fastställda värden i alla förvaltade AIF-fonder och jämföra dessa förvaltade tillgångars erhållna sammanlagda värde med den relevanta tröskeln enligt artikel 3.2 i direktiv 2011/61/EU.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska fondföretag för vilka AIF-förvaltaren agerar som det utsedda förvaltningsbolaget enligt direktiv 2009/65/EG inte tas med i beräkningen.

Vid tillämpningen av punkt 1 ska AIF-fonder tas med i beräkningen som förvaltas av AIF-förvaltare som för dessa har delegerade funktioner i enlighet med artikel 20 i direktiv 2011/61/EU. AIF-fondportföljer som AIF-förvaltare förvaltar med delegering ska dock uteslutas från beräkningen.

3. Vid beräkningen av de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde ska varje position i derivatinstrument, även inbäddade derivat i överlåtbara värdepapper, omvandlas till dess motsvarande position i derivatets underliggande tillgångar, med hjälp av de omvandlingsmetoder som anges i artikel 10. Motsvarande positions absolutbelopp ska sedan användas vid beräkningen av de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde.

4. Om en AIF-fond investerar i andra AIF-fonder som förvaltas av samma externt utsedda AIF-förvaltare, får den investeringen uteslutas från beräkningen av AIF-förvaltarens förvaltade tillgångar.

5. Om en delfond inom en internt eller externt förvaltd AIF-fond investerar i en annan delfond i samma AIF-fond, får den investeringen uteslutas från beräkningen av AIF-förvaltarens förvaltade tillgångar.

6. De förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde ska beräknas enligt punkt 1–4 minst en gång per år och vid den beräkningen ska de senaste tillgängliga tillgångsvärdena användas. Varje AIF-fonds senaste tillgängliga tillgångsvärde ska tas fram under de tolv månader som föregår datumet för beräkningen av tröskeln enligt den första meningen i denna punkt. AIF-förvaltaren ska bestämma ett datum för beräkningen av tröskeln och använda detta konsekvent. Alla efterföljande ändringar av det valda datumet ska motiveras för den behöriga myndigheten. När AIF-förvaltaren väljer datumet för tröskelberäkningen, ska den beakta tidpunkten och frekvensen för värderingen av de förvaltade tillgångarna.

Artikel 3

Fortlöpande övervakning av förvaltade tillgångar

AIF-förvaltaren ska fastställa, genomföra och tillämpa förfaranden för att fortlöpande övervaka de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde. Övervakningen ska innebära en aktuell

överblick över förvaltade tillgångar och inbegripa observation av tecknings- och inlösenaktiviteten, eventuella kapitaluttag och kapitalfördelningar samt värdet av de tillgångar som respektive AIF-fond investerat i.

Vid bedömningen av om det behövs frekventare beräkningar av de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde, ska hänsyn tas till hur nära det sammanlagda värdet ligger tröskeln enligt artikel 3.2 i direktiv 2011/61/EU och till den förväntade tecknings- och inlösenaktiviteten.

Artikel 4

Tillfälliga överskridanden av tröskeln

1. AIF-förvaltaren ska bedöma situationer då de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde överskrider den relevanta tröskeln och fastslå om de är av tillfällig natur eller inte.

2. Om de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde överskrider den relevanta tröskeln och AIF-förvaltaren finner att situationen inte är av tillfällig natur, ska den utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten och uppge att situationen inte anses vara av tillfällig natur samt ansöka om auktorisation inom 30 kalenderdagar i enlighet med artikel 7 i direktiv 2011/61/EU.

3. Om de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde överskrider den relevanta tröskeln och AIF-förvaltaren finner att situationen är av tillfällig natur, ska den utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten och uppge att situationen anses vara av tillfällig natur. Anmälan ska åtföljas av styrkande uppgifter som stödjer AIF-förvaltarens bedömning att situationen är av tillfällig natur, inklusive en beskrivning av situationen och en förklaring av skälen till att den anses tillfällig.

4. En situation ska inte anses vara av tillfällig natur om det är troligt att den varar i mer än tre månader.

5. Tre månader efter det datum då de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde överskred den relevanta tröskeln ska AIF-förvaltaren på nytt beräkna det sammanlagda värdet av tillgångar under förvaltning för att visa att det ligger under den relevanta tröskeln eller visa för den behöriga myndigheten att den situation som ledde till att förvaltade tillgångar överskred tröskeln har lösts och att en ansökan om auktorisation inte krävs av AIF-förvaltaren.

Artikel 5

Information som ska lämnas vid registreringen

1. Som en del av kravet i artikel 3.3 b i direktiv 2011/61/EU ska AIF-förvaltaren informera de behöriga myndigheterna om de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde beräknat i enlighet med förfarandet i artikel 2.

2. Som en del av kravet i artikel 3.3 c i direktiv 2011/61/EU ska AIF-förvaltare för varje AIF-fond tillhandahålla emissionsdokumentet eller ett relevant utdrag ur detta eller en allmän beskrivning av investeringsstrategin. Det relevanta utdraget ur emissionsdokumentet och beskrivningen av investeringsstrategin ska innehålla minst följande uppgifter:

- a) De huvudkategorier av tillgångar som AIF-fonden får investera i.
- b) Eventuell industribransch, geografiskt område eller andra marknadssektorer eller särskilda tillgångskategorier som investeringsstrategin är inriktad på.
- c) En beskrivning av AIF-fondens låne- eller hävstångspolitik.

3. Den information som AIF-förvaltaren ska lämna enligt artikel 3.3 d i direktiv 2011/61/EU förtecknas i artikel 110.1 i förordningen. Informationen ska lämnas enligt den standardmall för rapporter som beskrivs i bilaga IV.

4. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och behöriga myndigheter i unionen ska utbyta den information som samlas in enligt artikel 3.3 d i direktiv 2011/61/EU, om det är nödvändigt för att de ska kunna fullgöra sitt uppdrag.

5. Den information som krävs för registreringsändamål ska uppdateras och lämnas varje år. De behöriga myndigheterna får kräva att en AIF-förvaltare oftare ska lämna den information som avses i artikel 3 i direktiv 2011/61/EU, om det behövs för deras utövande av sina befogenheter enligt artikel 46 i direktiv 2011/61/EU.

AVSNITT 2

Beräkning av hävstång

(Artikel 4.3 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 6

Allmänna bestämmelser om beräkning av finansiell hävstång

1. En AIF-fonds finansiella hävstång ska uttryckas som förhållandet mellan fondens exponering och dess nettotillgångsvärde.

2. AIF-förvaltare ska beräkna de förvaltade AIF-fondernas exponering med bruttometoden enligt artikel 7 och med åtagandemetoden enligt artikel 8.

Mot bakgrund av marknadsutvecklingen ska kommissionen senast den 21 juli 2015 se över de beräkningsmetoder som avses i första stycket, för att besluta om dessa metoder är tillräckliga och lämpliga för alla typer av AIF-fonder eller om en ytterligare och valfri metod för beräkning av finansiell hävstång bör utvecklas.

3. Den exponering som härrör från finansiella eller rättsliga strukturer som berör tredje parter som kontrolleras av AIF-fonden ska tas med i exponeringsberäkningen, om dessa strukturer är särskilt inrättade för att direkt eller indirekt öka AIF-fondens exponeringsnivå. För AIF-fonder vars centrala investeringspolitik är att förvärva kontroll över onoterade företag eller emittenter ska AIF-förvaltaren i hävstångsberäkningen inte ta med någon exponering som finns för dessa onoterade företag och emittenter, förutsatt att AIF-fonden eller den AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning inte är skyldig att bära eventuella förluster utöver sin investering i företaget respektive emittenten.

4. AIF-förvaltare ska utesluta ingångna lånearrangemang om dessa är av tillfällig natur och helt täcks av avtalade kapitalinsatser från AIF-fondens investerare.

5. En AIF-förvaltare ska ha tillräckligt dokumenterade förfaranden för att för varje AIF-fond som den förvaltar beräkna exponeringen med brutto- och åtagandemetoden. Beräkningen ska tillämpas på ett konsekvent sätt över tid.

Artikel 7

Bruttometoden för beräkning av AIF-fondens exponering

En AIF-fonds exponering beräknad enligt bruttometoden ska motsvara summan av alla positioners absolutbelopp, värderade i enlighet med artikel 19 i direktiv 2011/61/EU och alla delegerade akter som antas enligt det direktivet.

För beräkningen av en AIF-fonds exponering i enlighet med bruttometoden ska AIF-förvaltaren

- a) utesluta värdet av sådana likvida tillgångar som är mycket likvida investeringar som innehas i AIF-fondens basvaluta och som enkelt kan omvandlas till likvida medel till ett känt belopp, vars värde löper obetydlig risk att förändras och som ger en avkastning som inte överstiger avkastningen på en tremånaders statsobligation av god kvalitet,

- b) omvandla derivatinstrument till motsvarande position i deras underliggande tillgångar genom att använda de omvandlingsmetoder som anges i artikel 10 och de metoder som anges i punkterna 4–9 och 14 i bilaga I,
- c) utesluta lån av likvida medel som förblivit likvida tillgångar i den mening som avses i punkt a och vars betalningsbelopp är känt,
- d) inbegripa exponering som är följd av återinvesteringen av likvida lån, uttryckt som det som är högst av den realiserade investeringens marknadsvärde och summan av det likvida belopp som lånats i den mening som avses i punkterna 1 och 2 i bilaga I,
- e) inbegripa positioner i återköpsavtal eller omvända repor samt in- eller utlåning av värdepapper eller andra arrangemang i enlighet med punkterna 3 och 10–13 i bilaga I.

Artikel 8

Åtagandemetoden för beräkning av AIF-fondens exponering

1. En AIF-fonds exponering beräknad med åtagandemetoden ska motsvara summan av alla positioners absolutbelopp, värderade i enlighet med artikel 19 i direktiv 2011/61/EU och dess motsvarande delegerade akter, i överensstämmelse med kriterierna enligt punkterna 2–9.

2. För beräkningen av en AIF-fonds exponering enligt åtagandemetoden ska AIF-förvaltaren

- a) omvandla varje derivatinstrument till motsvarande position i dess underliggande tillgångar genom att använda de omvandlingsmetoder som anges i artikel 10 och i punkterna 4–9 och 14 i bilaga II,
- b) tillämpa nettnings- och risksäkringsarrangemang,
- c) beräkna den exponering som uppkommer genom återinvesteringen av lån, om denna återinvestering ökar AIF-fondens exponering enligt punkterna 1 och 2 i bilaga I,
- d) inbegripa andra arrangemang i beräkningen enligt punkterna 3 och 10–13 i bilaga I.

3. Vid beräkningen av en AIF-fonds exponering enligt åtagandemetoden ska följande gälla:

- a) Nettningsarrangemang ska inbegripa kombinationer av handel med derivatinstrument eller värdepapperspositioner som

avser samma underliggande tillgång – oberoende av derivatinstruments löptid – om handeln enbart syftar till att eliminera riskerna med positioner som tagits i andra derivatinstrument eller värdepapperspositioner.

- b) Risksäkringsarrangemang ska inbegripa kombinationer av handel i derivatinstrument eller värdepapperspositioner som inte nödvändigtvis avser samma underliggande tillgång och där handeln sker enbart i syfte att uppväga risker förknippade med positioner som tagits i andra derivatinstrument eller värdepapperspositioner.

4. Genom undantag från punkt 2 ska ett derivatinstrument inte omvandlas till en motsvarande position i den underliggande tillgången, om instrumentet har samtliga följande egenskaper:

- a) Instrumentet byter finansiella tillgångars resultat i AIF-fondens portfölj mot andra finansiella referenstillgångars resultat.

- b) Instrumentet uppväger helt riskerna med de utbytta tillgångarna i AIF-fondens portfölj, så att AIF-fondens resultat inte beror av de utbytta tillgångarnas resultat.

- c) I förhållande till ett direkt innehav av de finansiella referenstillgångarna innehåller instrumentet varken ytterligare valfria element, hävstångsklausuler eller andra tillkommande risker.

5. Genom undantag från punkt 2 ska ett derivatinstrument inte omvandlas till en motsvarande position i den underliggande tillgången vid beräkningen av exponering genom användning av åtagandemetoden, om instrumentet uppfyller båda följande villkor:

- a) AIF-fondens kombinerade innehav av ett derivatinstrument som avser en finansiell tillgång och likvida medel som investerats i likvida tillgångar enligt definitionen i artikel 7 a motsvarar ett innehav av en lång position i den givna finansiella tillgången.

- b) Derivatinstrumentet får inte generera någon ytterligare exponeringsökning och hävstång eller risk.

6. Risksäkringsarrangemang ska beaktas vid beräkningen av en AIF-fonds exponering endast om de uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De berörda positionerna i risksäkringsrelationen syftar inte till att generera någon avkastning och de allmänna och specifika riskerna uppvägs.

- b) Det finns en konstaterbar minskning av marknadsrisken på AIF-fondens nivå.
- c) Eventuella allmänna och specifika risker med derivatinstrumenten uppvägs.
- d) Risksäkringsarrangemangen avser samma tillgångskategori.
- e) De är effektiva under kritiska marknadsförhållanden.

7. Med förbehåll för punkt 6 ska derivatinstrument inte tas med i beräkningen om de används för valutarisksäkring och inte medför någon ytterligare exponeringsökning och hävstång eller risk.

8. En AIF-förvaltare ska netta positioner i följande fall:

- a) Mellan derivatinstrument som avser samma underliggande tillgång, även om de har olika löptid.
- b) Mellan ett derivatinstrument vars underliggande tillgång är ett överlåtbart värdepapper, ett penningmarknadsinstrument eller fondföretagsandelar enligt punkterna 1–3 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, och samma motsvarande underliggande tillgång.

9. AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som enligt sin investeringspolitik främst investerar i räntederivat ska använda särskilda regler för durationsnettning för att beakta korrelationen mellan räntekurvans löptidssegment enligt artikel 11.

Artikel 9

Metoder att öka en AIF-fonds exponering

När AIF-förvaltare beräknar exponeringen, ska de använda de metoder som anges i bilaga I i de situationer som anges i den bilagan.

Artikel 10

Omvandlingsmetoder för derivatinstrument

AIF-förvaltarna ska använda de omvandlingsmetoder som anges i bilaga II för de derivatinstrument som anges i den bilagan.

Artikel 11

Regler för durationsnettning

1. AIF-förvaltarna ska tillämpa nettningsregler när de beräknar AIF-fondernas exponering enligt artikel 8.9.

2. Regler för durationsnettning får inte användas om de ger en felaktig bild av AIF-fondens riskprofil. AIF-förvaltare som utnyttjar dessa nettningsregler får inte inbegripa andra riskkällor

som volatiliteten i sin räntestrategi. Följaktligen får de som använder räntearbitragestrategier inte tillämpa dessa nettningsregler.

3. Användningen av reglerna för durationsnettning får inte leda till en oberättigad hävstångsnivå genom investering i korta positioner. Korta räntederivat får inte vara den huvudsakliga källan till resultatet för en AIF-fond med medellång duration som använder regler för durationsnettning.

4. Räntederivat ska omvandlas till motsvarande position i den underliggande tillgången och nettas i enlighet med bilaga III.

5. En AIF-fond som använder regler för durationsnettning får fortfarande använda risksäkringsregler. Reglerna för durationsnettning får endast tillämpas på räntederivatinstrument som inte ingår i risksäkringsarrangemangen.

AVSNITT 3

Extra kapitalbasmedel och ansvarsförsäkring

(Artiklarna 9.7 och 15 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 12

Yrkesansvarsförsäkring

1. De yrkesansvarsrisker som ska täckas i enlighet med artikel 9.7 i direktiv 2011/61/EU ska vara risker för förlust eller skada som en relevant person vållar genom underlåtelse att utföra aktiviteter som AIF-förvaltaren har det rättsliga ansvaret för.

2. De yrkesansvarsrisker som definieras i punkt 1 ska inbegripa men inte begränsas till risken för

- a) förlust av handlingar som styrker äganderätten till AIF-fondens tillgångar,
- b) falska eller vilseledande uppgifter till AIF-fonden eller dess investerare,
- c) handlingar, fel eller försummelser som leder till åsidosättande av
 - i) skyldigheter enligt lagar och andra författningar,
 - ii) skicklighets- och aktsamhetskyldighet gentemot AIF-fonden och dess investerare,
 - iii) skyldigheter som förvaltare,
 - iv) skyldighet att iaktta sekretesskrav,

- v) AIF-fondens regler eller bolagsordning,
 - vi) AIF-fondens villkor för kontrakteringen av AIF-förvaltaren,
 - d) underlåtenhet att upprätta, genomföra och underhålla tillbörliga förfaranden för att förebygga handlingar styrda av oärlighet, bedräglighet eller ont uppsåt,
 - e) felaktigt utförda värderingar av tillgångar eller beräkning av andels-/aktiepriser,
 - f) förluster till följd av verksamhetsavbrott, systemfel, transaktionsbearbetningsfel eller processledningsfel.
3. Yrkesansvarsrisker ska alltid vara täckta antingen genom tillräckliga extra kapitalbasmedel, fastställda i enlighet med artikel 14, eller genom ansvarsförsäkring med tillräcklig täckning, som fastställs i enlighet med artikel 15.

Artikel 13

Kvalitativa krav på hantering av yrkesansvarsrisker

1. AIF-förvaltare ska införa effektiva interna riktlinjer och förfaranden för hantering av verksamhetsrisker för att på lämpligt sätt kunna urskilja, mäta, hantera och övervaka de verksamhetsrisker, inbegripet yrkesansvarsrisker, som AIF-förvaltaren är eller rimligen kan bli utsatt för. Aktiviteterna för hantering av verksamhetsrisker ska utföras oberoende, som ett led i riskhanteringspolitiken.
2. AIF-förvaltare ska inrätta en historisk förlustdatabas, där uppkomna fel, förluster och skador ska registreras. I databasen ska alla tillfällen registreras då de yrkesansvarsrisker som avses i artikel 12.2 har materialiserats.
3. Inom ramen för riskhanteringssystemet ska AIF-förvaltaren utnyttja interna historiska förlustdata och, om så är lämpligt, externa data, scenarioanalyser och faktorer som avspeglar verksamhetsmiljön och de interna kontrollsystemen.
4. Exponeringen mot verksamhetsrisker och gjorda förluster ska fortlöpande övervakas och bli föremål för regelbunden internrapportering.
5. AIF-förvaltares riktlinjer och förfaranden för hantering av verksamhetsriskerna ska vara väl dokumenterade. AIF-förvaltaren ska ha arrangemang för att se till att dess riktlinjer för hantering av verksamhetsrisker iakttas samt effektiva åtgärder för att hantera avvikelser från riktlinjerna. AIF-förvaltaren ska ha förfaranden för att vidta korrigerande åtgärder.

6. Riktlinjerna och förfarandena för hantering av verksamhetsrisker samt mätningssystemen ska ses över regelbundet och minst varje år.

7. AIF-förvaltaren ska ha finansiella resurser som är tillräckliga för dess bedömda riskprofil.

Artikel 14

Extra kapitalbasmedel

1. Denna artikel är tillämplig på AIF-förvaltare som väljer att täcka yrkesansvarsrisker genom extra kapitalbasmedel.
2. AIF-förvaltaren ska tillhandahålla extra kapitalbasmedel för att täcka ansvarsrisker som uppkommer genom fel eller försumlighet i arbetet och som minst motsvarar 0,01 % av värdet av de AIF-fondportföljer som den förvaltar.

AIF-fondportföljernas värde ska motsvara summan av absolutbeloppen av alla tillgångar i alla AIF-fonder som AIF-förvaltaren förvaltar, inbegripet tillgångar som förvärvats genom användning av finansiell hävstång, varvid derivatinstrument ska värderas till sitt marknadsvärde.

3. Kravet på extra kapitalbasmedel enligt punkt 2 ska beräknas vid utgången av varje räkenskapsår och de extra kapitalbasmedlens belopp ska justeras i enlighet med detta.

AIF-förvaltaren ska inrätta, genomföra och tillämpa förfaranden för att fortlöpande övervaka de förvaltade AIF-fondportföljernas värde, beräknat i enlighet med punkt 2 andra stycket. Om de förvaltade AIF-fondportföljernas värde ökar betydligt före den årliga omräkning som avses i första stycket, ska AIF-förvaltaren utan onödigt dröjsmål göra en omräkning av kravet på extra kapitalbasmedel och justera de extra kapitalbasmedlen i enlighet med detta.

4. Den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemlemsstat får ge AIF-förvaltaren tillstånd att tillhandahålla extra kapitalbasmedel som understiger beloppet enligt punkt 2 men endast om myndigheten – på grundval av AIF-förvaltarens historiska förlustdata registrerade under minst tre år före bedömningen – är förvissad om att AIF-förvaltaren tillhandahåller tillräckliga extra kapitalbasmedel för att täcka yrkesansvarsriskerna på adekvat sätt. De tillåtna lägre extra kapitalbasmedlen får inte understiga 0,008 % av värdet av de AIF-fondportföljer som AIF-förvaltaren förvaltar.

5. Den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat får begära att AIF-förvaltaren ska tillhandahålla extra kapitalbasmedel som överstiger beloppet enligt punkt 2, om den inte är förvissad om att AIF-förvaltaren har tillräckliga extra kapitalbasmedel för att i tillräcklig grad täcka yrkesansvarsriskerna. Den behöriga myndigheten ska motivera varför den anser att AIF-förvaltarens extra kapitalbasmedel är otillräckliga.

Artikel 15

Ansvarsförsäkring

1. Denna artikel är tillämplig på AIF-förvaltare som väljer att täcka yrkesansvarsrisker genom ansvarsförsäkring.

2. AIF-förvaltaren ska teckna och alltid ha en ansvarsförsäkring som

- a) ska ha en inledande försäkringsperiod på minst ett år,
- b) ska ha en uppsägningstid på minst 90 dagar,
- c) ska täcka de yrkesansvarsrisker som definieras i artikel 12.1 och 12.2,
- d) har tecknats med ett företag i eller utanför EU som är auktoriserat att tillhandahålla ansvarsförsäkring i enlighet med unionens lagstiftning eller nationell lagstiftning,
- e) tillhandahålls av tredje part.

Eventuell överenskommen självrisk ska helt täckas av extra kapitalbasmedel som ska tillhandahållas i enlighet med artikel 9.1 och 9.3 i direktiv 2011/61/EU.

3. Försäkringens täckande av enskilda krav ska vara lika med minst 0,7 % av värdet av de AIF-fondportföljer som AIF-förvaltaren förvaltar, beräknat enligt artikel 14.2 andra stycket.

4. Försäkringens täckande av samtliga krav per år ska vara lika med minst 0,9 % av värdet av de AIF-fondportföljer som AIF-förvaltaren förvaltar, beräknat enligt artikel 14.2 andra stycket.

5. AIF-förvaltaren ska se över sin ansvarsförsäkring och dess överensstämmelse med kraven i denna artikel minst en gång per år och vid varje förändring som påverkar dess överensstämmelse med kraven i denna artikel.

KAPITEL III

VERKSAMHETS villkor för AIF-FÖRVALTARE

AVSNITT 1

Allmänna principer

(Artikel 12.1 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 16

Allmänna skyldigheter för behöriga myndigheter

När AIF-förvaltarens iakttagande av artikel 12.1 i direktiv 2011/61/EU bedöms, ska de behöriga myndigheterna använda minst de kriterier som fastställs i detta avsnitt.

Artikel 17

Skyldighet att handla så att det bäst gagnar AIF-fonden eller dem som investerar i dessa samt marknadsintegritet

1. AIF-förvaltarna ska tillämpa riktlinjer och förfaranden som förebygger oegentligheter, inbegripet sådana som rimligen kan förväntas ha en negativ inverkan på marknads stabilitet och integritet.

2. AIF-förvaltarna ska se till att de AIF-fonder som de förvaltar eller de som investerar i dessa inte debiteras onödiga kostnader.

Artikel 18

Noggrann genomlysning

1. AIF-förvaltarna ska utöva mycket noggrann genomlysning vid valet av och den fortlöpande övervakningen av investeringar.

2. AIF-förvaltarna ska se till att de har tillräcklig kunskap om och insikt i de tillgångar som AIF-fonderna investerar i.

3. AIF-förvaltarna ska upprätta, genomföra och tillämpa skriftliga riktlinjer och förfaranden för noggrann genomlysning och genomföra effektiva arrangemang för att se till att de investeringsbeslut som fattas för AIF-fondernas räkning genomförs i överensstämmelse med målen, investeringsstrategin och, om så är tillämpligt, riskbegränsningarna för AIF-fonden.

4. De riktlinjer och förfaranden för noggrann genomlysning som avses i punkt 3 ska regelbundet ses över och uppdateras.

*Artikel 19***Noggrann genomlysning vid investeringar i tillgångar med begränsad likviditet**

1. Om AIF-förvaltare investerar i tillgångar med begränsad likviditet och om denna investering föregås av en förhandlingsfas, ska de med avseende på förhandlingsfasen, utöver kraven i artikel 18

- a) upprätta och regelbundet aktualisera en affärsplan som överensstämmer med AIF-fondens varaktighet och marknadsvillkoren,
- b) söka och välja tänkbara transaktioner som överensstämmer med affärsplanen enligt punkt a,
- c) bedöma de valda transaktionerna vad gäller deras eventuella möjligheter, och samtliga relaterade risker, alla relevanta rättsliga, skattemässiga, finansiella och andra värdepåverkande faktorer, personal och materiella resurser samt strategier, däribland exitstrategier,
- d) utöva noggrann genomlysning av transaktioner innan genomförandet av dem arrangeras,
- e) övervaka AIF-fondens resultat med avseende på affärsplanen enligt punkt a.

2. AIF-förvaltarna ska i minst fem år spara uppgifter om de aktiviteter som genomförs enligt punkt 1.

*Artikel 20***Noggrann genomlysning vid val och kontraktering av motparter och prime brokers**

1. När AIF-förvaltare väljer och kontrakterar motparter och prime brokers, ska de visa skicklighet, aktsamhet och omsorg innan de ingår ett avtal och därefter fortlöpande beakta hela utbudet och kvaliteten på deras tjänster.

2. När AIF-förvaltare väljer prime brokers eller motparter för sig själv eller en AIF-fond i en OTC-derivattransaktion, i ett värdepapperslån eller i ett återköpsavtal ska de se till att dessa prime brokers och motparter uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De står under fortlöpande tillsyn av en offentlig myndighet.
- b) De är finansiellt sunda.

c) De har den organisationsstruktur och de resurser som krävs för att utföra de tjänster som de ska tillhandahålla till AIF-förvaltaren eller AIF-fonden.

3. När AIF-förvaltaren bedömer den finansiella sundheten enligt punkt 2 b, ska den beakta om prime brokern eller motparten är föremål för reglering, inbegripet krav på tillräckligt kapital samt effektiv tillsyn.

4. Förteckningen över valda prime brokers ska godkännas av AIF-förvaltarens verkställande ledning. I undantagsfall får prime brokers som inte är upptagna i förteckningen utses, förutsatt att de uppfyller de krav som fastställs i punkt 2 och har godkänts av den verkställande ledningen. AIF-förvaltaren ska kunna redovisa skälen till ett sådant val och den noggranna genomlysning som den utövat vid valet och övervakningen av prime brokers som inte var förtecknade.

*Artikel 21***Verka hederligt, rättvist och med vederbörlig skicklighet**

För att fastställa om en AIF-förvaltare utför sina aktiviteter hederligt, rättvist och med vederbörlig skicklighet, ska behöriga myndigheter bedöma om minst följande villkor är uppfyllda:

- a) AIF-förvaltarens styrelse ska som helhet ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå AIF-förvaltarens aktiviteter, särskilt de viktigaste riskerna med dessa verksamheter och de tillgångar som AIF-fonden investerats i.
- b) Styrelseledamöterna ska avsätta tillräckligt med tid för att kunna utföra sina uppgifter hos AIF-förvaltaren.
- c) Varje styrelseledamot ska verka med ärlighet, integritet och oberoende.
- d) AIF-förvaltaren ska avsätta tillräckliga resurser för att ge styrelseledamöterna introduktion och utbildning.

*Artikel 22***Personal**

1. AIF-förvaltaren ska anställa tillräckligt med personal med de färdigheter och kunskaper samt den sakkunskap som krävs för att utföra de uppgifter som de tilldelats.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska AIF-förvaltaren beakta sin affärsverksamhets art, omfattning och komplexitet samt de tjänsters och uppgifters art och spektrum som utförs vid utövandet av den verksamheten.

Artikel 23

Rättvis behandling av investerare i AIF-fonder

1. AIF-förvaltaren ska se till att dess beslutsfunktioner och den organisationsstruktur som avses i artikel 57 säkerställer en rättvis behandling av investerare.

2. All förmånlig behandling från en AIF-förvaltarens sida av en eller flera investerare får inte leda till en totalt sett betydande nackdel för andra investerare.

Artikel 24

Incitament

1. AIF-förvaltare ska inte anses handla hederligt, rättvist och så att det bäst gagnar de AIF-fonder som de förvaltar eller dem som investerar i dessa, om de för aktiviteterna de utför vid utövandet av funktionerna enligt bilaga I till direktiv 2011/61/EU betalar eller mottar en avgift eller provision, eller tillhandahåller eller ges någon icke-monetär fördel, annat än följande:

- a) En avgift, provision eller icke-monetär fördel som betalas eller tillhandahålls till eller av AIF-fonden eller någon person på AIF-fondens vägnar.
- b) En avgift, provision eller icke-monetär fördel som betalas eller tillhandahålls till eller av en tredje part eller person som handlar på en tredje parts vägnar, om AIF-förvaltaren kan visa att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Innan den berörda tjänsten tillhandahålls, ska investerarna i AIF-fonden ordentligt informeras om förekomsten, arten och avgiftens, provisionens eller fördelens belopp, eller – om beloppet inte kan beläggas – om metoden för beloppsberäkningen, på ett sätt som är uttömmande, korrekt och begripligt.
 - ii) Betalningen av avgiften eller provisionen eller tillhandahållandet av de icke-monetära fördelarna ska vara så utformad, att det ökar den berörda tjänstens kvalitet och inte inverkar negativt på AIF-förvaltarens skyldighet att verka så att det bäst gagnar den AIF-fond som den förvaltar eller dem som investerar i den.
- c) Regelrätta avgifter som möjliggör eller är nödvändiga för tillhandahållandet av den berörda tjänsten, inklusive de

påkostnader, avräknings- och växlingsavgifter, lagstadgade avgifter eller juristarvoden, och som på grund av sin beskaffenhet inte strider mot AIF-förvaltarens skyldighet att handla ärligt, rättvist och så att det bäst gagnar den AIF-fond som de förvaltar eller dem som investerar i den.

2. Den sammanfattande redovisningen av de viktigaste villkoren i arrangemangen för avgiften, provisionen eller den icke-monetära fördelen ska anses tillfredsställande vid tillämpningen av punkt 1 b i om AIF-förvaltaren åtar sig att lämna ytterligare upplysningar på begäran av investerarna i den AIF-fond som den förvaltar och även infriar detta åtagande.

Artikel 25

Effektivt utnyttjande av resurser och förfaranden – handläggning av order

1. AIF-förvaltare ska upprätta, genomföra och tillämpa förfaranden och arrangemang som sørjer för ett omedelbart, rättvist och snabbt utförande av order för AIF-fondens räkning.

2. De förfaranden och arrangemang som avses i punkt 1 ska uppfylla följande krav:

- a) De ska säkra att order som utförs för AIF-fonders räkning registreras och allokeras skyndsamt och korrekt.
- b) De ska utföra i övrigt jämförbara AIF-order i turordning och omedelbart, såvida inte orderns egenskaper eller de rådande marknadsvillkoren omöjliggör detta, eller AIF-fondens eller dess investerares intressen fordrar något annat.

3. De finansiella instrument, penningssummor eller andra tillgångar som erhålls vid avräkning för utförda order ska omedelbart och korrekt överföras till eller registreras på den berörda AIF-fondens konto.

4. AIF-förvaltare får inte missbruka information om väntande AIF-order och ska vidta alla rimliga åtgärder för att förhindra att sådan information missbrukas av någon av deras berörda personer.

Artikel 26

Rapporteringskyldigheter vid utförandet av tecknings- och inlösenorder

1. Om AIF-förvaltaren har utfört en investerares tecknings- eller inlösenorder, ska de skyndsamt på ett varaktigt medium förse investeraren med väsentlig information om utförandet av ordern eller godtagandet av teckningserbjudandet.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om en tredje person är skyldig att förse investeraren med en bekräftelse på att ordern utförts och om bekräftelsen innehåller den väsentliga informationen.

AIF-förvaltaren ska se till att den tredje personen fullgör sina skyldigheter.

3. Den väsentliga information som avse i punkterna 1 och 2 ska innehålla följande uppgifter:

- a) Uppgift om AIF-förvaltare.
- b) Uppgift om investerare.
- c) Datum och klockslag för mottagandet av ordern.
- d) Datum för utförandet.
- e) Uppgift om AIF-fond.
- f) Orderns bruttovärde inklusive avgifter för teckningen eller nettobeloppet efter inlösenavgifterna.

4. AIF-förvaltaren ska på begäran förse investeraren med information om orderns status eller godtagandet av teckningserbjudandet, eller i förekommande fall båda.

Artikel 27

Genomförandet av beslut om att handla för den förvaltade AIF-fondens räkning

1. AIF-förvaltare ska agera så att det bäst gagnar de AIF-fonder som de förvaltar eller dem som investerar i dessa fonder, när de verkställer beslut om att handla för den förvaltade AIF-fondens räkning i samband med förvaltningen av dess portfölj.

2. Om AIF-förvaltare köper eller säljer finansiella instrument eller andra tillgångar för vilka bästa utförande är relevant och för ändamålen i punkt 1, ska de vidta alla rimliga åtgärder för att uppnå bästa möjliga resultat för de AIF-fonder som de förvaltar eller för dem som investerar i dessa, med beaktande av pris, kostnader, skyndsamhet, sannolikhet för utförande och avveckling, storlek, art och andra överväganden som är av intresse för utförandet av ordern. Dessa faktorerers relativa betydelse ska fastställas utifrån följande kriterier:

- a) AIF-fondens specifika mål, placeringsstrategi och risker, enligt vad som anges i AIF-fondens regler eller bolagsordning, prospekt eller emissionsdokument.
- b) Orderns egenskaper.

c) Utmärkande egenskaper för de finansiella instrument eller andra tillgångar som ordern omfattar.

d) Utmärkande egenskaper för de handelsplatser som ordern kan skickas till.

3. AIF-förvaltare ska upprätta och genomföra effektiva förfaranden för att uppfylla kraven i punkterna 1 och 2. Framför allt ska AIF-förvaltaren skriftligen fastställa och genomföra en utförandepolitik som gör det möjligt för AIF-fonderna och dem som investerar i dessa att uppnå bästa möjliga resultat för AIF-fondernas order i enlighet med punkt 2.

4. AIF-förvaltarna ska regelbundet kontrollera om deras system och deras politik för utförandet av order är ändamålsenliga, så att de kan urskilja och vid behov korrigera eventuella brister.

5. AIF-förvaltarna ska se över utförandepolitiken varje år. En översyn ska också göras så snart en väsentlig förändring inträffar som påverkar AIF-förvaltarnas förutsättningar att fortsätta uppnå bästa möjliga resultat för de förvaltade AIF-fonderna.

6. AIF-förvaltarna ska kunna styrka att de har utfört AIF-fondens order i enlighet med sin utförandepolitik.

7. Punkterna 2–5 ska inte tillämpas, om det inte finns möjlighet att välja mellan olika handelsplatser. AIF-förvaltarna ska dock kunna visa att valmöjlighet saknats i fråga om handelsplatser.

Artikel 28

Placering hos andra enheter av handelsorder för AIF-fonders räkning

1. Om AIF-förvaltarna köper eller säljer finansiella instrument eller andra tillgångar för vilka bästa utförande är relevant, ska de agera så att det bäst gagnar de AIF-fonder de förvaltar eller dem som investerar i dessa, när de vid förvaltningen av AIF-fondernas portföljer placerar order hos andra enheter om att handla för de förvaltade AIF-fondernas räkning.

2. AIF-förvaltarna ska vidta alla rimliga åtgärder för att uppnå bästa möjliga resultat för AIF-fonden eller dem som investerar i fonden, med beaktande av pris, kostnader, skyndsamhet, sannolikhet för utförande och avveckling, storlek, art och andra överväganden som är av intresse för utförandet av ordern. Dessa faktorerers relativa betydelse ska fastställas genom tillämpning av de kriterier som föreskrivs i artikel 27.2.

AIF-förvaltarna ska upprätta, genomföra och tillämpa en politik som gör det möjligt för dem att uppfylla kravet enligt första stycket. I politiken ska det för varje kategori av instrument anges vilka enheter som ordena får placeras hos. AIF-förvaltarna får endast ingå utförandearrangemang om dessa uppfyller kraven i denna artikel. Om den politik som har fastställts i enlighet med detta stycke ska AIF-förvaltarna tillhandahålla lämplig information till dem som investerar i de AIF-fonder de förvaltar och informera om eventuella väsentliga ändringar av politiken.

3. AIF-förvaltarna ska regelbundet kontrollera att den politik som fastställts i enlighet med punkt 2 är ändamålsenlig, särskilt utförandets kvalitet från de enheters sida som anges i politiken, och vid behov korrigera eventuella brister.

Vidare ska AIF-förvaltarna se över politiken varje år. Denna översyn ska också göras varje gång en väsentlig förändring inträffar som påverkar AIF-förvaltarnas förutsättningar att fortsätta uppnå bästa möjliga resultat för de förvaltade AIF-fonderna.

4. AIF-förvaltarna ska kunna visa att de har placerat order för AIF-fondens räkning i överensstämmelse med den politik som fastställts i enlighet med punkt 2.

5. Punkterna 2–5 ska inte tillämpas om det inte finns möjlighet att välja mellan olika handelsplatser. AIF-förvaltarna ska dock kunna visa att valmöjlighet saknats i fråga om handelsplatser.

Artikel 29

Ackumulering och fördelning av handelsorder

1. AIF-förvaltare får endast ackumulera en AIF-fondorder med en order för en annan AIF-fond, fondföretag eller kund eller med en order som placeras när den investerar egna medel, om

- a) den rimligen kan förvänta sig att ackumuleringen av order inte generellt kommer att vara till nackdel för den AIF-fond, det fondföretag eller de kunder vars order ska ackumuleras,
- b) en orderfördelningspolitik har upprättats och genomförts, som anger tillräckligt exakta villkor för rättvis fördelning av ackumulerade order, bland annat om hur deras volym och pris bestämmer fördelning och behandling av delvis utförda order.

2. Om en AIF-förvaltare ackumulerar en AIF-fondorder med en eller flera order från andra AIF-fonder, fondföretag eller kunder och den ackumulerade ordern utförs delvis, ska AIF-förvaltaren fördela de berörda affärerna i enlighet med sin fördelningspolitik.

3. Om en AIF-förvaltare ackumulerar transaktioner för egen räkning med en eller flera order från AIF-fonder, fondföretag eller kunder, får den inte fördela de berörda affärerna på ett sätt som är till nackdel för AIF-fonden, fondföretaget eller kunderna.

4. Om en AIF-förvaltare ackumulerar en order från en AIF-fond, ett fondföretag eller en annan kund med en transaktion för egen räkning och den ackumulerade ordern utförs delvis, ska AIF-förvaltaren vid fördelningen av de berörda affärerna prioritera AIF-fonden, fondföretaget eller kunder före affären för egen räkning.

Om emellertid AIF-förvaltaren på rimliga grunder kan visa för AIF-fonden eller kunden att den inte skulle ha kunnat utföra ordern utan ackumulering på så fördelaktiga villkor, eller över huvud taget, får den fördela transaktionen för egen räkning proportionellt i enlighet med den politik som avses i punkt 1 b.

AVSNITT 2

Intressekonflikter

(Artikel 14 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 30

Typer av intressekonflikter

För att kunna urskilja de typer av intressekonflikter som uppkommer vid förvaltningen av en AIF-fond ska AIF-förvaltare särskilt beakta huruvida AIF-förvaltaren, en relevant person eller en person som genom kontroller är direkt eller indirekt knuten till AIF-förvaltaren

- a) sannolikt kan göra en ekonomisk vinst, eller undvika en ekonomisk förlust på bekostnad av AIF-fonden eller dem som investerat i denna,
- b) har ett annat intresse än AIF-fonden av resultatet av en tjänst eller aktiviteter som tillhandahålls AIF-fonden eller dess investerare eller en kund, eller av en transaktion som utförs för AIF-fondens eller en kunds räkning,

- c) har ett ekonomiskt eller annat skäl att
- bättre tillvarata ett fondföretags, en kunds, kundgrupps eller annan AIF-fonds intressen än AIF-fondens intressen,
 - bättre tillvarata en viss investerares intressen än en annan investerares eller investerargrupps intressen i samma AIF-fond,
- d) utför samma slags uppgifter för AIF-fonden som för en annan AIF-fond, ett fondföretag eller en kund, eller
- e) i samband med kollektiv portföljförvaltning som tillhandahålls AIF-fonden får eller kommer att få ett incitament från en annan person än AIF-fonden eller dem som investerat i denna som innebär pengar, varor eller tjänster utöver gängse provision eller avgift för den tjänsten.

Artikel 31

Politik rörande intressekonflikter

1. AIF-förvaltare som förvaltar en öppen AIF-fond ska upprätta, genomföra och tillämpa en effektiv politik rörande intressekonflikter. Politiken ska upprättas skriftligen och vara anpassad till AIF-förvaltarens storlek och organisation och till dess affärsverksamhets art, omfattning och komplexitet.

Om AIF-förvaltaren ingår i en koncern, ska politiken också beakta andra omständigheter som AIF-förvaltaren är eller bör vara medveten om och som kan skapa intressekonflikter till följd av andra koncernföretags struktur eller affärsverksamhet.

2. I den politik rörande intressekonflikter som upprättats enligt punkt 1 ska följande ingå:

- a) Kartläggning av omständigheter som utgör eller kan ge upphov till en intressekonflikt som medför en väsentlig risk för att AIF fondens eller dess investerares intressen skadas, vid de verksamheter som utförs av AIF-förvaltaren eller för dess räkning, inklusive verksamheter som utförs av en delegerad, underdelegerad, extern värderare eller motpart.
- b) Vilka förfaranden som ska tillämpas och åtgärder som ska vidtas för att förhindra, hantera och övervaka sådana konflikter.

Artikel 32

Intressekonflikter i samband med inlösen av investeringar

AIF-förvaltaren ska urskilja, hantera och övervaka intressekonflikter som kan uppkomma mellan investerare som önskar lösa in sina investeringar och investerare som vill behålla sina investeringar i AIF-fonden, samt eventuella konflikter mellan AIF-förvaltarens incitament att investera i illikvida tillgångar och

AIF-fondens inlösenpolitik i enlighet med dess skyldigheter enligt artikel 14.1 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 33

Förfaranden och åtgärder för att förhindra eller hantera intressekonflikter

1. De förfaranden och åtgärder som upprättats för att förhindra eller hantera intressekonflikter ska utformas på ett sätt som säkerställer att berörda personer som bedriver olika affärsverksamheter med risk för intressekonflikter ska bedriva dessa med en lämplig grad av oberoende med hänsyn till AIF-förvaltarens storlek och verksamhet, den koncern som förvaltaren tillhör och hur reell risken att skada AIF-fondens och dess investerares intressen är.

2. De förfaranden och åtgärder som ska antas enligt artikel 31.2 b ska inbegripa följande, i den utsträckning som det är nödvändigt och lämpligt för att AIF-förvaltaren ska kunna säkerställa en erforderlig grad av oberoende:

- a) Effektiva förfaranden för att förhindra eller kontrollera informationsutbyte mellan relevanta personer som deltar i sådan kollektiv portföljförvaltning eller andra aktiviteter enligt artikel 6.2 och 6.4 i direktiv 2011/61/EU som medför en risk för intressekonflikt och där informationsbytet kan skada en eller flera AIF-fonders eller deras investerares intressen.
- b) Separat tillsyn över relevanta personer vars huvudsakliga uppgift är att bedriva kollektiv portföljförvaltning för eller tillhandahålla tjänster till kunder eller investerare vars intressen kan vara oförenliga – eller som på annat sätt företräder olika intressen som kan vara oförenliga – däribland i förhållande till AIF-förvaltarens egna intressen.
- c) Avlägsnande av alla direkta kopplingar mellan ersättningen till relevanta personer som främst utför en uppgift och ersättningen till, eller intäkterna som genererats av, olika relevanta personer som huvudsakligen utför en annan uppgift, om det kan uppkomma en intressekonflikt mellan dessa uppgifter.
- d) Åtgärder för att förhindra eller begränsa möjligheterna för personer att utöva otillbörligt inflytande över det sätt på vilket en relevant person utför kollektiv portföljförvaltning.
- e) Åtgärder för att förhindra eller kontrollera en relevant persons samtidiga eller senare deltagande i separat kollektiv portföljförvaltning eller annan verksamhet enligt artikel 6.2 och 6.4 i direktiv 2011/61/EU, om ett sådant deltagande kan påverka hanteringen av intressekonflikter negativt.

När antagandet eller tillämpningen av en eller flera av dessa åtgärder eller förfaranden inte säkerställer den nödvändiga graden av oberoende, ska AIF-förvaltaren anta alternativa eller kompletterande åtgärder och förfaranden som krävs och är lämpliga i detta syfte.

Artikel 34

Hantering av intressekonflikter

Om de organisatoriska eller administrativa system som AIF-förvaltare infört inte är tillräckliga för att med rimlig säkerhet förhindra risker för att AIF-fondernas eller deras investerares intressen skadas, ska den verkställande ledningen eller ett annat behörigt internt organ hos AIF-förvaltaren snabbt informeras, så att de kan fatta de beslut eller vidta de åtgärder som krävs för att se till att AIF-förvaltaren verkar så att det bäst gagnar AIF-fonden eller dess investerare.

Artikel 35

Övervakning av intressekonflikter

1. AIF-förvaltare ska föra och regelbundet uppdatera ett register över de typer av aktiviteter som utförs av AIF-förvaltaren eller för dess räkning, där en intressekonflikt – med faktisk risk för att en eller flera AIF-fonders eller deras investerares intressen skadas – har uppstått eller också kan uppstå för pågående aktiviteter.

2. Den verkställande ledningen ska minst en gång per år få regelbundna skriftliga rapporter om de aktiviteter som avses i punkt 1.

Artikel 36

Redovisning av intressekonflikter

1. Den information som ska redovisas till investerare i enlighet med artikel 14.1 och 14.2 i direktiv 2011/61/EU ska lämnas till investerarna på ett varaktigt medium eller en webbplats.

2. Om den information som avses i punkt 1 tillhandahålls på en webbplats och informationen inte är personligt riktad till investeraren, ska följande villkor uppfyllas:

a) Investeraren ska underrättas om webbadressen och var på webbplatsen informationen finns tillgänglig och ska samtycka till att informationen tillhandahålls på detta sätt.

b) Informationen ska vara aktuell.

c) Informationen ska fortlöpande finnas tillgänglig på webbplatsen under så lång tid som investeraren rimligtvis kan behöva för att granska den.

Artikel 37

Strategier för utövande av rösträtt

1. AIF-förvaltare ska utforma lämpliga och effektiva strategier för att fastställa när och hur rösträtter i de förvaltade AIF-portföljerna ska utövas, uteslutande till gagn för de berörda AIF-fonderna och deras investerare.

2. I strategierna enligt punkt 1 ska åtgärder och förfaranden fastställas för

a) övervakning av relevanta företagshändelser,

b) säkerställande av att rösträtterna utövas i enlighet med de berörda AIF-fondernas mål och riktlinjer för investeringar, och

c) förebyggande eller hantering av intressekonflikter som uppkommer när rösträtter utövas.

3. På investerarnas begäran ska de tillställas en sammanfattande beskrivning av strategierna och uppgifter om de åtgärder som vidtagits utifrån dessa strategier.

AVSNITT 3

Riskhantering

(Artikel 15 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 38

Riskhanteringssystem

Vid tillämpningen av detta avsnitt ska riskhanteringssystem tolkas som system som utgör relevanta delar av AIF-förvaltarens organisationsstruktur, med en central roll för en fast riskhanteringsfunktion samt riktlinjer och förfaranden för hanteringen av relevanta risker för varje AIF-fonds investeringsstrategi samt åtgärder, förfaranden och teknik för riskhantering och förvaltning som AIF-förvaltaren använder för varje AIF-fond som den förvaltar.

Artikel 39

Fast riskhanteringsfunktion

1. AIF-förvaltare ska inrätta och upprätthålla en fast riskhanteringsfunktion som ska

a) tillämpa effektiva riktlinjer och förfaranden för riskhantering för att fortlöpande urskilja, mäta, hantera och övervaka alla risker som är relevanta för varje AIF-fonds investeringsstrategi och som fonden är utsatt för eller kan komma att utsättas för,

b) säkerställa att AIF-fondens riskprofil som redovisas för investerare i enlighet med artikel 23.4 c i direktiv 2011/61/EU är förenlig med de riskbegränsningar som har fastställts i enlighet med artikel 44 i denna förordning,

- c) övervaka efterlevnaden av de riskbegränsningar som fastställts i enlighet med artikel 44 och i god tid underrätta AIF-förvaltarens styrelse och, i förekommande fall, dess tillsynsfunktion, om den anser att AIF-fondens riskprofil inte är förenlig med dessa begränsningar eller anser att det föreligger en faktisk risk för att riskprofilen kan bli oförenlig med begränsningarna,
- d) tillhandahålla AIF-förvaltarens styrelse och, i förekommande fall, dess tillsynsfunktion regelbundna uppdateringar med en frekvens som är lämplig för AIF-fonden eller AIF-förvaltarens affärsverksamhets art, omfattning och komplexitet, om
- i) överensstämmelsen mellan och iakttagandet av riskbegränsningarna som fastställts i enlighet med artikel 44 samt AIF-fondens riskprofil enligt den information som redovisas för investerare i enlighet med artikel 23.4 c i direktiv 2011/61/EU,
- ii) riskhanteringsprocessens lämplighet och effektivitet och framför allt om lämpliga korrigeringsåtgärder har vidtagits eller kommer att vidtas vid faktiska eller väntade överskridanden av fondföretagens riskbegränsningar,
- e) tillhandahålla den verkställande ledningen regelbundna uppdateringar av den aktuella risknivån för var och en av de förvaltade AIF-fonderna och alla faktiska eller förväntade överskridanden av eventuella riskbegränsningar som fastställts i enlighet med artikel 44 för att se till att lämpliga åtgärder kan vidtas utan dröjsmål.
2. Den fasta riskhanteringsfunktionen ska ha de befogenheter och tillgång till all relevant information som behövs för att utföra uppgifterna enligt punkt 1.

Artikel 40

Riskhanteringspolitik

1. En AIF-förvaltare ska införa, tillämpa och upprätthålla lämplig och dokumenterad riskhanteringspolitik som inbegriper alla de risker som de förvaltade AIF-fonderna utsätts för eller kan utsättas för.
2. Riskhanteringspolitiken ska inbegripa sådana förfaranden som behövs för att göra AIF-förvaltaren i stånd till att för varje förvaltd AIF-fond bedöma hur utsatt den är för marknads-, likviditets-, och motpartsrisker samt hur utsatt den är för alla andra risker, däribland operativa risker, som kan vara väsentliga för den enskilda förvaltd AIF-fonden.
3. AIF-förvaltaren ska ta upp minst följande faktorer i riskhanteringspolitiken:
- a) Teknik, verktyg och förfaranden som gör det möjligt för den att uppfylla kraven i artikel 45.

- b) Teknik, verktyg och förfaranden som gör det möjligt att bedöma och övervaka AIF-fondens likviditetsrisk under normala och exceptionella likviditetsförhållanden, även genom att regelbundet genomföra stresstester i enlighet med artikel 48.
- c) Ansvarsfördelningen inom AIF-förvaltaren med avseende på riskhantering.
- d) De begränsningar som fastställs i enlighet med artikel 44 i denna förordning och en redogörelse för hur dessa begränsningar har avpassats för AIF-fondens riskprofil enligt den information som redovisas för investerare i enlighet med artikel 23.4 c i direktiv 2011/61/EU.
- e) Villkoren för, innehållet i samt regelbundenheten och adressaterna för rapporteringen från den fasta riskhanteringsfunktionen enligt artikel 39.
4. Riskhanteringspolitiken ska innehålla en beskrivning av de skyddsmekanismer som avses i artikel 43 och i synnerhet

- a) potentiella intressekonflikters art,
- b) de korrigeringsåtgärder som införts,
- c) skälen till att dessa åtgärder rimligen kan förväntas leda till att riskhanteringsfunktionen kan arbeta självständigt,
- d) hur AIF-förvaltaren planerar att säkerställa att skyddsmekanismerna genomgående är effektiva.

5. Den riskhanteringspolitik som avses i punkt 1 ska vara lämplig för AIF-förvaltarens affärsverksamhets art, omfattning och komplexitet och den AIF-fond som den förvaltar.

Artikel 41

Bedömning, övervakning och översyn av riskhanteringsystemen

1. AIF-förvaltare ska bedöma, övervaka och regelbundet, minst en gång per år, kontrollera
- a) att riskhanteringspolitiken och åtgärder, förfaranden och teknik som avses i artikel 45 är lämpliga och effektiva,
- b) i vilken utsträckning AIF-förvaltaren iakttar riskhanteringspolitiken och åtgärder, förfaranden och teknik som avses i artikel 45,

- c) att de åtgärder är lämpliga och effektiva som vidtagits för att avhjälpa eventuella brister i riskhanteringsprocessens resultat,
- d) riskhanteringsfunktionens resultat,
- e) att de åtgärder är lämpliga och rimliga som vidtagits för att säkerställa att riskhanteringsfunktionen funktionellt och hierarkiskt hålls åtskild i enlighet med artikel 42.

Intervallen för de regelbundna översyner som avses i första stycket ska beslutas av den verkställande ledningen enligt proportionalitetsprincipen och med beaktande av AIF-förvaltarens affärsverksamhets art, omfattning och komplexitet och den AIF-fond som den förvaltar.

2. Förutom den regelbundna översyn som avses i punkt 1 ska riskhanteringssystemen ses över vid

- a) väsentliga ändringar av riskhanteringspolitiken och förfarandena samt av förfaranden och teknik som avses i artikel 45,
- b) interna eller externa händelser som visar att en ytterligare översyn är nödvändig,
- c) väsentliga ändringar av investeringsstrategi och mål för en AIF-fond som AIF-förvaltaren förvaltar.

3. AIF-förvaltaren ska uppdatera riskhanteringssystemen med utgångspunkt från resultatet av den översyn som avses i punkterna 1 och 2.

4. AIF-förvaltaren ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om eventuella väsentliga ändringar av riskhanteringspolitiken och av förfaranden och teknik som avses i artikel 45.

Artikel 42

Funktionellt och hierarkiskt åtskiljande av riskhanteringsfunktionen

1. Riskhanteringsfunktionen ska endast anses vara funktionellt och hierarkiskt åtskild från de operativa enheterna, inbegripet portföljförvaltningsfunktionen, om alla följande villkor uppfylls:

- a) Personal som har riskhanteringsfunktioner får inte övervakas av de personer som ansvarar för driften av AIF-förvaltarens operativa enheter, inbegripet portföljförvaltningsfunktionen.
- b) Personal som har riskhanteringsfunktioner får inte delta i verksamheter inom de operativa enheterna, inbegripet portföljförvaltningsfunktionen.
- c) Arvoderingen av personal som har riskhanteringsfunktioner ska vara kopplad till hur målen för riskhanteringsfunktionen

uppnås, oberoende av de operativa enheternas resultat, inbegripet portföljförvaltningsfunktionen.

- d) Arvoderingen av ledande personer som har riskhanteringsfunktioner ska direkt övervakas av lönekommittén, om en sådan kommitté har inrättats.

2. Det funktionella och hierarkiska åtskiljandet av riskhanteringsfunktionen i enlighet med punkt 1 ska säkerställas i hela AIF-förvaltarens hierarkiska struktur och ända upp till styrelsen. Den ska ses över av styrelsen och, om en sådan finns, av AIF-förvaltarens tillsynsfunktion.

3. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska se över hur AIF-förvaltaren har tillämpat punkterna 1 och 2, med utgångspunkt från kriterierna i artikel 15.1 andra stycket i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 43

Skyddsmekanismer mot intressekonflikter

1. De skyddsmekanismer mot intressekonflikter som avses i artikel 15.1 i direktiv 2011/61/EU ska åtminstone trygga att

- a) de beslut som fattas av riskhanteringsfunktionen grundas på tillförlitliga uppgifter som riskhanteringsfunktionen i lämplig utsträckning kontrollerar,
- b) personal som har riskhanteringsfunktioner erhåller ersättning i förhållande till hur målen för deras funktion uppnås, oberoende av resultatet för de affärsområden där de är verksamma,
- c) riskhanteringsfunktionen är föremål för en lämplig oberoende översyn i syfte att säkerställa att besluten fattas på ett oberoende sätt,
- d) riskhanteringsfunktionen är företräd i styrelsen eller i tillsynsfunktionen, om en sådan finns, och åtminstone har samma befogenheter som portföljförvaltningsfunktionen,
- e) eventuellt oförenliga arbetsuppgifter hålls åtskilda.

2. I tillämpliga fall och med beaktande av AIF-förvaltarens affärsverksamhets art, omfattning och komplexitet ska skyddsmekanismerna enligt punkt 1 även säkerställa att

- a) riskhanteringsfunktionens verksamhet ses över regelbundet av den interna revisionsfunktionen eller, om en sådan inte finns, av en extern part som styrelsen utser,
- b) om en riskkommitté har inrättats, att den förses med tillräckliga resurser och att kommitténs icke oberoende medlemmar inte påverkar riskhanteringsfunktionens verksamhet på ett otillbörligt sätt.

3. AIF-förvaltarens styrelse och tillsynsfunktionen, om en sådan finns, ska fastställa skyddsmekanismer mot intressekonflikter enligt punkterna 1 och 2, regelbundet granska deras effektivitet och i god tid vidta korrigeringsåtgärder för att avhjälpa eventuella brister.

Artikel 44

Risikbegränsningar

1. AIF-förvaltare ska för varje förvaldat AIF-fond inrätta och genomföra kvantitativa och/eller kvalitativa risikbegränsningar, med beaktande av alla relevanta risker. Om endast kvalitativa begränsningar fastställs, ska AIF-förvaltaren kunna motivera sitt val för den behöriga myndigheten.

2. De kvalitativa och kvantitativa risikbegränsningarna för varje AIF-fond ska åtminstone omfatta följande risker:

- a) Marknadsrisker.
- b) Kreditrisker.
- c) Likviditetsrisker.
- d) Motpartsrisker.
- e) Operativa risker.

3. När AIF-förvaltaren fastställer risikbegränsningarna, ska den ta hänsyn till de förvaltade AIF-fondernas strategier och tillgångar samt de nationella regler som gäller för respektive fond. Risikbegränsningarna ska anpassas till AIF-fondens riskprofil enligt den information som redovisas för investerare i enlighet med artikel 23.4 c i direktiv 2011/61/EU och som godkänts av styrelsen.

Artikel 45

Risikmätning och risikhantering

1. AIF-förvaltare ska införa lämpliga och effektiva åtgärder, förfaranden och teknik för att

- a) fortlöpande kartlägga, mäta, hantera och övervaka de risker som den förvaltade AIF-fonden kan utsättas för,
- b) säkerställa att de begränsningar iaktas som fastställts i enlighet med artikel 44.

2. Åtgärder, förfaranden och teknik som avses i punkt 1 ska vara proportionerliga mot AIF-förvaltarens egen verksamhets art, omfattning och komplexitet och de förvaltade AIF-fondernas respektive verksamhet, och vara förenliga med dessa fonders riskprofil enligt den information som redovisas för investerare i enlighet med artikel 23.4 c i direktiv 2011/61/EU.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska AIF-förvaltarna vidta följande åtgärder för varje AIF-fond de förvaltar:

- a) De ska införa åtgärder, förfaranden och teknik för riskbedömning som krävs för att säkerställa att de risker som är förbundna med tagna positioner och deras bidrag till den samlade riskprofilen mäts korrekt utifrån välgrundade och tillförlitliga uppgifter, och att riskbedömningens åtgärder, förfaranden och teknik dokumenteras på lämpligt sätt.
- b) För att validera riskbedömningsförfarandena ska de utföra regelbundna utfallstester som inbegriper modellbaserade prognoser och uppskattningar.
- c) De ska utföra lämpliga och regelbundna stresstester och scenarioanalyser för att hantera risker till följd av potentiella förändringar av marknadsvillkoren som skulle kunna påverka AIF-fonderna negativt.
- d) De ska säkerställa att den nuvarande risknivån är förenlig med de risikbegränsningar som fastställts i enlighet med artikel 44.
- e) De ska införa, tillämpa och upprätthålla lämpliga förfaranden som, vid faktiska eller väntade överskridanden av AIF-fondernas risikbegränsningar, utan dröjsmål leder till avhjälpande åtgärder i investerarnas intresse.
- f) De ska säkerställa att det i varje AIF-fond finns lämpliga system och förfaranden för likviditetshantering i enlighet med kraven i artikel 46.

AVSNITT 4

Likviditetshantering

(Artikel 16 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 46

System och förfaranden för likviditetshantering

AIF-förvaltare ska för de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten kunna visa att de har infört ett lämpligt system och effektiva förfaranden för likviditetshantering i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 2011/61/EU, med beaktande av varje AIF-fonds investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolitik.

Artikel 47

Övervakning och hantering av likviditetsrisker

1. De system och förfaranden för likviditetshantering som avses i artikel 46 ska åtminstone säkerställa följande:

- a) AIF-fonden ska ha en lämplig likviditetsnivå i förhållande till sina underliggande skyldigheter, grundat på en bedömning av hur likvida AIF-fondens tillgångar är på marknaden och med beaktande av den tid som krävs för likvidation, det pris eller värde som tillgångarna kan likvideras till samt deras känslighet för andra marknadsrisker eller marknadsfaktorer.

b) AIF-förvaltaren ska övervaka AIF-fondernas tillgångsportföljers likviditet, med beaktande av individuella tillgångars marginella bidrag som kan ha en väsentlig inverkan på likviditeten samt fondernas väsentliga skulder och åtaganden, eventuella förpliktelser eller andra åtaganden som AIF-fonden kan ha i förhållande till sina underliggande skulder. Därvid ska AIF-förvaltaren beakta profilen hos AIF-fondens investerarsbas, inbegripet typ av investerare, den relativa storleken på investeringarna och investeringarnas inlösenvillkor.

c) Om AIF-fonden investerar i andra fondföretag, ska AIF-förvaltaren övervaka de likviditetshanteringsmetoder som införts av ledningen för dessa andra fondföretag, inbegripet genom regelbundna översyner för att övervaka ändringar i inlösenreglerna hos de underliggande fondföretag som AIF-fonden investerar i. Om inte annat följer av artikel 16.1 i direktiv 2011/61/EU, ska denna skyldighet inte gälla om de andra fondföretag som AIF-fonden investerar i är aktivt upptagna till handel på en reglerad marknad i den mening som avses i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG eller på en likvärdig tredjelandsmarknad.

d) AIF-förvaltaren ska genomföra och upprätthålla lämpliga åtgärder och förfaranden för likviditetsmätning i syfte att utvärdera de kvantitativa och kvalitativa riskerna med positioner och planerade investeringar som har en väsentlig inverkan på likviditetsprofilen för AIF-fondens tillgångsportfölj, så att deras effekter på den övergripande likviditetsprofilen kan mätas på lämpligt sätt. De förfaranden som används ska säkerställa att AIF-förvaltaren har tillräcklig kunskap om och insikt i hur likvida de tillgångar är som AIF-fonden har investerat eller avser att investera i, i förekommande fall handelsvolymen och priskänsligheten och, allt efter omständigheterna, individuella tillgångars spreadar vid normala och exceptionella likviditetsförhållanden.

e) AIF-förvaltaren ska överväga och införa de verktyg och åtgärder, inbegripet särskilda ordningar, som behövs för att hantera likviditetsrisken för varje AIF-fond som den förvaltar. AIF-förvaltaren ska urskilja både de normala och exceptionella typer av förhållanden, då dessa verktyg och åtgärder får användas, och ska behandla alla AIF-investerare i varje AIF-fond som den förvaltar på ett rättvist sätt. AIF-förvaltaren får endast använda sådana verktyg och åtgärder under de nämnda förhållandena och om lämplig information har lämnats i enlighet med artikel 108.

2. AIF-förvaltare ska dokumentera sin politik och sina förfaranden för likviditetshantering enligt vad som avses i punkt 1, se över dem åtminstone en gång per år och uppdatera dem vid eventuella förändringar eller nya ordningar.

3. AIF-förvaltare ska införa lämpliga eskaleringsrutiner i sina system och förfaranden för likviditetshantering enligt punkt 1,

för att åtgärda förväntade eller faktiska likviditetsbrister eller andra nödsituationer i AIF-fonden.

4. Om AIF-förvaltaren förvaltar en sluten AIF-fond med finansiell hävstång, ska punkt 1 e inte gälla.

Artikel 48

Begränsningar för likviditetshantering samt stresstester

1. När så är lämpligt med tanke på den förvaltade AIF-fondens art, omfattning och komplexitet, ska AIF-förvaltare införa och upprätthålla lämpliga begränsningar för fondens likviditet eller illikviditet som är förenliga med fondens underliggande förpliktelser och inlösenpolitik och uppfyller kraven i artikel 44 på kvantitativa och kvalitativa begränsningar.

AIF-förvaltare ska övervaka efterlevnaden av dessa begränsningar, och om begränsningarna överskrids eller sannolikt kan överskridas ska de besluta om erforderliga (eller nödvändiga) åtgärder. När AIF-förvaltarna beslutar om lämpliga åtgärder, ska de överväga hur lämpliga åtgärder och förfaranden för likviditetshantering är, hur lämplig likviditetsprofilen för AIF-fondens tillgångar är samt effekterna av inlösenkrav på otypiska nivåer.

2. AIF-förvaltare ska regelbundet genomföra stresstester vid normala och exceptionella likviditetsförhållanden, så att de kan bedöma likviditetsrisken för varje AIF-fond som de förvaltar. Stresstesterna ska

a) utföras på grundval av tillförlitlig och aktuell kvantitativ information eller, om så inte är lämpligt, kvalitativ information,

b) om så är lämpligt, simulera en likviditetsbrist för AIF-fondens tillgångar och otypiska inlösenkrav,

c) täcka in marknadsrisker och eventuella följder av sådana risker, även på marginalsäkerhetskrav, krav på säkerheter eller krediter,

d) beakta värderingskänslighet i kritiska situationer,

e) utföras med en frekvens som är lämplig för AIF-fondens art, med beaktande av fondens investeringsstrategi, likviditetsprofil, typ av investerare och inlösenpolitik, men minst en gång om året.

3. AIF-förvaltare ska agera i investerarnas bästa intresse med avseende på resultatet av eventuella stresstester.

Artikel 49

Samstämmighet mellan investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolitik

1. Vid tillämpningen av artikel 16.2 i direktiv 2011/61/EU ska investeringsstrategin, likviditetsprofilen och inlösenpolitiken för varje AIF-fond som förvaltas av en AIF-förvaltare anses vara samstämmiga, om investerarna har möjlighet att lösa in sina investeringar enligt principerna om rättvis behandling av alla AIF-investerare och enligt AIF-fondens inlösenpolitik och skyldigheter.

2. Vid sin bedömning av om investeringsstrategier, likviditetsprofil och inlösenpolitik är samstämmiga ska AIF-förvaltaren även ta hänsyn till den effekt som inlösen kan ha på AIF-fondens enskilda tillgångars underliggande priser eller spreadar.

AVSNITT 5

Investeringar i värdepapperiseringspositioner

(Artikel 17 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 50

Definitioner

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

- a) *värdepapperisering*: en värdepapperisering i den mening som avses i artikel 4.36 i direktiv 2006/48/EG.
- b) *värdepapperiseringsposition*: en position i en värdepapperisering i den mening som avses i artikel 4.40 i direktiv 2006/48/EG.
- c) *medverkande institut*: ett medverkande institut i den mening som avses i artikel 4.42 i direktiv 2006/48/EG.
- d) *tranch*: en tranch i den mening som avses i artikel 4.39 i direktiv 2006/48/EG.

Artikel 51

Krav på behållande av intresse

1. AIF-förvaltare får endast bli exponerade mot kreditrisken i en värdepapperisering för en eller flera förvaltade AIF-fonders räkning, om originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långivaren uttryckligen har underrättat förvaltaren om att vederbörande löpande kommer att behålla ett väsentligt ekonomiskt nettointresse som under inga omständigheter får understiga 5 %.

Endast något av följande ska anses innebära behållande av ett väsentligt ekonomiskt nettointresse på minst 5 %:

- a) Behållande av minst 5 % av det nominella värdet av varje tranch som sålts eller överförs till investerarna.
- b) Vid värdepapperisering av rullande exponeringar, behållande av originatorns intresse på minst 5 % av de värdepapperiserade exponeringarnas nominella värde.
- c) Behållande av slumpvis valda exponeringar som motsvarar minst 5 % av de värdepapperiserade exponeringarnas nominella värde, och som annars skulle ha värdepapperiserats vid den aktuella värdepapperiseringen, förutsatt att antalet potentiella värdepapperiserade exponeringar inte understiger 100 vid ursprungstidpunkten.
- d) Behållande av den tranch som är i första-förlustläge och, om så är nödvändigt, andra trancher som har samma eller högre riskprofil än de som överförs eller sålts till investerare och som inte har kortare löptid än de som överförs eller sålts till investerare, så att behållandet totalt motsvarar minst 5 % av de värdepapperiserade exponeringarnas nominella värde.
- e) Behållande av en exponering som är i första-förlustläge på minst 5 % per värdepapperiserad exponering i värdepapperiseringen.

Ekonomiskt nettointresse ska mätas vid ursprungstidpunkten och ska behållas löpande. Det ekonomiska nettointresset, inbegripet behållna positioner, intressen eller exponeringar, får inte omfattas av någon annan kreditriskreducering eller några korta positioner eller någon annan risksäkring och får inte säljas. Det ekonomiska nettointresset ska fastställas med utgångspunkt från det teoretiska värdet på poster utanför balansräkningen.

Behållandekraven får inte tillämpas mer än en gång per given värdepapperisering.

2. Punkt 1 ska inte gälla när de värdepapperiserade exponeringarna är fordringar eller villkorade fordringar på eller helt, ovillkorligt och oåterkalleligt garanterade av de enheter som anges i artikel 122a.3 första stycket i direktiv 2006/48/EG och ska inte gälla de transaktioner som anges i artikel 122a.3 andra stycket i direktiv 2006/48/EG.

Artikel 52

Kvalitativa krav på medverkande institut och originatorer

Innan en AIF-förvaltare blir exponerad mot kreditrisken i en värdepapperisering för en eller flera AIF-fonders räkning, ska förvaltaren säkerställa följande beträffande medverkande institut och originator:

- a) Kreditgivningen ska baseras på sunda och väldefinierade kriterier, och förfarandet för att godkänna, ändra, förnya och återfinansiera lån för exponeringar som ska värdepapperiseras ska fastställas klart, eftersom de gäller för exponeringar som de innehar.

- b) Effektiva system är inrättade och i drift för löpande förvaltning och övervakning av de olika kreditriskbärande portföljerna och exponeringarna mot kreditrisker, bland annat för att urskilja och hantera problemkrediter och genomföra lämpliga värderingar och avsättningar.
- c) Kreditportföljerna ska ha en lämplig diversifiering med hänsyn till målmarknad och övergripande kreditstrategi.
- d) En skriftligt utformad politik finns om vederbörandes kreditrisker, inbegripet risktoleransnivåer och avsättningspolitik samt en beskrivning av hur de mäter, övervakar och kontrollerar den risken.
- e) Lätt och snabb tillgång ges till alla i sak relevanta uppgifter om kreditkvaliteten på och resultaten för de enskilda underliggande exponeringarna, betalningsflödena och säkerheterna för en värdepapperiseringsexponering samt sådan information som är nödvändig för att utföra heltäckande och väl underbyggda stresstester av betalningsflöden och säkerheter för de underliggande exponeringarna. I detta syfte ska i sak relevanta uppgifter fastställas den dag då värdepapperiseringen sker och i tillämpliga fall beroende på värdepapperiseringen art därefter.
- f) Lätt och snabb tillgång ges till alla andra relevanta uppgifter som är nödvändiga för att AIF-förvaltaren ska kunna uppfylla kraven i artikel 53.
- g) De ska redovisa nivån på behållnet ekonomiskt nettointresse enligt artikel 51 samt alla andra faktorer som kan undergräva behållandet av det minsta ekonomiska nettointresset enligt den artikeln.
- depapperiseringspositionens relevanta underliggande exponeringsklasser.
- e) De uttalanden som gjorts och den information som lämnats av originatorer eller medverkande institut, eller av deras ombud eller rådgivare, om deras noggranna granskning av de värdepapperiserade exponeringarna samt, i tillämpliga fall, av kvaliteten på de värdepapperiserade exponeringarnas säkerheter.
- f) I tillämpliga fall de metoder och begrepp på vilka värderingen av de värdepapperiserade exponeringarnas säkerheter baseras och den politik som originatorn eller det medverkande kreditinstitutet har antagit för att säkerställa värderarens oberoende.
- g) De av värdepapperiseringen strukturella egenskaper som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på resultatet av institutets värdepapperiseringsposition, exempelvis avtalsmässiga prioriteringsordningar för betalningsflöden och därmed förknippade triggers, kreditförstärkningar, likviditetsförstärkningar, triggers för marknadsvärde och affärens specifika definition av obestånd.

2. AIF-förvaltare som blir exponerade mot en relevant kreditrisk med en värdepapperisering för en eller flera AIF-fonders räkning ska regelbundet utföra egna stresstester som lämpar sig för sådana värdepapperiseringspositioner i enlighet med artikel 15.3 b i direktiv 2011/61/EU. Stresstesten ska överensstämma med arten, omfattningen och komplexiteten hos värdepapperiseringspositionens risk.

Artikel 53

Kvalitativa krav på AIF-förvaltare som är exponerade mot värdepapperiseringar

1. AIF-förvaltare ska innan de blir exponerade mot kreditrisken i en värdepapperisering för en eller flera AIF-fonders räkning och vid behov därefter för de behöriga myndigheterna kunna redovisa – för var och en av sina individuella värdepapperiseringspositioner – att de har en övergripande och grundlig insikt i dessa positioner och har tillämpat formell politik och formella förfaranden som lämpar sig för riskprofilen för AIF-fondernas relevanta investeringar i värdepapperiseringspositioner för att analysera och registrera följande:

- a) Den information som originatorer eller medverkande institut meddelat enligt artikel 51 för att närmare ange det ekonomiska nettointresse i värdepapperiseringen som de fortsättningsvis behåller.
- b) Den enskilda värdepapperiseringspositionens riskegenskaper.
- c) Riskegenskaper hos värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar.
- d) Originatorernas eller de medverkande kreditinstitutens anseende och förluster vid tidigare värdepapperiseringar i vär-

I enlighet med principerna i artikel 15 i direktiv 2011/61/EU ska AIF-förvaltare införa formella förfaranden som är proportionella mot den berörda AIF-fondens riskprofil när det gäller värdepapperiserade positioners kreditrisk, för att löpande och i rätt tid övervaka information om dessa värdepapperiseringspositioners underliggande exponeringar. Informationen ska innehålla (om det är relevant för den specifika typen av värdepapperisering och ej begränsat till sådana typer av information som beskrivs här) exponeringstyp, procentandelen av lån med 30, 60 respektive 90 överskjutande dagar efter förfallodagen, obeståndsfrekvens, frekvensen av förskottsbetalade lån, lån som sagts upp, typ av säkerheter och fastighetsutnyttjande, frekvensfördelningen för kreditpoäng eller andra mått på underliggande exponeringars kreditvärdighet, sektoriell och geografisk spridning samt frekvensfördelning för belåningsgrader med intervallbredder som underlättar lämpliga känslighetsanalyser. Om de underliggande exponeringarna själva är värdepapperiseringspositioner, ska AIF-förvaltare ha den information som anges i detta stycke inte bara om de underliggande värdepapperiseringsstrancherna, till exempel emittentens namn och kreditvärdighet, utan även om egenskaper och resultatutveckling för dessa värdepapperiseringsstranchers underliggande grupper av tillgångar.

AIF-förvaltare ska tillämpa samma analysstandarder på ägarandelar eller emissionsgarantier avseende värdepapperiseringsmissioner som köpts från tredje part.

3. Med avseende på lämplig risk- och likviditetshandling ska AIF-förvaltare som blir exponerade mot kreditrisken med en värdepapperisering för en eller flera AIF-fonders räkning korrekt urskilja, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera de risker som uppstår till följd av obalanser mellan den berörda AIF-fondens tillgångar och skulder och koncentrationsrisker eller investeringsrisker som dessa instrument ger upphov till. AIF-förvaltaren ska likaså säkerställa att sådana värdepapperiseringspositioners riskprofil motsvarar AIF-fondens storlek och övergripande portföljstruktur, strategier och mål för AIF-fondens investeringar som fastställts i dess bestämmelser eller bolagsordning, prospekt och emissionsdokument.

4. I enlighet med kraven i artikel 18 i direktiv 2011/61/EU ska AIF-förvaltare säkerställa en lämplig nivå på internrapporteringen till den verkställande ledningen, så att den verkställande ledningen är fullt medveten om eventuella väsentliga och faktiska exponeringar mot värdepapperiseringar och att riskerna med dessa exponeringar hanteras på lämpligt sätt.

5. AIF-förvaltare ska i de rapporter och redovisningar som ska lämnas i enlighet med artiklarna 22, 23 och 24 i direktiv 2011/61/EU inkludera lämplig information om sina exponeringar mot kreditrisker med värdepapperiseringar och sina riskhanteringsförfaranden på detta område.

Artikel 54

Korrigeringsåtgärder

1. AIF-förvaltare ska vidta korrigeringsåtgärder i AIF-fondens investerares bästa intresse, om de efter att ha blivit exponerade mot en värdepapperisering upptäcker att fastställandet och redovisningen av det behållna intresset inte uppfyller kraven i denna förordning.

2. AIF-förvaltare ska vidta korrigerande åtgärder i AIF-fondens investerares bästa intresse, om det behållna intresset understiger 5 % vid en given tidpunkt efter exponeringen och detta inte beror på transaktionens naturliga betalningsmekanism.

Artikel 55

Skyddsklausul

Artiklarna 51–54 ska tillämpas på nya värdepapperiseringar som emitterats från och med den 1 januari 2011. Efter den 31 december 2014 ska artiklarna 51–54 tillämpas på befintliga värdepapperiseringar, om nya underliggande exponeringar läggs till eller ersätts efter det datumet.

Artikel 56

Tolkning

Om Esmå eller den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna inte avgivit en särskild tolkning, ska bestämmelserna i detta avsnitt tolkas i enlighet med de motsvarande bestämmelserna i direktiv 2006/48/EG och riktlinjerna av

den 31 december 2010 för artikel 122a i kapitalkravsdirektivet⁽¹⁾, utfärdade av Europeiska banktillsynskommittén (CEBS) samt senare ändringar av dessa riktlinjer.

AVSNITT 6

Organisatoriska krav – allmänna principer

(Artiklarna 12 och 18 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 57

Allmänna krav

1. AIF-förvaltare ska
 - a) införa, tillämpa och upprätthålla beslutsförfaranden och organisationsstrukturer som klart och på ett dokumenterat sätt anger rapporteringsvägar och fördelar funktioner och ansvarsområden.
 - b) säkerställa att deras relevanta personer är medvetna om de förfaranden som måste följas för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter korrekt,
 - c) införa, tillämpa och upprätthålla lämpliga interna kontrollmekanismer som är utformade för att säkerställa att beslut och förfaranden följs på alla nivåer hos AIF-förvaltaren,
 - d) införa, tillämpa och upprätthålla en effektiv intern rapportering och informationsförmedling på AIF-förvaltarens alla relevanta nivåer samt ett effektivt informationsflöde mot alla berörda tredje parter,
 - e) registrera uppgifter noggrant och korrekt avseende affärsverksamheten och den interna organisationen.

AIF-förvaltare ska beakta sin affärsverksamhets art, omfattning och komplexitet samt de tjänsters och uppgifters art och omfattning som utförs inom affärsverksamhetens ram.

2. AIF-förvaltare ska införa, tillämpa och upprätthålla de system och förfaranden som behövs för att med beaktande av den berörda informationens art slå vakt om dess säkerhet, integritet och konfidentialitet.

⁽¹⁾ Europeiska banktillsynskommittén, "Guidelines to Article 122a of the Capital Requirements Directive" av den 31 december 2010, <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

3. AIF-förvaltare ska införa, tillämpa och upprätthålla lämpliga riktlinjer för avbrottsfri verksamhet, för att vid eventuella störningar av deras system eller förfaranden säkerställa att viktiga uppgifter och funktioner skyddas och att deras tjänster och aktiviteter upprätthålls eller, om så inte är möjligt, att dessa uppgifter och funktioner utan dröjsmål kan återställas, och att tjänster och aktiviteter snabbt kan återupptas.

4. AIF-förvaltare ska införa, tillämpa och upprätthålla redovisningspolitik och redovisningsförfaranden som gör det möjligt för dem att på begäran av den behöriga myndigheten i tid lämna finansiella rapporter som ger en rättvisande bild av företagets finansiella ställning och som överensstämmer med alla tillämpliga redovisningsstandarder och redovisningsregler.

5. AIF-förvaltare ska tillämpa adekvata riktlinjer och förfaranden för att säkerställa att AIF-fondens inlösenpolitik i tillräcklig detalj redovisas för investerare innan de investerar i fonden och i händelse av väsentliga förändringar.

6. AIF-förvaltare ska övervaka och regelbundet utvärdera om deras system, interna kontrollmekanismer och åtgärder som införts enligt punkterna 1–5 är lämpliga och effektiva, och vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister.

Artikel 58

Elektronisk databehandling

1. AIF-förvaltare ska ha lämpliga och tillräckliga elektroniska system, så att alla portföljtransaktioner, teckningsorder eller, i tillämpliga fall, inlösenorder kan registreras i rätt tid och på rätt sätt.

2. AIF-förvaltare ska säkerställa en hög säkerhetsnivå vid elektronisk databehandling samt vid behov den registrerade informationens integritet och konfidentialitet.

Artikel 59

Redovisningsförfaranden

1. För att skydda investerarna ska AIF-förvaltare använda redovisningspolitik och redovisningsförfaranden enligt artikel 57.4. Räkenskaperna ska föras på ett sådant sätt att alla AIF-fondens tillgångar och skulder är direkt identifierbara vid varje tidpunkt. Om en AIF-fond har olika delfonder ska de ha separata räkenskaper.

2. AIF-förvaltare ska införa, tillämpa och upprätthålla politik och förfaranden för redovisning och värdering för att säkerställa

att varje fondföretags nettotillgångsvärde beräknas korrekt enligt tillämpliga redovisningsregler och redovisningsstandarder.

Artikel 60

Styrelsens, den verkställande ledningens och tillsynsfunktionens kontroll

1. Vid den interna fördelningen av funktioner ska AIF-förvaltare säkerställa att styrelsen, den verkställande ledningen och, i förekommande fall, tillsynsfunktionen är ansvariga för att AIF-förvaltaren fullgör sina skyldigheter enligt direktiv 2011/61/EU.

2. AIF-förvaltare ska se till att deras verkställande ledning

a) ansvarar för genomförandet av den allmänna placeringspolitiken för varje förvaltd AIF-fond, som i tillämpliga fall definieras i fondbestämmelser, bolagsordning, prospekt eller emissionsdokument,

b) övervakar godkännandet av placeringsstrategierna i varje förvaltd AIF-fond,

c) ansvarar för att se till att värderingspolitik och värderingsförfaranden enligt artikel 19 i direktiv 2011/61/EU införs och tillämpas,

d) ansvarar för att säkerställa att AIF-förvaltaren har en fast och effektiv funktion för regelefterlevnad, även om tredje part svarar för denna funktion,

e) säkerställer och regelbundet kontrollerar att den allmänna placeringspolitiken, placeringsstrategierna och riskbegränsningarna för varje förvaltd AIF-fond genomförs korrekt och effektivt och efterlevs, även om tredje part svarar för riskhanteringsfunktionen,

f) godkänner och regelbundet kontrollerar att de interna förfarandena för investeringsbeslut i varje förvaltd AIF-fond är lämpliga, i syfte att säkerställa att dessa beslut är förenliga med de godkända placeringsstrategierna,

g) godkänner och regelbundet ser över riskhanteringspolitiken och förfaranden och teknik för dennas genomförande, inklusive riskbegränsningssystemet för varje förvaltd AIF-fond,

h) ansvarar för att införa och tillämpa en inlösenpolitik i enlighet med bilaga II till direktiv 2011/61/EU.

3. AIF-förvaltare ska också se till att den verkställande ledningen och, i förekommande fall, styrelsen eller tillsynsfunktionerna

a) bedömer och regelbundet ser över effektiviteten hos politik, arrangemang och förfaranden som har införts för iakttagande av kraven i direktiv 2011/61/EU,

b) vidtar lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister.

4. AIF-förvaltare ska säkerställa att den verkställande ledningen får regelbundna, åtminstone årliga skriftliga rapporter om regelefterlevnad, internrevision och riskhantering, i vilka det särskilt anges om lämpliga korrigeringsåtgärder har vidtagits vid eventuella brister.

5. AIF-förvaltare ska säkerställa att den verkställande ledningen får regelbundna rapporter om genomförandet av placementsstrategier och om de interna förfaranden för investeringsbeslut som avses i punkt 2 b–e.

6. AIF-förvaltare ska säkerställa att styrelsen eller i förekommande fall tillsynsfunktionen regelbundet får skriftliga rapporter om de frågor som anges i punkt 4.

Artikel 61

Fast funktion för regelefterlevnad

1. AIF-förvaltare ska dels införa, tillämpa och upprätthålla lämpliga riktlinjer och förfaranden för att upptäcka risker för att förvaltaren inte kan uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 2011/61/EU samt andra sammanhängande risker, dels införa lämpliga åtgärder och förfaranden för att minimera sådana risker samt göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att effektivt utöva sina befogenheter enligt det direktivet.

AIF-förvaltare ska beakta sin verksamhets art, omfattning och komplexitet samt de tjänsters och uppgifters art och omfattning som utförs inom affärsverksamhetens ram.

2. AIF-förvaltare ska införa och upprätthålla en fast och effektiv funktion för regelefterlevnad som arbetar oberoende och som ansvarar för att

a) övervaka och regelbundet utvärdera om de åtgärder, riktlinjer och förfaranden som inrättats i enlighet med punkt 1 är lämpliga och effektiva och om så är fallet med de åtgärder som vidtagits för att avhjälpa eventuella brister i AIF-förvaltarens iakttagande av sina skyldigheter,

b) råda relevanta personer som ansvarar för att utföra tjänster och uppgifter och hjälpa dem att uppfylla AIF-förvaltarens skyldigheter enligt direktiv 2011/61/EU.

3. För att den funktion för regelefterlevnad som avses i punkt 2 ska kunna fullgöra sitt uppdrag på ett korrekt och oberoende sätt ska AIF-förvaltarna säkerställa följande:

a) Funktionen för regelefterlevnad ska ha de befogenheter och resurser och den sakkunskap som krävs samt tillgång till all relevant information.

b) En person ska utses att ansvara för funktionen för regelefterlevnad och för regelbunden, minst årlig rapportering till den verkställande ledningen om regelefterlevnad, särskilt med uppgifter om huruvida lämpliga korrigeringsåtgärder har vidtagits vid eventuella brister.

c) Personer som arbetar med funktionen för regelefterlevnad får inte utföra de tjänster eller aktiviteter som de övervakar.

d) Metoden för att fastställa ersättningen till den ansvarige och annan personal inom funktionen för regelefterlevnad får och torde inte påverka deras objektivitet.

AIF-förvaltaren ska dock inte vara skyldig att följa första stycket led c och d, om den med hänsyn till verksamhetens art, omfattning och komplexitet, och tjänsternas och aktiviteternas natur och omfattning, kan visa att kraven inte är proportionella och att dess funktion för regelefterlevnad fortfarande är ändamålsenlig.

Artikel 62

Fast internrevisionsfunktion

1. Om det är lämpligt och proportionellt med tanke på AIF-förvaltarnas verksamhets art, omfattning och komplexitet – och den kollektiva portföljförvaltningens art och omfattning inom ramen för den verksamheten – ska AIF-förvaltarna inrätta och upprätthålla en internrevisionsfunktion som är åtskild från och oberoende av AIF-förvaltarens övriga funktioner och aktiviteter.

2. Den internrevisionsfunktion som avses i punkt 1 ska ha till uppgift att

a) införa, tillämpa och upprätthålla en revisionsplan för att granska och utvärdera om AIF-förvaltarens system, interna kontrollmekanismer och kontrollåtgärder är lämpliga och effektiva,

- b) utfärda rekommendationer på grundval av det arbete som utförts enligt led a,
- c) kontrollera att rekommendationerna i led b följs,
- d) rapportera om internrevisionsfrågor.

Artikel 63

Privata transaktioner

1. Om en relevant person deltar i aktiviteter som kan ge upphov till en intressekonflikt eller har tillgång till insiderinformation enligt artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) ⁽¹⁾ eller också tillgång till annan konfidentiell information om en AIF-fond eller transaktioner med eller för AIF-fond, ska AIF-förvaltaren införa, tillämpa och upprätthålla lämpliga åtgärder för att förhindra att dessa personer gör följande:

- a) Inleder en privat transaktion med finansiella instrument eller andra tillgångar som uppfyller minst ett av följande kriterier:
 - i) Transaktionen omfattas av artikel 2.1 i direktiv 2003/6/EG.
 - ii) Transaktionen innebär missbruk eller otillbörligt röjande av konfidentiell information.
 - iii) Transaktionen strider mot, eller kommer sannolikt att strida mot, AIF-förvaltarens skyldigheter enligt direktiv 2011/61/EU.
- b) På annat sätt än inom ramen för sin anställning eller ett tjänsteavtal råder eller föranleder någon annan person att inleda en privat transaktion enligt led a i och ii, eller som på annat sätt skulle utgöra missbruk av information om inliggande order.
- c) På annat sätt än inom ramen för sin anställning eller ett tjänsteavtal, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 a i direktiv 2003/6/EG, röjer information eller synpunkter för någon annan person, om den relevanta personen vet, eller rimligtvis borde veta, att den andra personen till följd av den röjda informationen kommer att eller sannolikt skulle komma att vidta någon av följande åtgärder:
 - i) Inleda en sådan privat transaktion som avses i led a i och ii med finansiella instrument eller andra tillgångar, eller som på annat sätt skulle utgöra missbruk av information om inliggande order.
 - ii) Råda eller föranleda en annan person att inleda en sådan privat transaktion.

2. Arrangemang enligt punkt 1 ska särskilt utformas för att säkerställa att

- a) alla relevanta personer är medvetna om begränsningarna för privata transaktioner enligt punkt 1 och om de åtgärder som AIF-förvaltaren infört med avseende på privata transaktioner och röjande av information enligt punkt 1,
- b) AIF-förvaltaren skyndsamt underrättas om alla privata transaktioner som inlets av en relevant person som omfattas av punkt 1, antingen genom anmälan eller genom andra förfaranden som gör det möjligt för AIF-förvaltaren att spåra dessa transaktioner,
- c) uppgifter om de privata transaktioner som anmäls till eller som spåras av AIF-förvaltaren sparas, inbegripet alla godkännanden av eller förbud mot dessa transaktioner.

Vid tillämpningen av första stycket led b, ska AIF-förvaltaren – om vissa av AIF-förvaltarens uppgifter utförs av tredje part – se till att den enhet som utför uppgifterna registrerar privata transaktioner som en relevant person som omfattas av punkt 1 inleder samt på begäran skyndsamt lämnar den informationen till AIF-förvaltaren.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på följande slag av privata transaktioner:

- a) Privata transaktioner som genomförs som ett led i en diskretionär portföljförvaltningstjänst, där det inte finns något föregående utbyte av information i samband med transaktionen mellan portföljförvaltaren och den relevanta personen, eller någon annan person för vars räkning transaktionen utförs.
- b) Privata transaktioner i fondföretag eller AIF-fonder som omfattas av tillsyn enligt lagstiftningen i en medlemsstat som kräver en enhetlig riskspridning bland tillgångarna, förutsatt att den relevanta personen eller annan person för vars räkning transaktionerna utförs inte deltar i förvaltningen av företaget.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 ska med privat transaktion också avses en transaktion med ett finansiellt instrument eller en annan tillgång som utförs på uppdrag av eller för

- a) en relevant person,
- b) en person med vilken den relevanta personen har en familjerelation eller nära relationer,
- c) en person med vilken den relevanta personens förbindelser är av ett sådant slag att den relevanta personen har ett direkt eller indirekt väsentligt intresse av handelns resultat, annat än en avgift eller provision för utförandet av handeln.

⁽¹⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

Artikel 64

Registrering av portföljtransaktioner

1. För varje portföljtransaktion som involverar AIF-fonder ska AIF-förvaltare utan dröjsmål registrera en informationspost, som gör att ordern och den genomförda transaktionen eller avtalet kan rekonstrueras i detalj.

2. När det gäller portföljtransaktioner på handelsplats ska informationsposten enligt punkt 1 även innehålla

- a) namnet eller en annan beteckning på AIF-fonden och den person som agerar på fondens vägnar,
- b) tillgången,
- c) kvantiteten, i tillämpliga fall,
- d) orderns eller transaktionens typ,
- e) priset,
- f) för order: datum och den exakta tidpunkten för vidarebefordran av ordern och namn eller annan beteckning på den person som ordern vidarebefordrades till; för transaktioner: datum och den exakta tidpunkten för beslutet att handla och genomförandet av transaktionen,
- g) i tillämpliga fall, namnet på den person som vidarebefordrade ordern eller genomförde transaktionen,
- h) i tillämpliga fall, orsakerna till att en order dragits tillbaka,
- i) uppgift om motpart och handelsplats, för transaktioner som har genomförts.

3. När det gäller portföljtransaktioner som AIF-fonden genomför utanför en handelsplats, ska informationsposten enligt punkt 1 innehålla

- a) namnet eller en annan beteckning på AIF-fonden,
- b) rättsliga och andra handlingar som ligger till grund för portföljtransaktionen, särskilt det genomförda avtalet,
- c) priset.

4. Vid tillämpningen av punkterna 2 och 3 ska handelsplats även inbegripa en systematisk internhandlare enligt artikel 4.1.7 i direktiv 2004/39/EG, en reglerad marknad enligt artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG, en multilateral handelsplattform enligt artikel 4.1.15 i det direktivet, en marknadsgarant enligt artikel 4.1.8 i det direktivet eller en annan person som tillhandahåller likviditet eller en enhet som i tredjeland har en liknande funktion som någon av de nämnda.

Artikel 65

Registrering av order om teckning och inlösen

1. AIF-förvaltare ska vidta alla rimliga mått och steg för att säkerställa att från AIF-fonder mottagna order om teckning och, i förekommande fall, inlösen utan dröjsmål registreras efter mottagandet.

2. Detta register ska innehålla information om

- a) den berörda AIF-fonden,
- b) den person som lägger eller vidarebefordrar ordern,
- c) den person som tar emot ordern,
- d) datum och tidpunkt då ordern lades,
- e) betalningsvillkor och betalningsmedel,
- f) orderns typ,
- g) datum då ordern utfördes,
- h) antalet andelar eller aktier som tecknats eller lösts in eller motsvarande belopp,
- i) tecknings- eller, i förekommande fall, inlösenpris per andel eller aktie, eller i förekommande fall förpliktigt och betalt kapitalbelopp,
- j) andelarnas eller aktiernas sammanlagda tecknings- eller inlösenvärde,
- k) orderns bruttovärde, inklusive teckningsavgifter, eller nettobeloppet efter inlösenavgift.

Informationen enligt leden i, j och k ska registreras så snart den finns tillgänglig.

Artikel 66

Registerkrav

1. AIF-förvaltare ska se till att alla register som föreskrivs enligt artiklarna 64 och 65 sparas i minst fem år.

Om det är nödvändigt för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sin tillsynsfunktion enligt direktiv 2011/61/EU, får de dock kräva att AIF-förvaltare sparar en del av eller alla dessa register under en längre period som fastställs med beaktande av instrumentets eller portföljtransaktionens art.

2. När en AIF-förvaltares auktorisering har upphört, ska registren sparas under den period på minst fem år som avses i punkt 1. Behöriga myndigheter får kräva att de sparas längre.

Om AIF-förvaltaren överlåter sitt ansvar mot fondföretagen på en annan AIF-förvaltare, ska AIF-förvaltaren se till att den andra AIF-förvaltaren får tillgång till registren enligt punkt 1.

3. Registeruppgifterna ska sparas på ett medium som gör det möjligt att lagra information, så att den är tillgänglig för den behöriga myndigheten i framtiden, i en sådan form och på ett sådant sätt att följande villkor uppfylls:

- a) De behöriga myndigheterna ska lätt kunna komma åt uppgifterna och kunna rekonstruera varje viktigt steg i hanteringen av varje enskild portföljtransaktion.
- b) Det ska vara lätt att fastställa vilka korrigeringar eller andra ändringar som gjorts, samt uppgifternas innehåll före dessa korrigeringar och ändringar.
- c) Det får inte vara möjligt att manipulera eller ändra uppgifterna på annat sätt.

AVSNITT 7

Värdering

(Artikel 19 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 67

Riktlinjer och förfaranden för värdering av AIF-fonders tillgångar

1. AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond de förvaltar införa, upprätthålla, tillämpa och se över skriftliga riktlinjer och metoder som säkerställer en sund, öppen, fullständig och lämpligt dokumenterad värderingsprocess. Riktlinjerna och förfarandena för värdering ska täcka alla väsentliga aspekter på värderingsprocessen och värderingsförfarandena samt kontroller med avseende på den relevanta AIF-fonden.

Utan att det påverkar kraven i nationell lagstiftning, fondbestämmelser och bolagsordning, ska AIF-förvaltaren säkerställa att skäligen, lämpligen och öppna värderingsmetoder tillämpas på de förvaltade AIF-fonderna. Värderingsriktlinjerna ska ange och förfarandena tillämpa de värderingsmetoder som ska tillämpas på varje typ av tillgång som AIF-fonden kan investera i enligt gällande nationell lagstiftning, AIF-fondens regler och bolagsordning. Innan AIF-förvaltaren investerar i en särskild typ av tillgång för första gången, måste en eller flera lämpliga värderingsmetoder ha valts ut för den särskilda tillgångstypen.

Riktlinjernas och förfarandenas värderingsmetoder ska innehålla indata, modeller och urvalskriterier för prissättning och källor

för marknadsdata. Om så är möjligt och tillämpligt, ska priser hämtas från oberoende källor. Vid valet av metoder ska en bedömning av tillgängliga relevanta metoder göras, med beaktande av deras känslighet för variabeländringar och hur särskilda strategier fastställer portföljtillgångarnas relativa värde.

2. Värderingsriktlinjerna ska ange skyldigheter, roller och ansvar för alla parter som deltar i värderingsprocessen, inbegripet AIF-förvaltarens verkställande ledning. Förfarandena ska överensstämma med den organisatoriska struktur som fastställs i värderingsriktlinjerna.

Värderingens riktlinjer och förfaranden ska minst omfatta följande:

- a) Kompetens och oberoende när det gäller den personal som gör tillgångsvärderingen.
- b) AIF-fondens särskilda investeringsstrategier och de tillgångar som fonden kan investera i.
- c) Kontrollerna av urvalet av indata, källor och metoder för värderingen.
- d) Eskaleringskanaler för att lösa skiljaktiga tillgångsvärden.
- e) Bedömningen av eventuella justeringar av positionernas storlek och likviditet eller i förekommande fall förändrade marknadsförhållanden.
- f) Lämplig tidpunkt för att avsluta räkenskaperna när det gäller värdering.
- g) Lämplig frekvens för värdering av tillgångarna.

3. Om en extern värderare utses, ska en process för informationsutbyte mellan AIF-förvaltaren och den externa värderaren fastställas i värderingens riktlinjer och förfaranden i syfte att säkerställa utbyte av all information som behövs för fullgörandet av värderingsfunktionen.

Om tredje parter utses för att utföra värderingstjänster, ska värderingens riktlinjer och förfaranden säkerställa att AIF-förvaltaren initialt och sedan regelbundet gör en noggrann genomlysning av dessa tredje parter.

4. Om AIF-förvaltaren själv utför värderingen, ska riktlinjerna innehålla en beskrivning av skyddet av värderingens funktionella oberoende i enlighet med artikel 19.4 b i direktiv 2011/61/EU. Skyddet ska omfatta åtgärder för att förhindra otillbörlig påverkan på hur en person utför värderingsuppgifter.

Artikel 68

Användning av modeller för tillgångsvärdering

1. Om en modell används för att värdera en AIF-fonds tillgångar, ska modellen och dess huvuddrag förklaras och motiveras i värderingens riktlinjer och förfaranden. Skälen till att den berörda modellen valts, underliggande data, antaganden som används i modellen och deras motiv samt den modellbaserade värderingens begränsningar ska dokumenteras på lämpligt sätt.
2. Värderingens riktlinjer och förfaranden ska säkerställa att modellen, innan den börjar användas, har validerats av en person med tillräcklig sakkunskap som inte har deltagit i utformningen av modellen. Valideringsförfarandet ska dokumenteras på lämpligt sätt.
3. Modellen ska förhandsgodkännas av AIF-förvaltarens verkställande ledning. Om modellen används av en AIF-förvaltare som själv utför värdering, ska den verkställande ledningens godkännande inte påverka den behöriga myndighetens rätt att i enlighet med artikel 19.9 i direktiv 2011/61/EU kräva att modellen kontrolleras av en extern värderare eller av en revisor.

Artikel 69

Konsekvent tillämpning av värderingens riktlinjer och förfaranden

1. AIF-förvaltare ska säkerställa att värderingens riktlinjer och förfaranden samt de valda värderingsmetoderna tillämpas på ett konsekvent sätt.
2. Värderingens riktlinjer och förfaranden och de valda värderingsmetoderna ska tillämpas på en AIF-fonds alla tillgångar, med beaktande av investeringsstrategi, typ av tillgång och, i förekommande fall, förekomsten av olika externa värderare.
3. Om inga uppdateringar krävs, ska riktlinjerna och förfarandena tillämpas konsekvent över tid och värderingskällorna och värderingsreglerna förbli oförändrade.
4. Värderingsförfarandena och de valda värderingsmetoderna ska tillämpas konsekvent på alla AIF-fonder som förvaltas av samma AIF-förvaltare, med beaktande av fondernas investeringsstrategier, typer av tillgångar och, i förekommande fall, förekomsten av olika externa värderare.

Artikel 70

Regelbunden översyn av värderingens riktlinjer och förfaranden

1. I värderingens riktlinjer ska en regelbunden översyn av riktlinjerna och förfarandena krävas, även av värderingsmetoderna. Översynen ska genomföras minst en gång om året och

innan AIF-fonden påbörjar en ny investeringsstrategi eller ny tillgångstyp som inte omfattas av fondens befintliga värderingspolitik.

2. I värderingens riktlinjer och förfaranden ska det anges hur en ändring av värderingens riktlinjer, även metodändringar, får göras och under vilka omständigheter detta är lämpligt. Rekommendationer om ändringar av riktlinjerna och förfarandena ska riktas till den verkställande ledningen, som ska granska och godkänna sådana ändringar.

3. Den riskhanteringsfunktion som avses i artikel 38 ska se över och vid behov tillhandahålla lämpligt stöd med avseende på de riktlinjer och förfaranden som införs för tillgångsvärdering.

Artikel 71

Bedömning av enskilda tillgångars värde

1. AIF-förvaltare ska säkerställa att AIF-fondernas samtliga tillgångar värderas på ett rimligt och lämpligt sätt. AIF-förvaltaren ska dokumentera hur tillgångars enskilda värde bedöms per typ av tillgång. AIF-förvaltaren ska alltid kunna visa att portföljerna i de AIF-fonder som den förvaltar värderas på ett korrekt sätt.
2. Värderingens riktlinjer och förfaranden ska innehålla en bedömningsprocess för tillgångars enskilda värde, om det finns en väsentlig risk för olämplig värdering, till exempel i följande fall:
 - a) Värderingen grundas på priser som endast finns tillgängliga från en enskild motpart eller prime broker.
 - b) Värderingen grundas på illikvida kurser.
 - c) Värderingen påverkas av parter som har anknytning till AIF-förvaltaren.
 - d) Värderingen påverkas av andra enheter som kan ha ett finansiellt intresse av AIF-fondens resultat.
 - e) Värderingen grundas på priser som anges av den motpart som ett instrument utgår ifrån, särskilt när originatorn även finansierar AIF-fondens position i instrumentet.
 - f) Värderingen påverkas av en eller flera enskilda personer hos AIF-förvaltaren.

3. Värderingens riktlinjer och förfaranden ska innehålla en beskrivning av översynsförfarandet med tillräckliga och lämpliga kontroller av individuella värdenas rimlighet. Bedömningen av rimligheten ska ha en lämplig objektiv nivå och minst omfatta följande:

- a) Kontroll av värden genom en jämförelse mellan motparters prissättning och en jämförelse över tid.
- b) Validering av värden genom en jämförelse mellan realiserade priser och nyligen bokförda värden.
- c) Beaktande av värderingskällans anseende, konsekvens och kvalitet.
- d) Jämförelse med värden som genererats av en tredje part.
- e) Undersökning och dokumentering av undantag.
- f) Identifiering och undersökning av eventuella skillnader som förefaller ovanliga eller som varierar jämfört med de värderingsriktmärken som fastställts för tillgångstypen.
- g) Testning av inaktuella priser och underförstådda parametrar.
- h) Jämförelse med priser på eventuella relaterade tillgångar eller deras prissäkringar.
- i) Översyn av de indata som används i modellbaserad prissättning, särskilt indata som modellens pris visar särskild känslighet för.

4. Värderingens riktlinjer och förfaranden ska omfatta lämpliga eskaleringsrutiner för att hantera skillnader eller andra problem vid tillgångsvärderingen.

Artikel 72

Beräkning av nettotillgångsvärdet (NAV) per andel eller aktie

1. AIF-förvaltare ska se till att nettotillgångsvärdet (NAV) per andel eller aktie för varje AIF-fond de förvaltar beräknas vid varje emission, teckning, inlösen eller makulering, men minst en gång om året.
2. AIF-förvaltare ska se till att de förfaranden och den metod som används för att beräkna nettotillgångsvärdet per andel eller aktie dokumenteras fullständigt. Beräkningens förfaranden och metoder samt deras tillämpning ska kontrolleras regelbundet av AIF-förvaltaren och dokumentationen ska ändras i enlighet därmed.
3. AIF-förvaltare ska se till att korrigeringsförfaranden införts i händelse av felaktiga beräkningar av nettotillgångsvärdet.
4. AIF-förvaltare ska se till att antalet andelar eller aktier som emitteras kontrolleras regelbundet, åtminstone lika ofta som priset per andel eller aktie beräknas.

Artikel 73

Styrkande av kompetens

1. Externa värderare ska på begäran styrka att de har tillräcklig kompetens för att utföra värderingsfunktionen. De externa värderarna ska styrka detta skriftligt.
2. Styrkandet ska omfatta bevis för den externa värderarens kvalifikationer och kompetens för att utföra en korrekt och oberoende värdering, varvid åtminstone följande ska styrkas:
 - a) Tillräckliga personalresurser och tekniska resurser.
 - b) Lämpliga förfaranden för att säkerställa en korrekt och oberoende värdering.
 - c) Tillräcklig kunskap om och insikt i AIF-fondens investeringsstrategi samt de tillgångar som den externa värderaren får i uppdrag att värdera.
 - d) Tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet av värdering.
3. Om den externa värderaren är registreringskyldig hos den behöriga myndigheten eller en annan enhet i det land där värderaren är etablerad, ska namnet på myndigheten eller enheten anges vid styrkandet av kompetensen, inklusive kontaktinformation. Vid styrkandet ska också de lagar eller andra författningar eller yrkesetiska regler klart anges som den externa värderaren omfattas av.

Artikel 74

Värderingsfrekvens för öppna AIF-fonders tillgångar

1. Värderingen av finansiella instrument som öppna AIF-fonder innehar ska göras varje gång nettotillgångsvärdet (NAV) per andel eller aktie beräknas i enlighet med artikel 72.1.
2. Värderingen av andra tillgångar som öppna AIF-fonder innehar ska göras minst en gång om året, och varje gång det finns belägg för att det senast fastställda värdet inte längre är rimligt eller korrekt.

AVSNITT 8

Delegering av AIF-förvaltares funktioner

(Artikel 20.1, 20.2, 20.4 och 20.5 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 75

Allmänna principer

AIF-förvaltare som delegerar uppgiften att för deras räkning utöva en eller flera funktioner ska särskilt iakttä följande allmänna principer:

- a) Delegeringsstrukturen får inte göra det möjligt att kringgå AIF-förvaltarens skyldigheter eller ansvar.
- b) AIF-förvaltarens skyldigheter gentemot AIF-fonden och dess investerare får inte ändras till följd av delegeringen.
- c) De villkor som AIF-förvaltaren måste uppfylla för att bli auktoriserad och bedriva verksamhet i enlighet med direktiv 2011/61/EU får inte överträdas.
- d) Delegeringsarrangemangen ska överenskommas genom ett skriftligt avtal mellan AIF-förvaltaren och den som delegerats uppgifterna.
- e) AIF-förvaltaren ska se till att den som delegerats uppgifterna utför dem effektivt och följer tillämpliga lagar och andra författningar, och förvaltaren ska införa metoder och förfaranden för att fortlöpande övervaka de tjänster som tillhandahålls av den som delegerats uppgifterna. AIF-förvaltaren ska vidta lämpliga åtgärder, om det visar sig att den som delegerats uppgifterna underlåter att utföra uppgifterna effektivt och inte följer tillämpliga lagar och andra författningar.
- f) AIF-förvaltaren ska effektivt övervaka de delegerade uppgifterna och hantera de risker som är förknippade med delegeringen. I detta syfte ska AIF-förvaltaren alltid förfoga över nödvändig sakkunskap och nödvändiga resurser för att övervaka de delegerade funktionerna. AIF-förvaltaren ska i avtalet fastslå sin rätt till information, inspektion, tillträde och tillgång samt rätten att ge instruktioner och övervaka den som delegerats uppgifterna. Förvaltaren ska likaså säkerställa att den som delegerats uppgifterna övervakar utförandet av de delegerade uppgifterna och på lämpligt sätt hanterar de risker som är förknippade med delegeringen.
- g) AIF-förvaltaren ska se till att kontinuiteten i och kvaliteten på de delegerade funktionerna eller den delegerade uppgiften att utöva funktioner även upprätthålls om delegeringen hävs, antingen genom att överföra de delegerade funktionerna eller den delegerade uppgiften att utöva funktionerna till en annan tredje part eller genom att själv svara för dessa.
- h) Respektive rättigheter och skyldigheter för AIF-förvaltaren och den som delegerats uppgifterna ska vara tydligt fördelade och anges i avtalet. I avtalet ska AIF-förvaltaren i synnerhet fastslå sin rätt att ge instruktioner och att häva avtalet samt rätten till inspektioner, tillgång till räkenskaper och lokaler. Det ska klargöras i avtalet att vidaredelegering endast får ske med AIF-förvaltarens samtycke.
- i) När det gäller portföljförvaltning, ska delegeringen ske i enlighet med AIF-fondens investeringspolitik. Den som delegerats uppgifterna ska få instruktioner från AIF-förvaltaren om hur investeringspolitiken ska genomföras, och förvaltaren ska kontinuerligt övervaka om den som delegerats uppgifterna iakttar den.
- j) AIF-förvaltaren ska se till att den som delegerats uppgifterna för AIF-förvaltaren redovisar händelser som väsentligt kan påverka personens förmåga att effektivt utöva de delegerade funktionerna och i enlighet med tillämpliga lagar och andra författningar.
- k) AIF-förvaltaren ska se till att den som delegerats uppgifterna skyddar eventuell konfidentiell information som avser förvaltaren, den av delegeringen berörda AIF-fonden och dess investerare.
- l) AIF-förvaltaren ska se till att den som delegerats uppgifterna inför, tillämpar och upprätthåller en beredskapsplan för katastrofer samt regelbunden testning av backupfunktioner med hänsyn till typerna av delegerade funktioner.

Artikel 76

Objektiva grunder för delegering

1. AIF-förvaltaren ska till de behöriga myndigheterna lämna en detaljerad beskrivning, förklaring och underlag avseende de objektiva grunderna för delegeringen. Vid bedömningen av om hela delegeringsstrukturen baseras på objektiva grunder i den mening som avses i artikel 20.1 a i direktiv 2011/61/EU ska följande kriterier beaktas:

- a) Optimering av funktioner och processer.
- b) Kostnadsbesparingar.
- c) Om den som delegerats uppgifterna har administrativ kompetens eller också sakkunskap om specifika marknader eller investeringar.
- d) Om den som delegerats uppgifterna har tillgång till global handel.

2. AIF-förvaltare ska på de behöriga myndigheternas begäran lämna ytterligare förtydliganden samt dokument som visar att hela delegeringsstrukturen baseras på objektiva grunder.

Artikel 77

Egenskaper hos den som delegerats uppgifter

1. Den som delegerats uppgifter ska ha tillräckliga resurser och tillräcklig personal som besitter den kompetens, kunskap och sakkunskap som krävs för att på lämpligt sätt utföra de delegerade uppgifterna samt en lämplig organisationsstruktur till stöd för utförandet av de delegerade uppgifterna.

2. De personer som ska utöva de funktioner som AIF-förvaltaren delegerat ska ha tillräcklig erfarenhet, lämplig teoretisk kunskap och praktisk erfarenhet av de berörda funktionerna. De ska ha lämplig yrkesutbildning för och tidigare yrkeserfarenhet av verksamheten.

3. De personer som faktiskt ska bedriva den delegerade verksamheten ska inte anses ha erforderligt gott anseende, om de har erhållit negativa omdömen som är relevanta både för bedömningen av gott anseende och för ett korrekt utförande av de delegerade uppgifterna, eller om det finns annan relevant information som påverkar deras goda anseende. Med negativa omdömen ska avses, men inte begränsas till, brott, rättsliga åtgärder eller administrativa påföljder som är relevanta för utförandet av de delegerade uppgifterna. Särskilt uppmärksammas ska eventuella överträdelser som är relaterade till finansiell verksamhet, inklusive men inte begränsat till, skyldigheter avseende förebyggande av penningtvätt, ohederlighet, bedrägeri eller finansbrott, konkurs eller insolvens. Till annan relevant information ska höra exempelvis indikationer på att den berörda personen inte är tillförlitlig eller hederlig.

Om den som delegerats uppgifter omfattas av reglering beträffande yrkestjänster inom unionen, ska faktorer enligt första stycket anses vara täckta, om den berörda tillsynsmyndigheten har granskat kriteriet för "gott rykte" inom ramen för auktoriseringsförfarandet, såvida det inte finns bevis för motsatsen.

Artikel 78

Delegering av portföljförvaltning eller riskhantering

1. Denna artikel ska gälla om delegeringen avser portföljförvaltning eller riskhantering.

2. Följande enheter ska anses vara auktoriserade eller registrerade för tillgångsförvaltning och ska vara föremål för tillsyn i enlighet med artikel 20.1 c i direktiv 2011/61/EU:

- a) Förvaltningsbolag som auktoriserats enligt direktiv 2009/65/EG.
- b) Värdepappersföretag som auktoriserats för portföljförvaltning enligt direktiv 2004/39/EG.
- c) Kreditinstitut som auktoriserats enligt direktiv 2006/48/EG och som är auktoriserade för portföljförvaltning enligt direktiv 2004/39/EG.
- d) Externa AIF-förvaltare som auktoriserats enligt direktiv 2011/61/EU.
- e) Enheter från tredjeland som auktoriserats eller registrerats för tillgångsförvaltning och som står under effektiv tillsyn av en behörig myndighet i det landet.

3. Om delegeringen sker till ett företag i ett tredjeland, ska följande villkor uppfyllas i enlighet med artikel 20.1 d i direktiv 2011/61/EU:

- a) Det ska finnas ett skriftligt arrangemang mellan de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och tillsynsmyndigheterna för det företag som delegeringen sker till.
- b) När det gäller det företag som delegeringen sker till, ska arrangemanget enligt led a göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att
 - i) på begäran få relevant information som krävs för att de ska kunna utföra sina tillsynsuppgifter i enlighet med direktiv 2011/61/EU,
 - ii) få tillgång till de handlingar som krävs för utförandet av deras tillsynsuppgifter i tredjelandet,
 - iii) utföra inspektioner på plats i lokaler tillhörande det företag som funktionerna har delegerats till; de praktiska förfarandena för inspektioner på plats ska anges i det skriftliga arrangemanget,
 - iv) snarast få information från tillsynsmyndigheten i tredjelandet för att kunna undersöka uppenbara överträdelser av kraven i direktiv 2011/61/EU samt dess genomförandebestämmelser,
 - v) samarbeta för efterlevnad enligt de nationella och internationella lagar som är tillämpliga på tillsynsmyndigheten i tredjelandet och EU:s behöriga myndigheter vid överträdelser av direktiv 2011/61/EU och dess genomförandebestämmelser samt relevant nationell lagstiftning.

Artikel 79

Effektiv tillsyn

Delegering ska anses hindra AIF-förvaltarens effektiva tillsyn i följande fall:

- a) Om AIF-förvaltaren, dess revisorer och de behöriga myndigheterna inte har faktisk tillgång till uppgifter om de delegerade funktionerna och tillträde till lokaler tillhörande den som delegerats funktionerna, eller om de behöriga myndigheterna inte kan utöva sin rätt till tillgång i dessa fall.
- b) Om den som delegerats funktionerna inte samarbetar med AIF-förvaltarens behöriga myndigheter vad gäller de delegerade funktionerna.
- c) Om AIF-förvaltaren inte på begäran tillhandahåller de behöriga myndigheterna all information som krävs för att myndigheterna ska kunna granska de delegerade funktionernas överensstämmelse med direktiv 2011/61/EU och dess genomförandebestämmelser samt relevant nationell lagstiftning.

Artikel 80

Intressekonflikter

1. I enlighet med artikel 20.2 b i direktiv 2011/61/EU ska kriterierna för att bedöma om en delegering strider mot AIF-förvaltarens respektive AIF-fondens investerares intressen åtminstone omfatta följande:

- a) Om AIF-förvaltaren och den som delegerats uppgifterna ingår i samma koncern eller har ett annat avtalsförhållande, i vilken utsträckning den som delegerats uppgifterna kontrollerar AIF-förvaltaren eller kan påverka förvaltarens verksamhet.
- b) Om den som delegerats uppgifterna och en investerare i den berörda AIF-fonden ingår i samma koncern eller har ett annat avtalsförhållande, i vilken utsträckning investeraren kontrollerar den som delegerats uppgifterna eller kan påverka dennes aktiviteter.
- c) Sannolikheten för att den som delegerats uppgifterna gör en finansiell vinst eller undviker en finansiell förlust på bekostnad av AIF-fonden eller dess investerare.
- d) Sannolikheten för att den som delegerats uppgifterna har ett intresse i resultatet av en tjänst eller en aktivitet som tillhandahålls AIF-förvaltaren eller AIF-fonden.
- e) Sannolikheten för att den som delegerats uppgifterna har finansiella eller andra incitament till att gynna en annan klients intressen mer än AIF-fondens eller dess investerares intressen.
- f) Sannolikheten för att den som delegerats uppgifterna, i samband med kollektiv portföljförvaltning som tillhandahålls AIF-förvaltaren och de AIF-fonder som den förvaltar, får eller kommer att få ett incitament från en annan person än AIF-förvaltaren och som innebär pengar, varor eller tjänster utöver gängse provision eller avgift för den tjänsten.

2. Portföljförvaltnings- eller riskhanteringsfunktionen får anses vara funktionellt och hierarkiskt åtskilda från andra eventuellt oförenliga uppgifter, om följande villkor uppfylls:

- a) De personer som utövar portföljförvaltningsuppgifter deltar inte i utförandet av eventuellt oförenliga uppgifter, som kontrolluppgifter.
- b) De personer som utövar riskhanteringsuppgifter deltar inte i utförandet av eventuellt oförenliga uppgifter, som operativa uppgifter.
- c) De personer som ansvarar för utförandet av operativa uppgifter utövar inte tillsyn över personer som utövar riskhanteringsuppgifter.

d) Åtskiljandet säkerställs genom hela den hierarkiska strukturen, ända upp till styrelsen hos den delegerade personen och övervakas av styrelsen och, i förekommande fall, tillsynsfunktionen hos den som delegerats uppgifterna.

3. Eventuella intressekonflikter ska endast anses vara korrekta belagda, hanterade, övervakade och redovisade för AIF-fondens investerare, om följande villkor uppfylls:

- a) AIF-förvaltaren säkerställer att den som delegerats uppgifterna vidtar alla rimliga åtgärder för att urskilja, hantera och övervaka eventuella intressekonflikter som kan uppstå mellan denne, AIF-fonden eller dess investerare. AIF-förvaltaren ska säkerställa att den som delegerats uppgifterna har infört de förfaranden som krävs enligt artiklarna 31–34.
- b) AIF-förvaltaren säkerställer att den som delegerats uppgifterna redovisar eventuella intressekonflikter för AIF-förvaltaren samt de förfaranden och åtgärder som den ska tillämpas för att hantera sådana intressekonflikter. Förvaltaren ska i sin tur redovisa dem för AIF-fonden och dess investerare i enlighet med artikel 36.

Artikel 81

Godkännande av och underrättelse om vidaredelegering

1. Vidaredelegering ska träda i kraft, när AIF-fonden ger sitt skriftliga godkännande.

AIF-förvaltarens allmänna förhandsgodkännande får inte anses överensstämma med kraven i artikel 20.4 a i direktiv 2011/61/EU.

2. I enlighet med artikel 20.4 b i direktiv 2011/61/EU ska underrättelsen innehålla uppgifter om den som delegerats uppgiften, namn på den behöriga myndighet där den som vidaredelegerats uppgifterna är auktoriserad eller registrerad, de delegerade funktionerna, de AIF-fonder som berörs av vidaredelegeringen, en kopia av AIF-förvaltarens skriftliga godkännande samt planerat datum för vidaredelegeringens ikraftträdande.

Artikel 82

Brevlådeföretag och AIF-förvaltare som inte längre anses förvalta en AIF-fond

1. En AIF-förvaltare ska anses vara ett brevlådeföretag och ska inte längre anses förvalta en AIF-fond i åtminstone följande situationer:

- a) AIF-förvaltaren innehar inte längre den sakkunskap och de resurser som krävs för att effektivt övervaka de delegerade uppgifterna och hantera de risker som är förknippade med delegeringen.

b) AIF-förvaltaren har inte längre beslutsbefogenheter på för den verkställande ledningen centrala ansvarsområden eller har inte längre befogenhet att utöva den verkställande ledningens funktioner, särskilt i samband med genomförandet av den allmänna investeringspolitiken och investeringsstrategierna.

c) AIF-förvaltaren förlorar sin avtalsenliga rätt att undersöka, inspektera, ha tillträde eller ge instruktioner till dem som delegerats uppgifterna eller att utövat av sådana rättigheter blir omöjligt i praktiken.

d) AIF-förvaltaren delegerar utövandet av investeringsförvaltningsfunktioner i en sådan omfattning, att de med väsentlig marginal överstiger de investeringsförvaltningsfunktioner som förvaltaren själv utövar. När de behöriga myndigheterna bedömer delegeringens omfattning, ska de granska delegeringsstrukturen i sin helhet, och inte bara beakta tillgängsvolymen med delegerad förvaltning utan även följande kvalitativa kriterier:

i) De typer av tillgångar som AIF-fonden eller den AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning investerar i samt vilken vikt de genom delegering förvaltade tillgångarna har för AIF-fondens risk- och avkastningsprofil.

ii) Vilken vikt de tillgångar som delegeras har för uppnåendet av AIF-fondens investeringsmål.

iii) Geografisk och sektoriell spridning av AIF-fondens investeringar.

iv) AIF-fondens riskprofil.

v) Typ av investeringsstrategier som tillämpas av AIF-fonden eller den AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning.

vi) Typer av delegerade uppgifter i förhållande till de uppgifter som ligger kvar.

vii) Sammanställningen av dem som delegeras uppgifter och eventuellt som uppgifter vidaredelegeras till, deras geografiska verksamhetsområde och företagsstruktur, inklusive om förvaltningen delegerats till en enhet som tillhör samma företagskoncern som AIF-fonden.

2. Kommissionen ska i ljuset av marknadsutvecklingen övervaka tillämpningen av denna artikel. Kommissionen ska se över situationen efter två år och vid behov vidta lämpliga åtgärder för att ytterligare specificera villkoren för när AIF-förvaltaren ska anse ha delegerat sina funktioner i en utsträckning som gör att den blir ett brevlådeföretag och inte längre kan anses vara förvaltare av AIF-fonden.

3. Esmå kan utfärda riktlinjer för att garantera en samstämmig bedömning av delegeringsstrukturerna runt om i unionen.

KAPITEL IV

FÖRVARINGSINSTITUT

AVSNITT 1

Uppgifter som ska ingå i skriftliga avtal

(Artikel 21.2 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 83

Avtalsuppgifter

1. Ett avtal varigenom ett förvaringsinstitut utses i enlighet med artikel 21.2 i direktiv 2011/61/EU ska upprättas mellan förvaringsinstitutet å ena sidan och AIF-förvaltaren och/eller AIF-fonden å andra sidan, och avtalet ska minst innehålla följande uppgifter:

a) En beskrivning av de tjänster som förvaringsinstitutet ska tillhandahålla och de förfaranden som ska antas för varje typ av tillgång som AIF-fonden kan investera i och som den anförtror förvaringsinstitutet.

b) En beskrivning av hur förvarings- och kontrollfunktionen ska utövas beroende på typ av tillgång och de geografiska områden som AIF-fonden planerar att investera i. När det gäller depåförvaringsuppgifterna ska beskrivningen innehålla landförteckningar och förfaranden för att lägga till eller stryka länder från den förteckningen. Dessa uppgifter ska överensstämja med den information om de tillgångar som AIF-fonden kan investera i som lämnas i fondbestämmelser, bolagsordning och emissionsdokument.

c) En förklaring om att ett förvaringsinstituts ansvar inte ska påverkas av eventuell delegering av institutets förvaringsfunktioner, om det inte själv har frånsagt sig ansvaret i enlighet med artikel 21.13 eller 21.14 i direktiv 2011/61/EU.

d) Avtalets giltighetstid och villkoren för ändringar och uppsägning av avtalet, inbegripet vilka situationer som kan leda till uppsägning av avtalet, uppgifter om uppsägningsförfarandet och, i tillämpliga fall, det förfarande som förvaringsinstitutet ska tillämpa för att överföra all relevant information till sin efterträdare.

e) De konfidentialitetsskyldigheter som parterna omfattas av enligt tillämpliga lagar och författningar. Sådana skyldigheter ska inte hindra de behöriga myndigheternas rätt till tillgång till relevanta dokument och uppgifter.

f) En beskrivning av de medel och förfaranden som förvaringsinstitutet ska använda för att till AIF-förvaltaren eller AIF-fonden överföra all den information som institutet behöver för att utföra sina uppgifter, inbegripet utövandet av rättigheter som följer med tillgångar och de medel och förfaranden som används för att säkra att AIF-förvaltaren och AIF-fonden utan dröjsmål får en riktig uppfattning om AIF-fondens räkenskaper.

- g) En beskrivning av de medel och förfaranden som AIF-förvaltaren eller AIF-fonden ska använda för att till förvaringsinstitutet överföra – eller för att se till att det har tillgång till – all den information som det behöver för att utföra sina uppgifter, inbegripet de förfaranden som används för att säkra att förvaringsinstitutet mottar information från andra parter som utsetts av AIF-förvaltaren eller AIF-fonden.
- h) Uppgift om huruvida förvaringsinstitutet eller en tredje part som förvaringsfunktionerna delegeras till i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU får återanvända de tillgångar som anförtratts till institutet eller parten samt eventuella villkor för återanvändning av tillgångar.
- i) En beskrivning av de förfaranden som ska följas, när en ändring av AIF-fondens fondbestämmelser, bolagsordning och emissionsdokument övervägs, med angivande av när förvaringsinstitutet bör informeras och när förhandsgodkännande krävs från förvaringsinstitutet innan ändringen kan göras.
- j) All den information som å ena sidan AIF-fonden, AIF-förvaltaren eller tredje parter som agerar för AIF-fondens eller AIF-förvaltarens räkning och å andra sidan förvaringsinstitutet ska utbyta om försäljning, teckning, inlösen, emission, makulering och återköp av AIF-fondens andelar eller aktier.
- k) All den information som AIF-fonden, AIF-förvaltaren eller tredje parter som agerar för AIF-fondens eller AIF-förvaltarens räkning och förvaringsinstitutet ska utbyta om hur förvaringsinstitutet utövar sin tillsyns- och kontrollfunktion.
- l) Om de avtalsslutande parterna planerar att utse tredje parter som ska utföra delar av deras respektive uppgifter, ett åtagande att regelbundet lämna uppgifter om utsedda tredje parter samt, på begäran, information om de kriterier som används för att välja sådana tredje parter och de åtgärder som ska vidtas för att övervaka de uppgifter som utförs av den utsedda tredje parten.
- m) Information om de avtalsslutande parternas uppgifter och ansvar när det gäller skyldigheten att bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering.
- n) Information om alla likvidkonton som öppnats i AIF-fondens namn eller i AIF-förvaltarens namn för fondens räkning samt förfaranden för att säkerställa att förvaringsinstitutet kommer att informeras om nya konton som öppnas i AIF-fondens namn eller i AIF-förvaltarens namn för fondens räkning.
- o) Uppgifter om förvaringsinstitutets eskaleringsförfaranden, inbegripet uppgifter om de personer hos AIF-fonden och/eller AIF-förvaltaren som förvaringsinstitutet ska kontakta om det inleder ett sådant förfarande.
- p) Ett åtagande från förvaringsinstitutets sida att underrätta AIF-förvaltaren om det blir medvetet om att åtskiljandet av tillgångar inte är eller inte längre är tillräckligt för att mot insolvens skydda en tredje part till vilken förvaringsfunktioner i en viss jurisdiktion har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU.
- q) De förfaranden som gör att förvaringsinstitutet för att fullgöra sina skyldigheter kan undersöka AIF-förvaltarens eller AIF-fondens agerande och bedöma kvaliteten på den information som överförs, bland annat genom att ha tillgång till AIF-fondens eller AIF-förvaltarens räkenskaper eller genom besök på plats.
- r) De förfaranden som gör att AIF-förvaltaren eller AIF-fonden kan bedöma hur väl förvaringsinstitutet utför sina avtalsmässiga åtaganden.
2. De uppgifter om medel och förfaranden som anges i leden a–r ska beskrivas i det avtal som ingås med förvaringsinstitutet och i senare ändringar av avtalet.
3. Det avtal som ingås med ett förvaringsinstitut och de senare ändringar av avtalet som avses i punkt 2 ska ingås skriftligt.
4. Parterna kan komma överens om att all eller en del av informationen ska överföras på elektronisk väg dem emellan, på villkor att sådan information registreras på vederbörligt sätt.
5. Om inte annat föreskrivs i nationell lagstiftning, ska det inte finnas någon skyldighet att ingå ett särskilt skriftligt avtal för varje AIF-fond. AIF-förvaltaren och förvaringsinstitutet ska kunna ingå ett ramavtal, som anger de AIF-fonder som förvaltas av den AIF-förvaltare som omfattas av avtalet.
6. Tillämplig nationell lagstiftning för avtalet om att utse ett förvaringsinstitut samt eventuella senare avtal ska anges.

AVSNITT 2

Allmänna kriterier för bedömning av reglering och tillsyn av förvaringsinstitut i tredjeländer

(Artikel 21.6 b i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 84

Kriterier för bedömning av reglering och tillsyn av förvaringsinstitut i tredjeländ

Vid tillämpningen av artikel 21.6 b i direktiv 2011/61/EU ska följande kriterier följas vid bedömningen av om ett förvaringsinstitut i tredjeländ omfattas av en effektiv reglering och tillsyn som har samma verkan som unionsrätten och genomdrivs effektivt:

- a) Om förvaringsinstitutet omfattas av auktorisation och fortlöpande tillsyn av en behörig offentlig myndighet som förfogar över tillräckliga resurser för att fullgöra sina uppgifter.
- b) Om tredjeländets lagstiftning innehåller kriterier för auktorisation av förvaringsinstitut med samma verkan som de kriterier som fastställts för utövande av verksamhet som kreditinstitut eller värdepappersföretag inom unionen.
- c) Om de kapitalkrav som gäller för förvaringsinstitutet i det berörda tredjeländet har samma verkan som de kapitalkrav som gäller enligt unionslagstiftningen, beroende på om förvaringsinstitutet är av samma art som ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag inom EU.
- d) Om de verksamhetskrav som gäller för förvaringsinstitutet i tredjeländet har samma verkan som de verksamhetskrav som fastställts för kreditinstitut eller värdepappersföretag inom unionen, beroende på arten av förvaringsinstitut.
- e) Om kraven på utförande av de särskilda uppgifterna som förvaringsinstitut för AIF-fonder har samma verkan i tredjeländets lagstiftning som kraven i artikel 21.7–15 i direktiv 2011/61/EU samt dess genomförandebestämmelser och relevant nationell lagstiftning.
- f) Om tredjeländets lagstiftning innehåller tillräckligt avskräckande verkställandeåtgärder, om förvaringsinstitutet överträder de krav och villkor som avses i leden a–e.

AVSNITT 3

Förvaringsinstituts uppgifter, förpliktelse att visa vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg samt skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda

(Artiklarna 21.7–9 och 21.11 c och d iii i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 85

Övervakning av likvida medel – allmänna krav

1. Om ett likvidkonto innehas eller öppnas i AIF-fondens namn, eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning,

eller i förvaringsinstitutets namn för AIF-fondens räkning, hos en av de enheter som avses i artikel 21.7 i direktiv 2011/61/EU, ska en AIF-förvaltare säkerställa att förvaringsinstitutet vid inledandet av verksamheten och fortlöpande får all relevant information som det behöver för att uppfylla sina skyldigheter.

2. För att förvaringsinstitutet ska få tillgång till all information om AIF-fondens likvidkonton och ha en klar överblick av alla betalningsflöden hos AIF-fonden ska åtminstone följande krav uppfyllas:

- a) När förvaringsinstitutet utses, ska det informeras om alla befintliga likvidkonton som öppnats i AIF-fondens namn, eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning.
- b) Förvaringsinstitutet ska informeras om nya likvidkonton som öppnas av AIF-fonden eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning.
- c) All information om likvidkonton som öppnats hos en enhet som är en tredje part ska förvaringsinstitutet få direkt av en sådan tredje part.

Artikel 86

Övervakning av AIF-fondens betalningsflöden

Förvaringsinstitut ska se till att AIF-fonders betalningsflöden övervakas effektivt och korrekt, och ska åtminstone

- a) se till att alla AIF-fondens likvida medel har bokförts på likvidkonton som öppnats hos en enhet som avses i artikel 18.1 a, b och c i direktiv 2006/73/EG, på relevanta marknader där likvidkonton krävs för AIF-fondens verksamhet, och att enheten är föremål för en effektiv reglering av och tillsyn över verksamheten som har samma verkan som i unionslagstiftningen genomdrivs effektivt och i enlighet med principerna i artikel 16 i direktiv 2006/73/EG,
- b) tillämpa effektiva och korrekta förfaranden för att stämma av alla betalningsflöden och utföra sådana avstämningar dagligen, eller om likvida rörelser är ovanliga, när sådana betalningsflöden förekommer,
- c) införa lämpliga förfaranden för att fram till handelsdagens slut urskilja betydande betalningsflöden, särskilt sådana betalningsflöden som kan vara oförenliga med AIF-fondens verksamhet,
- d) genomföra regelbundna översyner av dessa förfarandens lämplighet, bland annat genom en fullständig översyn av avstämningsprocessen minst en gång om året och genom att se till att i avstämningsprocessen de likvidkonton inbegrips som öppnats i AIF-fondens namn, eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning, eller i förvaringsinstitutets namn för AIF-fondens räkning,

- e) fortlöpande övervaka resultaten av de avstämningar och åtgärder som vidtagits till följd av eventuella avvikelser som påvisats under avstämningsförfarandena och underrätta AIF-förvaltaren om felaktigheter inte har korrigerats utan onödigt dröjsmål samt underrätta de behöriga myndigheterna om situationen inte kan klargöras och/eller avhjälpas,
- f) kontrollera överensstämmelsen mellan sina egna register över likvida positioner och AIF-förvaltarens register; AIF-förvaltaren ska se till att alla instruktioner och all information avseende ett likvidkonto som öppnats hos en tredje part översänds till förvaringsinstitutet, så att det kan göra egna avstämningar.

Artikel 87

Förpliktelser om teckning

AIF-förvaltare ska se till att förvaringsinstitutet vid handelsdagens slut får information om betalningar från investerare eller för investerarens räkning i samband med teckning av andelar eller aktier i en AIF-fond, när AIF-förvaltaren, AIF-fonden eller en part som agerar för fondens räkning, exempelvis en person som utför överföringsformaliteter mottar sådana betalningar eller en order från investeraren. AIF-förvaltaren ska se till att förvaringsinstitutet får all annan relevant information som institutet behöver för att säkerställa att betalningarna därefter bokförs på likvidkonton som öppnats i AIF-fondens namn, eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning, eller i förvaringsinstitutets namn, i enlighet med bestämmelserna i artikel 21.7 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 88

Finansiella instrument som ska depåförvaras

1. Finansiella instrument som tillhör en AIF-fond eller en AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning och som inte fysiskt kan levereras till förvaringsinstitutet ska omfattas av förvaringsinstitutets depåförvaringsuppgifter, om samtliga följande villkor uppfylls:

- a) De finansiella instrumenten är överlåtbara värdepapper, inbegripet sådana värdepapper som innefattar derivatinstrument i enlighet med artikel 51.3 sista stycket i direktiv 2009/65/EG och artikel 10 i kommissionens direktiv 2007/16/EG ⁽¹⁾, penningmarknadsinstrument eller andelar i fondföretag.
- b) De kan registreras eller innehas på ett konto, direkt eller indirekt i förvaringsinstitutets namn.

2. Finansiella instrument ska inte depåförvaras som enligt gällande nationell lagstiftning endast är direkt registrerade i AIF-fondens namn hos emittenten eller emittentens ombud, ex-

empelvis en person som utför registrering eller överföringsformaliteter åt en emittent.

3. Finansiella instrument som tillhör en AIF-fond eller en AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning och som kan levereras fysiskt till förvaringsinstitutet ska alltid omfattas av förvaringsinstitutets depåförvaringsuppgifter.

Artikel 89

Förvaringsuppgifter avseende tillgångar som depåförvaras

1. För att uppfylla de skyldigheter som fastställs i artikel 21.8 a i direktiv 2011/61/EU med avseende på finansiella instrument som ska depåförvaras ska ett förvaringsinstitut minst göra följande:

- a) Det ska registrera de finansiella instrumenten i enlighet med artikel 21.8 a ii i direktiv 2011/61/EU.
- b) Det ska föra räkenskaper och separata konton på ett sådant sätt att de kan garantera att uppgifterna är riktiga, särskilt att de stämmer överens med de finansiella instrument och de likvida medel som de innehar för AIF-fondens räkning.
- c) Det ska regelbundet stämma av sina interna räkenskaper och uppgifter mot motsvarande uppgifter för den tredje part till vilken depåförvaringsfunktioner delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU.
- d) Det ska utöva tillbörlig omsorg när det gäller de finansiella instrument som depåförvaras för att garantera ett högt investerarskydd.
- e) Det ska bedöma och övervaka alla relevanta risker under depåförvaringen och underrätta AIF-förvaltaren om konstaterade väsentliga risker.
- f) Det ska införa lämpliga organisatoriska åtgärder för att minimera riskerna för förlust eller värdeminskning av finansiella instrument eller av rättigheter som är förenade med dessa instrument, till följd av bedrägerier, bristfällig förvaltning, bristande dokumentation eller försumlighet.
- g) Det ska kontrollera att AIF-fonden eller en AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning har äganderätten till tillgångarna.

2. Ett förvaringsinstitut som har delegerat depåförvaringsfunktionerna till en tredje part i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU ska fortfarande omfattas av kraven i punkt 1 b–e i denna artikel. Förvaringsinstitutet ska också se till att den tredje parten uppfyller kraven i punkt 1 b–g i denna artikel samt de skyldigheter för åtskilda konton som anges i artikel 99.

⁽¹⁾ EUT L 79, 20.3.2007, s. 11.

3. Ett förvaringsinstituts förvaringsuppgifter enligt vad som avses i punkterna 1 och 2 ska enligt genomlysningmetoden omfatta underliggande tillgångar som innehas av finansiella strukturer och/eller rättsliga strukturer som direkt eller indirekt kontrolleras av AIF-fonden eller en AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning.

Det krav som avses i första stycket ska inte gälla fond-i-fond-företag eller mottagar/matar-strukturer, om de underliggande fonderna innehas av ett förvaringsinstitut som depåförvarar dessa fonders tillgångar.

Artikel 90

Förvaringsuppgifter om kontroll av äganderätt och dokumentation

1. AIF-förvaltare ska när förvaringsinstitutet börjar utöva sina uppgifter fortlöpande förse förvaringsinstitutet med all relevant information som det behöver för att uppfylla sina skyldigheter i enlighet med artikel 21.8 b i direktiv 2011/61/EU, och ska se till att det får all relevant information av tredje parter.

2. För att uppfylla de skyldigheter som avses i artikel 21.8 b i direktiv 2011/61/EU ska förvaringsinstitutet minst göra följande:

- a) Utan onödigt dröjsmål få tillgång till all relevant information som det behöver för att kontrollera äganderätt och dokumentera uppgifter, inbegripet relevant information som tredje parter ska lämna till förvaringsinstitutet.
- b) Förfoga över tillräcklig och tillförlitlig information för att förvissa sig om att AIF-fonden eller en AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning verkligen äger tillgångarna.
- c) Dokumentera de tillgångar som det har förvärvat sig om att AIF-fonden eller en AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning äger. För att uppfylla denna skyldighet ska förvaringsinstitutet
 - i) i sin dokumentation i AIF-fondens namn registrera de tillgångar, inbegripet tillgångarnas respektive nominella belopp, som det har förvärvat sig om att AIF-fonden eller en AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning äger,
 - ii) alltid kunna lämna en omfattande och aktuell förteckning över AIF-fondens tillgångar, inbegripet tillgångarnas respektive nominella belopp.

Vid tillämpningen av punkt 2 c ii ska förvaringsinstitutet se till att det finns förfaranden, så att registrerade tillgångar inte kan tilldelas, överföras, utbytas eller levereras utan att förvaringsinstitutet eller den som delegerats uppgiften informeras om sådana transaktioner, och förvaringsinstitutet ska utan onödigt dröjsmål ges tillgång till skriftliga bevis på varje transaktion och position från den berörda tredje parten. AIF-förvaltaren ska å sin

sida se till att den berörda tredje parten utan dröjsmål förser förvaringsinstitutet med certifikat eller andra skriftliga bevis varje gång en tillgång säljs eller förvärvas eller en bolagshändelse leder till en emission av finansiella instrument, och minst en gång om året.

3. Förvaringsinstitutet ska i alla händelser säkerställa att AIF-förvaltaren har infört och tillämpar lämpliga förfaranden för att kontrollera att de tillgångar som förvärvas av den AIF-fond som den förvaltar registreras korrekt i AIF-fondens namn eller i AIF-förvaltarens namn för fondens räkning, och ska kontrollera att positionerna i AIF-förvaltarens dokumentation överensstämmer med de tillgångar som förvaringsinstitutet har förvärvat sig om att AIF-fonden eller en AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning äger. AIF-förvaltaren ska se till att alla instruktioner och all relevant information avseende AIF-fondens tillgångar översänds till förvaringsinstitutet, så att det kan göra en egen kontroll eller stämma av uppgifterna.

4. När avvikelser upptäcks, ska förvaringsinstitutet införa och tillämpa ett eskaleringsförfarande och ska underrätta AIF-förvaltaren och de behöriga myndigheterna, om situationen inte kan klargöras och/eller avhjälpas.

5. Ett förvaringsinstituts förvaringsuppgifter enligt punkterna 1–4 ska enligt genomlysningmetoden omfatta underliggande tillgångar som innehas av finansiella strukturer och/eller rättsliga strukturer som har inrättats av AIF-fonden eller av en AIF-förvaltare som agerar för fondens räkning för att investera i underliggande tillgångar och som direkt eller indirekt kontrolleras av AIF-fonden eller av en AIF-förvaltare som agerar för fondens räkning.

Det krav som avses i första stycket ska inte gälla fond-i-fond-företag eller mottagar/matar-strukturer, om de underliggande fonderna innehas av ett förvaringsinstitut som kontrollerar äganderätten till och dokumenterar dessa fonders tillgångar.

Artikel 91

Rapporteringskyldigheter för prime brokers

1. Om en prime broker har utsetts, ska AIF-förvaltaren se till att ett avtal ingås från och med den dag då prime brokern utses, och enligt avtalet ska prime brokern vara skyldig att på ett varaktigt medium lämna ett uttalande till förvaringsinstitutet som innehåller följande information:

- a) Värdet vid handelsdagens slut på de poster som anges i punkt 3.
- b) Uppgifter om eventuella andra aspekter som är nödvändiga för att säkerställa att AIF-fondens förvaringsinstitut har tillgång till aktuell och korrekt information om värdet på de tillgångar vars depåförvaring har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU.

2. Det uttalande som avses i punkt 1 ska lämnas till AIF-fondens förvaringsinstitut senast vid handelsdagens slut dagen efter den arbetsdag som uttalandet avser.

3. De poster som avses i punkt 1 a ska omfatta följande:

a) Totalt värde på de tillgångar som innehas av prime brokern för AIF-fondens räkning i de fall förvaringsfunktionerna har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU. Värdet på var och en av följande tillgångar:

- i) Kontantlån till AIF-fonden samt upplupen ränta.
- ii) Värdepapper som ska återlevereras av AIF-fonden enligt öppna korta positioner som prime brokern har tecknat för AIF-fondens räkning.
- iii) Löpande avvecklingsbelopp som ska betalas av AIF-fonden enligt terminsavtal.
- iv) Likvid behållning från blankning som innehas av prime brokern med avseende på korta positioner som tecknats för AIF-fondens räkning.
- v) Kontantmarginaler som prime brokern innehar med avseende på öppna terminsavtal som ingåtts för AIF-fondens räkning. Denna skyldighet gäller utöver skyldigheterna i artiklarna 87 och 88.
- vi) Stängda riskexponeringar till sista tillgängliga marknadspris från eventuella OTC-transaktioner som utförts för AIF-fondens räkning.
- vii) AIF-fondens totala antal säkrade obligationer mot prime brokern.

viii) Alla andra tillgångar med avseende på AIF-fonden.

b) Värdet på de andra tillgångar som avses i artikel 21.8 b i direktiv 2011/61/EU som hålls som säkerhet av prime brokern med avseende på transaktioner för vilka säkerhet ställts enligt ett prime brokerage-avtal.

c) Värdet på de av AIF-fondens tillgångar för vilka prime brokern har utövat sin nyttjanderätt.

d) En förteckning över alla institut där prime brokern innehar eller kan inneha likvida medel från AIF-fonden på ett konto som öppnats i AIF-fondens namn eller i AIF-förvaltarens namn för fondens räkning i enlighet med artikel 21.7 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 92

Tillsynsuppgifter – allmänna krav

1. När förvaringsinstitutet utses, ska det bedöma de risker som är förenade med arten, omfattningen och komplexiteten hos AIF-fonden strategi och AIF-förvaltarens organisation för att utarbeta, genomföra och tillämpa tillsynsförfaranden som är lämpliga för AIF-fonden och de tillgångar som fonden investerar i. Förfarandena ska uppdateras regelbundet.

2. När förvaringsinstitutet fullgör sina tillsynsuppgifter i enlighet med artikel 21.9 i direktiv 2011/61/EU, ska det utföra efterhandskontroller av processer och förfaranden som AIF-förvaltaren, AIF-fonden eller en utsedd tredje part har ansvar för. Förvaringsinstitutet ska under alla omständigheter säkerställa att det finns ett lämpligt kontroll- och avstämningsförfarande som tillämpas och ses över med regelbundna intervaller. AIF-förvaltaren ska se till att alla instruktioner avseende AIF-fondens tillgångar och verksamhet översänds till förvaringsinstitutet, så det kan tillämpa sitt eget kontroll- eller avstämningsförfarande.

3. Förvaringsinstitutet ska inrätta ett klart och heltäckande eskaleringsförfarande för att hantera eventuella avvikelser som det upptäcker inom ramen för sin tillsyn, och uppgifter om eskaleringsförfaranden ska på begäran tillhandahållas AIF-förvaltarens behöriga myndigheter.

4. AIF-förvaltare ska när förvaringsinstitutet börjar utföra sina uppgifter fortlöpande förse förvaringsinstitutet med all relevant information som institutet behöver för att uppfylla sina skyldigheter i enlighet med artikel 21.9 i direktiv 2011/61/EU, inbegripet information som förvaringsinstitutet ska få från tredje parter. AIF-förvaltaren ska särskilt se till att förvaringsinstitutet får tillgång till förvaltarens räkenskaper och att det kan göra besök på plats i AIF-förvaltarens lokaler samt lokaler för eventuella tjänsteleverantörer som AIF-fonden eller AIF-förvaltaren har utsett, t.ex. administratörer eller externa värderare, och/eller att det kan granska tillsynsrapporter och uttalanden om erkända externa certifieringar som upprättats av kvalificerade oberoende revisorer eller andra experter för att säkerställa att de befintliga förfarandena är lämpliga och relevanta.

Artikel 93

Uppgifter om teckning och inlösen

För tillämpningen av artikel 21.9 a i direktiv 2011/61/EU ska förvaringsinstitutet uppfylla följande krav:

1. Förvaringsinstitutet ska säkerställa att AIF-fonden, AIF-förvaltaren eller den utsedda enheten har infört, tillämpar och upprätthåller ett lämpligt och konsekvent förfarande för att

- i) stämma av order om teckning mot behållningen från teckningar samt antalet andelar eller aktier som emitterats mot den behållning från teckningar som mottagits av AIF-fonden,

- ii) stämma av order om inlösen mot betald inlösen samt antal andelar eller aktier som makulerats mot den inlösen som betalats av AIF-fonden,
- iii) regelbundet kontrollera att avstämningsförfarandet är lämpligt.

Vid tillämpningen av leden i, ii och iii ska förvaringsinstitutet med jämna mellanrum särskilt kontrollera om det sammanlagda antalet andelar eller aktier på AIF-fondens konton överensstämmer med det sammanlagda antalet utelöpande aktier eller andelar som redovisas i fondens register.

2. Förvaringsinstitutet ska säkerställa och regelbundet kontrollera att förfarandena för försäljning, emission, återköp, inlösen och makulering av andelar eller aktier i AIF-fonden genomförs i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning och AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning och kontrollera att dessa förfaranden tillämpas effektivt.
3. Intervallen mellan förvaringsinstitutets kontroller ska överensstämma med intervallen för teckning och inlösen.

Artikel 94

Uppgifter om värdering av aktier/andelar

1. För tillämpningen av artikel 21.9 b i direktiv 2011/61/EU ska ett förvaringsinstitut
 - a) regelbundet kontrollera att lämpliga och konsekventa förfaranden införs och tillämpas för värderingen av AIF-fondens tillgångar i enlighet med artikel 19 i direktiv 2011/61/EU samt dess genomförandebestämmelser och med AIF-fondens fondbestämmelser och bolagsordning,
 - b) se till att riktlinjerna och förfarandena för värdering genomförs effektivt och ses över regelbundet.
2. Förvaringsinstitutet ska tillämpa sina förfaranden med intervaller som överensstämmer med intervallen för AIF-fondens värderingspolitik i enlighet med artikel 19 i direktiv 2011/61/EU samt dess genomförandebestämmelser.
3. Om förvaringsinstitutet anser att beräkningen av värdet på AIF-fondens aktier eller andelar inte har utförts i enlighet med tillämplig lagstiftning eller AIF-fondens regler eller artikel 19 i direktiv 2011/61/EU, ska det underrätta AIF-förvaltaren och/eller AIF-fonden, och se till att avhjäljande åtgärder i AIF-fondens investerares intresse vidtas utan dröjsmål.
4. Om en extern värderare har utsetts, ska förvaringsinstitutet kontrollera att värderaren har utsetts i enlighet med artikel 19 i direktiv 2011/61/EU och dess genomförandebestämmelser.

Artikel 95

Uppgifter om genomförande av AIF-förvaltarens instruktioner

För tillämpningen av artikel 21.9 c i direktiv 2011/61/EU ska ett förvaringsinstitut minst göra följande:

- a) Införa och tillämpa adekvata förfaranden för att kontrollera att AIF-fonden och AIF-förvaltaren följer tillämpliga lagar och andra författningar samt AIF-fondens fondbestämmelser och bolagsordning. Förvaringsinstitutet ska särskilt övervaka att AIF-förvaltaren iakttar de investeringsrestriktioner och gränser för finansiell hävstång som anges i AIF-fondens emissionsdokument. Förfarandena ska stå i proportion till AIF-fondens art, omfattning och komplexitet.
- b) Införa och tillämpa ett eskaleringsförfarande, om AIF-fonden har överträtt någon av de gränser eller begränsningar som avses i led a.

Artikel 96

Uppgifter om snabb avveckling av transaktioner

1. För tillämpningen av artikel 21.9 d i direktiv 2011/61/EU ska förvaringsinstitutet införa ett förfarande för att upptäcka situationer där betalning för transaktioner som berör tillgångar hos AIF-fonden eller AIF-förvaltare som agerar för fondens räkning inte remitteras till AIF-fonden inom de sedvanliga tidsfristerna. I sådana fall ska förvaringsinstitutet underrätta AIF-förvaltaren om detta och om möjligt begära restitution av de finansiella instrumenten från motparten, om situationen inte har avhjälpats.
2. Om transaktionerna inte genomförs på en reglerad marknad, ska de sedvanliga tidsfristerna bedömas med avseende på transaktionsvillkoren (avtal om OTC-derivat eller investeringar i fastighetstillgångar eller privatägda bolag).

Artikel 97

Uppgifter om AIF-fondens inkomstfördelning

1. För tillämpningen av artikel 21.9 e i direktiv 2011/61/EU ska förvaringsinstitutet
 - a) se till att nettointäktsberäkningen, när den har deklarerats av AIF-förvaltaren, sker i enlighet med AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning och tillämplig nationell lagstiftning,
 - b) se till att lämpliga åtgärder vidtas, om AIF-fondens revisorer har uttryckt reservationer om årsräkenskaperna; AIF-fonden eller en AIF-förvaltare som agerar för fondens räkning ska förse förvaringsinstitutet med all information om reservationer mot räkenskaperna,

c) så snart AIF-förvaltaren har deklarerat betalningar av utdelningar, kontrollera om de är korrekta och fullständiga, i relevanta fall även "carried interest".

2. Om ett förvaringsinstitut anser att intäktsberäkningen inte har utförts i enlighet med tillämplig lagstiftning eller AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning, ska det underrätta AIF-förvaltaren och/eller AIF-fonden om detta, och säkerställa att avhjälpande åtgärder vidtas i god tid i AIF-fondens investerarens bästa intresse.

Artikel 98

Vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg

1. För att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 21.11 c i direktiv 2011/61/EU ska förvaringsinstitutet genomföra och tillämpa ett lämpligt dokumenterat förfarande för vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg vid val och fortlöpande övervakning av den som uppgifter delegeras till. Förfarandet ska ses över regelbundet och minst en gång om året och ska på begäran tillhandahållas de behöriga myndigheterna.

2. När en tredje part, till vilken förvaringsuppgifter delegeras i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU, väljs ut och kontrakteras ska förvaringsinstitutet visa vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg för att säkerställa att den tredje part som anförtros finansiella instrument har en lämplig skydds nivå. Förvaringsinstitutet ska minst göra följande:

- a) Bedöma regelverket, inklusive landrisker, depåförvaringsrisker och verkställbarheten angående tredje parters avtal. Bedömningen ska i synnerhet göra det möjligt för förvaringsinstitutet att fastställa potentiella följder för AIF-fondens tillgångar och rättigheter, om den tredje parten blir insolvent. Om förvaringsinstitutet blir medvetet om att tillgångarna på grund av lagstiftningen i det land där tredje parten är etablerad inte hålls tillräckligt åtskilda för att skydda mot insolvens, ska det omedelbart underrätta AIF-förvaltaren om detta.
- b) Bedöma huruvida tredje partens metoder, förfaranden och internkontroller är tillräckliga för att se till att de finansiella instrument som innehas av AIF-fonden eller av en AIF-förvaltare som agerar för fondens räkning behandlas med vederbörlig omsorg och skydd av hög standard.
- c) Bedöma huruvida den tredje partens finansiella kapacitet och anseende är förenliga med de delegerade uppgifterna. Denna bedömning ska grundas på upplysningar som lämnats av den tredje parten samt annan data och information, om sådan finns tillgänglig.
- d) Säkerställa att den tredje parten har operativ och teknisk kapacitet att utföra de delegerade förvaringsuppgifterna med en tillfredsställande grad av skydd och säkerhet.

3. Förvaringsinstitut ska visa vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg när det utför regelbundna översyner och fortlöpande övervakning för att säkerställa att tredje parten fortsätter att uppfylla de kriterier som anges i punkt 1 i denna artikel och de villkor som anges i artikel 21.11 d i direktiv 2011/61/EU. I detta syfte ska förvaringsinstitutet åtminstone göra följande:

- a) Övervaka hur den tredje parten bedriver sin verksamhet och om den uppfyller förvaringsinstitutets standarder.
- b) Säkerställa att den tredje parten utför sina förvaringsuppgifter med en hög nivå av skicklighet, aktsamhet och omsorg, och särskilt att den effektivt håller de finansiella instrumenten åtskilda i enlighet med artikel 99.
- c) Se över de depåförvaringsrisker som är förenade med beslutet att anförtro tillgångarna till den tredje parten och utan onödigt dröjsmål underrätta AIF-fonden eller AIF-förvaltaren om eventuella förändringar av sådana risker. Denna bedömning ska grundas på upplysningar som den tredje parten lämnat samt annan data och information, om sådan finns tillgänglig. Översynens frekvens och omfattning ska ökas vid oro på finansmarknaderna eller när en risk har identifierats. Om förvaringsinstitutet blir medvetet om att tillgångarna på grund av lagstiftningen i det land där tredje parten är etablerad inte hålls tillräckligt åtskilda för att skydda mot insolvens, ska det omedelbart informera AIF-förvaltaren om detta.

4. Om den tredje parten vidaredelegerar några av de funktioner som den har delegerats ska de villkor och kriterier som anges i punkterna 1, 2 och 3 gälla i tillämpliga delar.

5. Förvaringsinstitut ska övervaka efterlevnaden av artikel 21.4 i direktiv 2011/61/EU.

6. Förvaringsinstitut ska utarbeta beredskapsplaner för varje marknad där det utser en tredje part att utföra förvaringsuppgifter i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU. Om det finns en alternativt tillhandahållare, ska denne anges i beredskapsplanen.

7. Om den som delegerats uppgifter inte längre uppfyller kraven, ska förvaringsinstitut vidta åtgärder i AIF-fondens och fondens investerarens bästa intresse, inbegripet uppsägning av avtalet.

Artikel 99

Skyldighet att hålla tillgångar åtskilda

1. Om förvaringsfunktioner helt eller delvis har delegerats till en tredje part, ska förvaringsinstitutet säkerställa att den tredje part till vilken förvaringen av tillgångar har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU fullgör skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda enligt artikel 21.11 d iii i direktiv 2011/61/EU genom att kontrollera att den tredje parten gör följande:

a) Dokumenterar och för de räkenskaper som krävs för att förvaringsinstitutet när som helst och utan dröjsmål ska kunna skilja de tillgångar som det innehar för AIF-fondkunders räkning från sina egna tillgångar, från sina andra kunders tillgångar, från tillgångar som det innehar för egen räkning och från tillgångar som det innehar för sina kunder som inte är AIF-fonder.

b) För register och räkenskaper på ett sådant sätt att den kan garantera att uppgifterna är riktiga och överensstämmer med de tillgångar som den förvarar för förvaringsinstitutets kunder.

c) Regelbundet stämmer av sina interna räkenskaper och uppgifter mot motsvarande uppgifter för en tredje part till vilken den har delegerat förvaringsfunktioner i enlighet med artikel 21.11 tredje stycket i 2011/61/EU.

d) Inför lämpliga organisatoriska åtgärder för att minimera riskerna för förlust eller värdeminskning av finansiella instrument eller av rättigheter som är förenade med dessa instrument, till följd av missbruk av instrumenten, bedrägerier, bristfällig förvaltning, bristande dokumentation eller försumlighet.

e) Om den tredje parten är en enhet av samma slag som de enheter som avses i artikel 18.1 a, b och c i direktiv 2006/73/EG och omfattas av effektiv stabilitetstillsyn och övervakning som har samma verkan som unionsrätten och som genomdrivs effektivt, ska förvaringsinstitutet vidta nödvändiga åtgärder för att se till att AIF-fondens likvida medel innehas på konton i enlighet med artikel 21.7 i direktiv 2011/61/EU.

2. Om ett förvaringsinstitut har delegerat sina förvaringsfunktioner till en tredje part i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU, ska övervakningen av den tredje partens efterlevnad av skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda garantera att de finansiella instrument som tillhör institutets kunder skyddas, om den tredje parten skulle bli insolvent. Om kraven i punkt 1 enligt tillämplig lagstiftning – särskilt lagstiftning om egendom eller insolvens – inte är tillräckliga för att uppnå det målet, ska förvaringsinstitutet bedöma vilka ytterligare åtgärder som bör vidtas för att minimera förlustrisken och upprätthålla en lämplig skyddsnivå.

3. Punkterna 1 och 2 ska gälla i tillämpliga delar när den tredje part till vilken förvaringen av tillgångar har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU har beslutat att delegera hela eller delar av sina förvaringsfunktioner till en annan tredje part i enlighet med artikel 21.11 tredje stycket i direktiv 2011/61/EU.

AVSNITT 4

Förlust av finansiella instrument, ansvarsbefrielse och objektiva skäl

(Artikel 21.12 och 21.13 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 100

Förlust av ett finansiellt instrument som depåförvaras

1. Förlust av ett finansiellt instrument som depåförvaras i den mening som avses i artikel 21.12 i direktiv 2011/61/EU ska anses ha skett när något av följande villkor uppfylls i fråga om ett finansiellt instrument som depåförvaras av förvaringsinstitutet eller en tredje part till vilken depåförvaringen delegerats:

a) AIF-fonden har uppgett äganderätt som bevisligen inte är giltig, eftersom fonden har upphört att ha äganderätt eller aldrig har haft äganderätt.

b) AIF-fonden har definitivt fråntagits äganderätten till det finansiella instrumentet.

c) AIF-fonden är definitivt oförmögen att direkt eller indirekt förfoga över det finansiella instrumentet.

2. En AIF-förvaltares konstaterande av att ett finansiellt instrument har förlorats ska ske enligt ett dokumenterat förfarande som de behöriga myndigheterna lätt ska ha åtkomst till. Så snart en förlust har konstaterats, ska förvaltaren omedelbart underrätta investerarna om detta på ett varaktigt medium.

3. Ett finansiellt instrument som depåförvaras ska inte anses vara förlorat i den mening som avses i artikel 21.12 i direktiv 2011/61/EU, om AIF-fonden definitivt fråntas äganderätten till ett visst instrument, men detta instrument ersätts av eller omvandlas till ett eller flera andra finansiella instrument.

4. Om en tredje part till vilken depåförvaring delegerats blir insolvent, ska AIF-förvaltaren konstatera förlust av ett finansiellt instrument som depåförvaras, så snart det står klart att något av villkoren i punkt 1 uppfylls.

Senast när insolvensförfarandet är avslutat ska det råda klarhet om huruvida något av villkoren i punkt 1 är uppfyllt. AIF-förvaltaren och förvaringsinstitutet ska nära övervaka insolvensförfarandet för att fastställa huruvida alla eller några av de finansiella instrument faktiskt har förlorats som anförtrotts till den tredje part till vilken depåförvaringen delegerats.

5. En förlust av ett finansiellt instrument som depåförvaras ska konstateras, oavsett om uppfyllandet av de villkor som anges i punkt 1 är följden av bedrägeri, försumlighet eller annat uppsåtligt eller icke uppsåtligt agerande.

Artikel 101

Ansvarsbefrielse enligt artikel 21.12 i direktiv 2011/61/EU

1. I enlighet med artikel 21.12 andra stycket i direktiv 2011/61/EU ska ett förvaringsinstitut inte hållas ansvarigt, om det kan visa att alla följande villkor är uppfyllda:

- a) Den händelse som ledde till förlusten har inte orsakats av en handling eller underlåtenhet från förvaringsinstitutets sida eller från den tredje parts sida till vilken depåförvaringen av det finansiella instrumentet har delegerats i enlighet med artikel 21.8 a i direktiv 2011/61/EU.
- b) Förvaringsinstitutet kunde inte rimligen ha förhindrat den händelse som ledde till förlusten och har vidtagit alla försiktighetsåtgärder som åligger ett försiktigt förvaringsinstitut enligt etablerad branschpraxis.
- c) Förvaringsinstitutet skulle inte trots noggrann skicklighet, aktsamhet och omsorg kunnat förhindra förlusten.

Detta villkor kan anses vara uppfyllt, när förvaringsinstitutet har säkerställt att det och den tredje part till vilken depåförvaringen av det finansiella instrumentet har delegerats i enlighet med artikel 21.8 a i direktiv 2011/61/EU har vidtagit samtliga följande åtgärder:

- i) De har infört, tillämpar och upprätthåller strukturer och förfaranden samt har sakkunskaper som är lämpliga för och proportionella mot AIF-fondens tillgångars art och komplexitet, för att i rätt tid urskilja och fortlöpande övervaka yttre händelser som kan leda till förlust av ett finansiellt instrument som depåförvaras.
- ii) De bedömer fortlöpande om någon av de händelser som anges i första ledet utgör en väsentlig risk för förlust av ett finansiellt instrument som depåförvaras.
- iii) De informerar AIF-förvaltaren om väsentliga risker som konstaterats och vidtar vid behov lämpliga åtgärder för att förhindra eller begränsa förlusten av ett finansiellt instrument som depåförvaras, om faktiska eller potentiella yttre händelser anses utgöra en väsentlig risk för förlust av ett finansiellt instrument som depåförvaras.

2. De krav som avses i punkt 1 a och b ska anses vara uppfyllda vid följande omständigheter:

- a) Naturfenomen utanför människans kontroll och påverkan.

- b) Antagande av lagar, dekret, förordningar eller beslut av en regering eller ett statligt organ, inklusive domstolar, som påverkar det finansiella instrument som depåförvaras.

- c) Krig, uppror eller andra allvarliga omvälvningar.

3. De krav som avses i punkt 1 a och b ska inte anses vara uppfyllda vid omständigheter som redovisningsfel, operativa brister, bedrägeri och underlåtenhet att hålla tillgångar åtskilda från förvaringsinstitutets sida eller från en tredje parts sida till vilken depåförvaringen av finansiella instrument har delegerats i enlighet med artikel 21.8 a i direktiv 2011/61/EU.

4. Denna artikel ska gälla i tillämpliga delar för den som delegerats uppgifter, om förvaringsinstitutet enligt avtal har överfört sitt ansvar i enlighet med artikel 21.13 och 21.14 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 102

Objektiva skäl till ansvarsbefrielse för förvaringsinstitut

1. Objektiva skäl till ansvarsbefrielse i enlighet med artikel 21.13 i direktiv 2011/61/EU ska

- a) begränsas till exakta och konkreta omständigheter som kännetecknar en viss verksamhet,
- b) överensstämma med förvaringsinstitutets riktlinjer och beslut.

2. De objektiva skälen ska fastställas varje gång förvaringsinstitutet har för avsikt att fransäga sig ansvar.

3. Förvaringsinstitut ska ha objektiva skäl till ansvarsbefrielse i enlighet med artikel 21.13 i direktiv 2011/61/EU, om det kan visa att det inte hade något annat alternativ än att delegera sina depåförvaringsuppgifter till en tredje part. Detta ska anses vara uppfyllt i exempelvis följande fall:

- a) Lagstiftningen i ett tredjeland kräver att vissa finansiella instrument depåförvaras av en lokal enhet och det finns lokala enheter som uppfyller delegeringskraven enligt artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU.
- b) AIF-förvaltaren insisterar på att ha kvar en investering i en viss jurisdiktion, trots att förvaringsinstitutet varnar för att detta kan medföra ökad risk.

KAPITEL V

**ÖPPENHETSKRAV, FINANSIELL HÄVSTÅNG, REGLER
AVSEENDE TREDJELAND SAMT INFORMATIONSBYTBETE
OM
EVENTUELLA KONSEKVENSER AV AIF-FÖRVALTARENS
VERKSAMHET**

AVSNITT 1

**Årsredovisningar, information till investerare och
rapportering till behöriga myndigheter**

(Artiklarna 22.2 a–e, 23.4 och 24.1 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 103

Allmänna principer för årsredovisningar

Alla upplysningar som lämnas i årsredovisningarna, inbegripet de upplysningar som anges i detta avsnitt, ska vara relevanta, tillförlitliga, jämförbara och tydliga. Årsredovisningarna ska innehålla den information som investerare behöver om särskilda AIF-fondstrukturer.

Artikel 104

**Innehåll och format för balansräkningen eller
redovisningen av tillgångar och skulder samt den
detaljerade resultaträkningen för räkenskapsåret**

1. Balansräkningen eller redovisningen av tillgångar och skulder ska minst innehålla följande uppgifter och underliggande poster i enlighet med artikel 22.2 a i direktiv 2011/61/EU:

a) *Tillgångar*: en resurs som AIF-fonden genom tidigare händelser kontrollerar och som väntas medföra ett framtida inflöde till fonden av ekonomiska värden. Tillgångar ska klassificeras i följande underordnade poster:

i) *Investeringar*: inklusive, men inte begränsat till, skuldebrev, aktierelaterade värdepapper, fastigheter och fast egendom samt derivat.

ii) *Kontanter och likvida poster*: inklusive, men inte begränsat till, kassabehållning, avistainlåning och kvalificerade kortsiktiga investeringar i kontanter.

iii) *Fordringar*: inklusive, men inte begränsat till, fordringar på utdelning och ränta, sålda investeringar, fordringar på brokers och "förskottsbetalningar", inklusive, men inte begränsat till, förutbetalda belopp med koppling till AIF-fondens utgifter.

b) *Skulder*: en förpliktelse för AIF-fonden som härrör från tidigare händelser och vars avveckling väntas resultera i ett utflöde från fonden av resurser som motsvarar ekonomiska värden. Skulder ska klassificeras i följande underordnade poster:

i) *Leverantörsskulder*: inklusive, men inte begränsat till, skulder som avser inköp av investeringar eller inlösen av andelar eller aktier i AIF-fonden och skulder till brokers

och "upplupna kostnader", inklusive, men inte begränsat till, skulder som avser förvaltningsavgifter, rådgivningsavgifter, resultatrelaterade avgifter, ränta och andra kostnader som AIF-fonden ådragit sig i sin verksamhet.

ii) *Låneskulder*: inklusive, men inte begränsat till, skulder till banker och andra motparter.

iii) *Andra skulder*: inklusive, men inte begränsat till, skulder till motparter för säkerheter för lånade värdepapper, förutbetalda inkomster och utdelningar och obetalda utdelningar.

c) *Nettotillgångar*: residual rätt till AIF-fondens tillgångar efter avdrag för alla skulder.

2. Den detaljerade resultaträkningen ska minst innehålla följande uppgifter och underliggande poster:

a) *Inkomster*: ökning av ekonomiska värden under en redovisningsperiod till följd av inbetalningar eller ökning av tillgångars värde eller minskning av skulders värde och som medför en ökning av nettotillgångar, förutom sådana ökning som är hänförliga till tillskott från investerare. Inkomster ska klassificeras i följande underordnade poster:

i) *Investeringsintäkter*: kan klassificeras i fler underordnade poster enligt följande:

— *Utdelningsintäkter*: utdelningar på aktieinvesteringar som AIF-fonden har rätt till.

— *Ränteintäkter*: ränta på skuldfinansieringsinstrument och på likvida medel som AIF-fonden har rätt till.

— *Hysesinkomster*: hyresinkomster från fastighetsinvesteringar som AIF-fonden har rätt till.

ii) *Realiserade vinster från investeringar*: vinster från avyttring av investeringar.

iii) *Orealiserade vinster från investeringar*: vinster från omvärdering av investeringar.

iv) *Övriga inkomster*: inklusive, men inte begränsat till, avgiftsinkomster från utlånade säkerheter och från diverse källor.

b) *Kostnader*: minskningar av ekonomiska värden under redovisningsperioden i form av utflöden eller förbrukning av tillgångar eller uppkomst av skulder som resulterar i minskningar av nettotillgångar, förutom dem som uppkommer vid utdelningar till investerare. Kostnader ska klassificeras i följande underordnade poster:

— *Avgifter för investeringsrådgivning eller investeringsförvaltning*: avtalsenliga avgifter som ska betalas till rådgivaren eller AIF-förvaltaren.

— *Övriga kostnader*: inklusive, men inte begränsat till, administrationsavgifter, arvoden, depåförvaringsavgifter och ränta. Väsentliga enskilda poster ska redovisas separat.

— *Realiserade förluster på investeringar*: förluster vid avyttring av investeringar.

— *Orealiserade förluster på investeringar*: förluster vid omvärdering av investeringar.

c) *Nettointäkter eller nettokostnader*: intäkter som överskjuter kostnader eller kostnader som överskjuter intäkter.

3. Posternas uppställning, nomenklatur och terminologi ska vara förenlig med tillämpliga redovisningsstandarder eller AIF-fondens regler och ska följa den tillämpliga lagstiftningen i AIF-fondens etableringsland. Posterna får ändras eller utökas för att säkerställa att standarder och regler iakttas.

4. Ytterligare poster, rubriker och delsummer ska redovisas, när detta är relevant för förståelsen av en AIF-fonds finansiella ställning enligt balansräkningen eller redovisningen av tillgångar och skulder eller AIF-fondens finansiella resultat, med samma innehåll och format som resultaträkningen. I förekommande fall ska relevant kompletterande information redovisas i noter till de finansiella rapporterna. Syftet med noterna ska vara att tillhandahålla förklarande beskrivningar eller uppdelningar av poster i de primära rapporterna och information om poster som inte uppfyller kraven på att redovisas i dessa rapporter.

5. Varje väsentlig kategori av likartade poster ska redovisas separat. Enskilda poster ska redovisas, om de är väsentliga. Väsentligheten ska bedömas enligt antagna redovisningsstandarder.

6. Posternas uppställning och klassificering i balansräkningen eller redovisningen av tillgångar eller skulder ska vara oförändrade från en period till nästa, om det inte är uppenbart att en annan uppställning och klassificering skulle vara lämpligare efter en väsentlig förändring av investeringsstrategin som leder till annorlunda handelsmönster eller till följd av att en redovisningsstandard kräver en ändrad utformning.

7. När det gäller resultaträkningens innehåll och format enligt vad som anges i bilaga IV, ska alla intäkts- och kostnadsposter som redovisas under en given period inkluderas i resultaträkningen, såvida inte en redovisningsstandard som antagits av AIF-fonden kräver annat.

Artikel 105

Verksamhetsberättelse för räkenskapsåret

1. Verksamhetsberättelsen för räkenskapsåret ska minst innehålla

a) en översikt över investeringsverksamheten under året eller perioden samt en översikt över AIF-fondens portfölj vid slutet av året eller perioden,

b) en översikt över AIF-fondens resultat under året eller perioden,

c) väsentliga förändringar enligt vad som anges nedan i den information som avses i artikel 23 i direktiv 2011/61/EU och som inte redan redovisats i de finansiella rapporterna.

2. Rapporten ska innehålla en rättvis och välvägd granskning av AIF-fondens aktiviteter och resultat samt en beskrivning av de viktigaste risker och investeringsosäkerheter eller ekonomiska osäkerheter som AIF-fonden kan exponeras mot.

3. I den utsträckning som behövs för att förstå AIF-fondens investeringsaktiviteter eller resultat ska analysen innehålla både finansiella och icke-finansiella nyckelindikatorer som är relevanta för AIF-fonden i fråga. De upplysningar som lämnas i rapporten ska vara förenliga med nationella regler i AIF-fondens etableringsland.

4. Upplysningarna i verksamhetsberättelsen för räkenskapsåret ska ingå i styrelsens eller investeringsförvaltarnas rapporter, i den mån sådana rapporter brukar lämnas samtidigt med AIF-fondens finansiella rapporter.

Artikel 106

Väsentliga förändringar

1. Alla förändringar av information ska anses vara väsentliga i den mening som avses i artikel 22.2 d i direktiv 2011/61/EU, om det finns en väsentlig sannolikhet för att en förnuftig investerare som blir medveten om sådan information skulle ompröva sitt beslut att investera i AIF-fonden, inbegripet fall där sådan information skulle kunna inverka på investerarens förmåga att utöva sina rättigheter i förhållande till investeringen eller på annat sätt skada intressena för en eller flera investerare i AIF-fonden.

2. För tillämpningen av artikel 22.2 d i direktiv 2011/61/EU ska AIF-förvaltare bedöma förändringar under räkenskapsåret av information enligt artikel 23 i direktiv 2011/61/EU som omfattas av punkt 1 i denna artikel.

3. Informationen ska lämnas enligt kraven i de redovisningsstandarder och redovisningsregler som AIF-fonden har infört, tillsammans med en beskrivning av potentiella eller förväntade effekter på AIF-fonden och/eller på fondens investerare. Ytterligare information ska lämnas, om iakttagandet av specifika krav i redovisningsstandarderna och redovisningsreglerna kanske inte räcker till för att investerarna ska kunna förstå förändringens effekter.

4. Om den information som ska lämnas i enlighet med punkt 1 inte täcks av AIF-fondens redovisningsstandarder eller redovisningsregler, ska en beskrivning av väsentliga förändringar lämnas tillsammans med information om potentiella eller förväntade effekter på AIF-fonden och/eller på fondens investerare.

Artikel 107

Information om ersättningar

1. När information i enlighet med artikel 22.2 e i direktiv 2011/61/EU lämnas, ska det anges om det sammanlagda ersättningsbeloppet avser något av följande:

- a) Det sammanlagda ersättningsbelopp som AIF-förvaltaren betalar ut till hela sin personal, med angivande av antalet betalningsmottagare.
- b) Det sammanlagda ersättningsbelopp som AIF-förvaltaren betalar ut till personal som helt eller delvis är involverad i AIF-fondens verksamhet, med angivande av antalet betalningsmottagare.
- c) Den andel av det sammanlagda ersättningsbeloppet till AIF-förvaltarens personal som kan tillskrivas AIF-fonden, med angivande av antalet betalningsmottagare.

2. I relevanta fall ska även "carried interest" som AIF-fonden betalar ut inkluderas i räkenskapsårets sammanlagda ersättningsbelopp.

3. Om informationen lämnas av AIF-förvaltare, ska en fördelning eller uppdelning lämnas för varje AIF-fond, i den mån sådan information finns eller är lätt tillgänglig. Denna information ska innehålla en beskrivning av hur fördelningen eller uppdelningen har gjorts.

4. AIF-förvaltare ska lämna allmän information om finansiella och icke-finansiella kriterier för sin ersättningspolitik och

ersättningspraxis för relevanta personalkategorier, så att investerarna kan bedöma de incitament som skapas. I enlighet med de principer som anges i bilaga II till direktiv 2011/61/EU ska AIF-förvaltare åtminstone lämna den information som behövs för att förstå AIF-fondens riskprofil och de åtgärder som fonden vidtar för att undvika eller hantera intressekonflikter.

Artikel 108

Regelbunden information till investerare

1. Den information som avses i artikel 23.4 i direktiv 2011/61/EU ska lämnas på ett klart och begripligt sätt.

2. När AIF-förvaltare lämnar information om den procentuella andelen av AIF-fondens tillgångar för vilka särskilda ordningar gäller på grund av deras illikvida natur i enlighet med artikel 23.4 a i direktiv 2011/61/EU, ska förvaltaren

a) lämna en översikt över eventuella särskilda ordningar, inbegripet information om huruvida de avser "sidofickor", spärrar eller liknande ordningar, den värderingsmetod som tillämpas på tillgångar som är föremål för sådana ordningar och hur förvaltningsavgifterna och de resultatrelaterade avgifterna tillämpas på dessa tillgångar,

b) lämna denna information som ett led i AIF-fondens regelbundna rapportering till investerarna enligt AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning, eller samtidigt som prospekt och emissionsdokument och minst samtidigt som årsredovisningen görs tillgänglig i enlighet med artikel 22.1 i direktiv 2011/61/EU.

Den procentuella andelen av AIF-fondens tillgångar för vilka specialarrangemang enligt artikel 1.5 gäller ska beräknas som nettovärdet av de tillgångar som är föremål för särskilda ordningar, dividerat med den berörda AIF-fondens nettotillgångsvärde.

3. När det gäller eventuella nya ordningar för AIF-fondens likviditetshandling i enlighet med artikel 23.4 b i direktiv 2011/61/EU, ska AIF-förvaltare

a) för varje AIF-fond de förvaltar som inte är en sluten AIF-fond utan finansiell hävstång underrätta investerarna, om de förändrar de system och förfaranden för likviditetshandling som avses i artikel 16.1 i direktiv 2011/61/EU och som är väsentliga i enlighet med artikel 106.1 i denna förordning,

b) omedelbart underrätta investerare, om de aktiverar spärrar, sidofickor eller liknande specialarrangemang eller om de beslutar att avbryta inlösen,

c) lämna en översikt över förändringar av likviditetsordningarna, vare sig dessa ordningar är särskilda ordningar eller ej. I relevanta fall ska översikten inbegripa villkoren för tillåten inlösen och de omständigheter som avgör när diskretionär förvaltning gäller. Information ska ingå om eventuella begränsningar av rösträtt eller andra tillämpliga begränsningar, längden på eventuella inläsningsperioder eller bestämmelser om "first in line" eller "pro-rating" för spärrar och avbrytanden.

4. Informationen om AIF-fondens riskprofil i enlighet med artikel 23.4 c i direktiv 2011/61/EU ska inbegripa

- a) åtgärder för att bedöma AIF-portföljens känslighet för de mest relevanta risker som AIF-fonden är eller kan bli exponerad mot,
- b) om de riskbegränsningar som fastställts av AIF-förvaltaren har överskridits eller sannolikt kan överskridas och, i de fall riskbegränsningarna har överskridits, en beskrivning av omständigheterna och de avhjälpande åtgärder som har vidtagits.

Informationen ska lämnas som ett led i AIF-fondens regelbundna rapportering till investerarna enligt AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning, eller samtidigt som prospekt och emissionsdokument och minst samtidigt som årsredovisningen görs tillgänglig i enlighet med artikel 22.1 i direktiv 2011/61/EU.

5. De riskhanteringssystem som AIF-förvaltaren använder i enlighet med artikel 23.4 c i direktiv 2011/61/EU ska ange de viktigaste åtgärderna för att hantera de risker som varje förvaltd AIF-fond är eller kan bli exponerad mot. Vid ändringar ska information lämnas om dessa ändringar samt deras förväntade effekt på AIF-fonden och dess investerare.

Informationen ska lämnas som ett led i AIF-fondens regelbundna rapportering till investerarna enligt AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning, eller samtidigt som prospekt och emissionsdokument och minst samtidigt som årsredovisningen görs tillgänglig eller offentliggörs i enlighet med artikel 22.1 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 109

Regelbunden information till investerare

1. Den information som avses i artikel 23.5 i direktiv 2011/61/EU ska lämnas på ett klart och begripligt sätt.

2. Utan onödigt dröjsmål ska information lämnas om ändringar av den högsta finansiella hävstångsnivån beräknad enligt

brutto- och åtagandemetoderna samt eventuell rätt till återanvändning av säkerheter eller eventuella garantier enligt ordningen för finansiell hävstång, varvid informationen ska omfatta

- a) den ursprungliga och reviderade högsta finansiella hävstångsnivån beräknad i enlighet med artiklarna 7 och 8, där den finansiella hävstångsnivån ska beräknas som en relevant exponering dividerad med AIF-fondens nettotillgångsvärde,
- b) arten av de rättigheter som beviljats för återanvändning av säkerheter,
- c) arten av beviljade garantier,
- d) uppgifter om eventuella ändringar med avseende på tjänsteleverantörer i samband med någon av leden ovan.

3. Informationen om det sammanlagda finansiella hävstångsbeloppet beräknat enligt brutto- och åtagandemetoder som används av AIF-fonden ska lämnas som ett led i AIF-fondens regelbundna rapportering till investerarna enligt AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning, eller samtidigt som prospekt och emissionsdokument och minst samtidigt som årsredovisningen görs tillgänglig i enlighet med artikel 22.1 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 110

Rapportering till behöriga myndigheter

1. För att uppfylla kraven i artikel 24.1 andra stycket och artikel 3.3 d i direktiv 2011/61/EU ska AIF-förvaltare lämna följande information i sina rapporter till de behöriga myndigheterna:

- a) De huvudsakliga instrument som de bedriver handel med, inklusive en uppdelning mellan finansiella instrument och andra tillgångar och uppgift om AIF-fondens investeringsstrategier och dess geografiska och sektoriella investeringsinriktning.
- b) De marknader där de är medlemmar eller bedriver aktiv handel.
- c) Diversifieringen av AIF-fondens portfölj, inklusive men inte begränsat till fondens huvudsakliga exponeringar och största koncentrationer.

Informationen ska lämnas snarast och senast en månad efter utgången av den period som avses i punkt 3. Om AIF-fonden är en fond-i-fond, får AIF-förvaltaren förlänga denna period med 15 dagar.

2. AIF-förvaltare ska för var och en av de EU-baserade AIF-fonder som de förvaltar – och för var och en av de AIF-fonder som de marknadsför i unionen – lämna följande information till de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater i enlighet med artikel 24.2 i direktiv 2011/61/EU:

- a) Procentuell andel av AIF-fondens tillgångar för vilka specialarrangemang enligt artikel 1.5 gäller på grund av deras illikvida natur enligt vad som avses i artikel 23.4 a i direktiv 2011/61/EU.
- b) Eventuella nya ordningar för AIF-fondens likviditetshantering.
- c) De riskhanteringssystem som AIF-förvaltaren tillämpar för att hantera marknadsrisk, likviditetsrisk, motpartsrisk och andra risker, inklusive operativa risker.
- d) AIF-fondens aktuella riskprofil, inklusive
 - i) marknadsriskprofilen för AIF-fondens investeringar, inbegripet förväntad avkastning och AIF-fondens volatilitet under normala marknadsförhållanden,
 - ii) likviditetsprofilen för AIF-fondens investeringar, inbegripet likviditetsprofilen för fondens tillgångar, profilen för inlösenvillkor och de finansieringsvillkor som motparter ger AIF-fonden,
- e) information om de huvudsakliga tillgångskategorier som AIF-fonden har investerat i, inbegripet motsvarande marknadsvärde för korta och långa positioner, omsättning och resultat under rapporteringsperioden,
- f) resultatet av de regelbundna stresstester, under normala och exceptionella omständigheter, som genomförs i enlighet med artiklarna 15.3 b och 16.1 andra stycket i direktiv 2011/61/EU.

3. Den information som avses i punkterna 1 och 2 ska rapporteras enligt följande:

- a) Halvårsvis av AIF-förvaltare som förvaltar portföljer åt AIF-fonder vars förvaltade tillgångar beräknade i enlighet med artikel 2 sammanlagt överstiger tröskelvärdet på antingen 100 miljoner euro eller 500 miljoner euro i enlighet med artikel 3.2 a respektive 3.2 b i direktiv 2011/61/EU, men som inte överstiger 1 miljard euro, för var och en av de EU-baserade AIF-fonder som de förvaltar och för var och en av de AIF-fonder som de marknadsför i unionen.

- b) Kvartalsvis av AIF-förvaltare som förvaltar portföljer åt AIF-fonder vars förvaltade tillgångar beräknade i enlighet med artikel 2 sammanlagt överstiger 1 miljard euro, för var och en av de EU-baserade AIF-fonder som de förvaltar och för var och en av de AIF-fonder som de marknadsför i unionen.

- c) Kvartalsvis av AIF-förvaltare som omfattas av de krav som avses i led a, för varje AIF-fond vars tillgångar de förvaltar, inbegripet eventuella tillgångar som förvärvats genom användning av finansiell hävstång och som sammanlagt överstiger 500 miljoner euro med avseende på den AIF-fonden.

- d) Årligen av AIF-förvaltare med avseende på varje förvaltd AIF-fond utan finansiell hävstång och som enligt sin egen investeringspolitik investerar i onoterade företag och emittenter för att förvärva kontroll.

4. Genom avvikelse från punkt 3 kan den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat för att kunna fullgöra sitt uppdrag anse det nödvändigt och lämpligt att kräva att hela eller delar av informationen ska rapporteras mer frekvent.

5. AIF-förvaltare som förvaltar en eller flera AIF-fonder som enligt deras bedömning i betydande grad använder finansiell hävstång i enlighet med artikel 111 i denna förordning ska lämna den information som krävs enligt artikel 24.4 i direktiv 2011/61/EU samtidigt som den information som krävs enligt punkt 2 i denna artikel.

6. AIF-förvaltare ska lämna den information som anges i punkterna 1, 2 och 5 enligt den mall för proformaredovisning som anges i bilaga IV.

7. När det gäller icke EU-baserade AIF-förvaltare ska i enlighet med artikel 42.1 a i direktiv 2011/61/EU hänvisningar till behörig myndighet i hemmedlemsstaten avse den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten.

Artikel 111

Användning av finansiell hävstång i ”betydande grad”

1. Vid tillämpningen av artikel 24.4 i direktiv 2011/61/EU ska finansiell hävstång anses användas i betydande grad, när en AIF-fonds exponering beräknad enligt åtagandemetoden i enlighet med artikel 8 i denna förordning är tre gånger så stor som nettotillgångsvärdet.

2. Om det krav som avses i punkt 1 uppfylls, ska AIF-förvaltaren i enlighet med artikel 24.4 i direktiv 2011/61/EU lämna information till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten i enlighet med de principer som fastställs i artikel 110.3 i denna förordning.

AVSNITT 2

AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder med finansiell hävstång

(Artikel 25.3 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 112

Begränsningar av förvaltningen av AIF-fonder

1. De principer som fastställs i denna artikel ska tillämpas för att ange omständigheterna för när behöriga myndigheter får utöva sin befogenhet att införa gränser för finansiell hävstång eller andra begränsningar för AIF-förvaltare.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer den information som mottas i enlighet med artiklarna 7.3, 15.4, 24.4 eller 24.5 i direktiv 2011/61/EU, ska de ta hänsyn till i vilken omfattning AIF-förvaltares användning av finansiell hävstång eller deras samverkan med en grupp av AIF-förvaltare eller andra finansinstitut, kan bidra till att ackumulera risker för det finansiella systemets funktion eller för störningar på marknaderna.

3. De behöriga myndigheterna ska beakta åtminstone följande aspekter i sin bedömning:

- a) Omständigheter då en eller flera AIF-fonders exponering, inbegripet exponeringar till följd av finansierings- eller investeringspositioner som AIF-förvaltaren handlar i för egen räkning eller för en AIF-fonds räkning, kan utgöra en betydande marknads-, likviditets- eller motpartsrisk för ett finansinstitut.
- b) Omständigheter då AIF-förvaltares verksamhet eller förvaltarens samverkan med exempelvis en grupp av AIF-förvaltare eller andra finansinstitut, särskilt med avseende på de typer av tillgångar som AIF-fonden investerar i och den teknik som AIF-förvaltaren tillämpar genom användning av finansiell hävstång, bidrar eller kan bidra till en nedåtgående prispiral för finansiella instrument eller andra tillgångar på ett sätt som hotar de finansiella instrumentens eller de andra tillgångarnas lönsamhet.
- c) Kriterier som typ av AIF-fond, AIF-förvaltarens investeringsstrategi med avseende på de berörda AIF-fonderna, de olika marknadsvillkor som råder för AIF-förvaltare och AIF-fonder samt eventuella konjunkturförstärkande effekter till följd av att de behöriga myndigheterna inför trösklar eller andra begränsningar för den berörda AIF-förvaltarens användning av finansiell hävstång.

- d) Kriterier som en eller flera AIF-fonders storlek och eventuella relaterade effekter inom ett visst marknadssegment, riskkoncentrationer på vissa marknader där en eller flera AIF-fonder investerar, eventuella spridningsrisker till andra marknader från en marknad där risker har konstaterats, likviditetsproblem på särskilda marknader vid en viss tidpunkt, graden av obalans mellan tillgångar och skulder i en AIF-förvaltares investeringsstrategi eller oregelbundna prisrörelser för tillgångar som en AIF-fond kan investera i.

AVSNITT 3

Särskilda bestämmelser avseende tredjeländer

(Artiklarna 34.1, 35.2, 36.1, 37.7 d, 40.2 a och 42.1 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 113

Allmänna krav

1. Samarbetsarrangemangen ska täcka alla möjliga situationer och aktörer som anges i kapitel VII i direktiv 2011/61/EU, med beaktande av AIF-förvaltarens och AIF-fondens etableringsplats samt AIF-förvaltarens verksamhet.

2. Samarbetsarrangemangen ska anges i skriftlig form.

3. Samarbetsarrangemangen mellan behöriga myndigheter i unionen och tillsynsmyndigheter i tredjeland ska fastställa en särskild ram för samråd, samarbete och informationsutbyte för tillsyn och efterlevnad.

4. Samarbetsarrangemangen ska fastställa en särskild bestämmelse om information som en behörig myndighet i unionen mottar från en tillsynsmyndighet i ett tredjeland och som ska överföras till andra behöriga myndigheter i unionen, Esma eller ESRB i enlighet med direktiv 2011/61/EU.

Artikel 114

Mekanismer, instrument och förfaranden

1. Samarbetsarrangemangen ska fastställa de mekanismer, instrument och förfaranden som krävs för att behöriga myndigheter i unionen ska ha tillgång till all information som de behöver för att fullgöra sitt uppdrag i enlighet med direktiv 2011/61/EU.

2. Samarbetsarrangemangen ska fastställa de mekanismer, instrument och förfaranden som krävs för att inspektioner på plats ska kunna utföras, när det är nödvändigt för att den behöriga myndigheten i unionen ska kunna fullgöra sina uppgifter i enlighet med direktiv 2011/61/EU. Inspektioner på plats ska utföras direkt av den behöriga EU-myndigheten eller av den behöriga myndigheten i det berörda tredjelandet med den behöriga EU-myndighetens hjälp.

3. Samarbetsarrangemangen ska fastställa de mekanismer, instrument och förfaranden som krävs för att tredjelandets behöriga myndighet ska kunna hjälpa de behöriga EU-myndigheterna, när det är nödvändigt för att verkställa unionslagstiftning och nationell genomförandelagstiftning som överträtts av en enhet som är etablerad i det berörda tredjelandet i enlighet med de nationella och internationella lagar som gäller för den myndigheten.

Artikel 115

Dataskydd

Samarbetsarrangemangen ska garantera att uppgiftsöverföring till tredjeland och analys av uppgifter endast sker i enlighet med artikel 52 i direktiv 2011/61/EU.

AVSNITT 4

Utbyte av information om möjliga konsekvenser för det finansiella systemet av en AIF-förvaltares verksamhet

(Artikel 53.1 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 116

Utbyte av information om möjliga konsekvenser för det finansiella systemet av en AIF-förvaltares aktiviteter

Vid tillämpningen av artikel 53 i direktiv 2011/61/EU ska de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som ansvarar för auktorisation av och tillsyn över AIF-förvaltare enligt det direktivet utbyta information med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater samt Esmå och ESRB på åtminstone följande områden:

- a) Information som mottagits i enlighet med artikel 110, när sådan information är relevant för att övervaka och ingripa mot enskilda eller flera AIF-förvaltares aktiviteter som kan få konsekvenser för systemviktiga finansinstituts stabilitet och väl fungerande marknader där dessa förvaltare är verksamma.
- b) Information som erhållits från myndigheter i tredjeland, när detta är nödvändigt för övervakningen av systemriskerna.
- c) Analys av den information som avses i leden a och b och en bedömning av eventuella situationer där en eller flera AIF-förvaltare som omfattas av tillsyn, eller en eller flera AIF-fonder som de förvaltar, anses bidra till att ackumulera risker för det finansiella systemets funktion, för störningar på marknaderna eller för ekonomins långsiktiga tillväxt.
- d) Vidtagna åtgärder när en eller flera AIF-förvaltares aktiviteter som omfattas av tillsyn, eller en eller flera av deras förvaltade AIF-fonders aktiviteter, innebär systemriskerna eller äventyrar väl fungerande marknader där dessa är verksamma.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 117

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 22 juli 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2012.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA I

Metoder för att öka en AIF-fonds exponering

1. Kontantlån utan säkerhet: När kontantlån investeras har de en tendens att öka AIF-fondens exponering med det sammanlagda beloppet för dessa lån. Därför är minsta exponering alltid lånebeloppet. Exponeringen kan vara högre, om värdet på den investering som realiserats med lånet är högre än lånebeloppet. För att undvika dubbelräkning ska kontantlån som används för att finansiera exponeringen inte inbegripas i beräkningen. Om kontantlån inte investeras men finns kvar i form av likvida tillgångar i enlighet med artikel 7a kommer de inte att öka AIF-fondens exponering.
2. Kontantlån med säkerhet: Kontantlån med säkerhet liknar kontantlån utan säkerhet, men lånen kan säkras genom en tillgångspool eller en enskild tillgång. Om kontantlån inte investeras men finns kvar i form av likvida tillgångar i enlighet med artikel 7a kommer de inte att öka AIF-fondens exponering.
3. Konvertibla lån: Konvertibla lån är köpta skulder som under vissa förhållanden kan ge innehavaren eller emittenten möjlighet att förvandla skulden till en annan tillgång. AIF-fondens exponering är marknadsvärdet på sådana lån.
4. Ränteswappar: En ränteswapp är ett avtal om att utbyta räntebetalningsflöden, som beräknas på ett nominellt kapitalbelopp vid angivna intervaller (betalningsdagar) under avtalets löptid. Varje parts betalningsskyldighet beräknas med olika räntor som grundas på nominella exponeringar.
5. CFD-kontrakt: Ett CFD-kontrakt ("contract for differences") är ett avtal mellan två parter – investeraren och leverantören av CFD-kontraktet – om att betala ändringen av priset på en underliggande tillgång till den andra parten. Beroende på hur priset rör sig betalar parterna varandra skillnaden från den tidpunkt avtalet ingicks fram till den tidpunkt då avtalet löper ut. Exponeringen är marknadsvärdet på den underliggande tillgången. FSB-kontrakt (Financial spread betting) ska behandlas på samma sätt.
6. Terminkontrakt: Ett terminkontrakt är ett avtal om att köpa eller sälja en angiven mängd av ett värdepapper, en valuta, en råvara, ett index eller en annan tillgång vid ett fastställt framtida datum och till ett förutbestämt pris. Exponeringen är marknadsvärdet på den motsvarande underliggande tillgången.
7. Totalavkastningsswappar: En totalavkastningsswapp är ett avtal där en part (betalaren av totalavkastningen) överför det totala ekonomiska resultatet för en referensförpliktelse till den andra parten (mottagaren av totalavkastningen). Totalt ekonomiskt resultat omfattar inkomster från räntor och avgifter, vinster eller förluster från marknadsrörelser och kreditförluster. AIF-fondens exponering är marknadsvärdet på de motsvarande referenstillgångar som har betydelse för swappens ekonomiska resultat.
8. Forwardkontrakt: Ett forwardkontrakt är ett skräddarsytt bilateralt avtal om att utbyta en tillgång eller ett kassaflöde på ett angivet framtida avvecklingsdatum till ett terminspris som överenskomms på handelsdagen. Den ena parten i forwardkontraktet är köparen (lång) som går med på att betala terminspriset på avvecklingsdatumet, den andra parten är säljaren (kort), som går med på att motta terminspriset. Forwardkontrakt medför vanligen inga avgifter. AIF-fondens exponering är marknadsvärdet på den motsvarande underliggande tillgången. Detta kan ersättas av det nominella värdet på avtalet, om det är lägre räknat.
9. Optioner: En option är ett avtal som ger köparen, som betalar en avgift (premie) rätt – men inte en skyldighet – att köpa eller sälja en angiven mängd av en underliggande tillgång till ett överenskommet pris ("strike-pris" eller lösenpris) på eller fram till dagen för avslutandet av avtalet (förfalldatum). En köpoption är en option att köpa och en säljoption är en option att sälja. Gränsen för fondens exponering kommer å ena sidan att vara en potentiellt obegränsad exponering och å andra sidan en exponering som är begränsad till det högre värdet av den premie som betalas eller optionens marknadsvärde. Exponeringen mellan dessa två gränser benämns den deltajusterade (en options delta mäter endast känsligheten hos ett optionspris för en förändring av priset på den underliggande tillgången) motsvarigheten till den underliggande positionen. Samma tillvägagångssätt ska tillämpas för inbäddade derivat, exempelvis i strukturerade produkter. Strukturen bör delas upp i komponentdelar och effekten av lagren av derivatexponeringar måste fångas upp på lämpligt sätt.

10. Återköpsavtal: Ett återköpsavtal sluts vanligen när en AIF-fond "säljer" värdepapper till en motpart för omvänd repa och samtycker att köpa tillbaka värdepapperen till ett överenskommet pris i framtiden. AIF-fonden ådrar sig en finansieringskostnad i transaktionen och måste därför återinvestera kontantbehållningen (likvid säkerhet) för att generera en högre avkastning än den finansieringskostnad som fonden tagit på sig. Denna återinvestering av "likvid säkerhet" innebär att den inkrementella marknadsrisken kommer att bäras av AIF-fonden, vilket i sin tur innebär att den måste beaktas i beräkningen av den totala exponeringen. De ekonomiska riskerna med och avkastningen från "sålda" värdepapper stannar kvar hos AIF-fonden. En repa ger nästan alltid upphov till finansiell hävstång, eftersom den likvida säkerheten återinvesteras. Om icke-likvida säkerheter mottas som en del av transaktionen och den säkerheten sedan används som en del i en annan repa eller i ett aktielåneavtal, måste det sammanlagda marknadsvärdet på säkerheten inbegripas i det totala exponeringsbeloppet. AIF-fondens exponering ökas av den återinvesterade delen av den likvida säkerheten.
 11. Omvänd repa: Denna transaktion uppstår när en AIF-fond "köper" värdepapper från en motpart i repa och går med på att sälja tillbaka dem till ett överenskommet pris i framtiden. AIF-fonder ingår vanligen dessa transaktioner för att generera en penningmarknadsliknande avkastning med låg risk, och de "köpta" värdepapperen fungerar som säkerhet. Därför skapas ingen global exponering och AIF-fonden tar inte heller på sig riskerna med och avkastningen från de "köpta" värdepapperen, vilket innebär att ingen inkrementell marknadsrisk uppstår. De får emellertid använda de "köpta" värdepapperen som en del av en repa eller ett värdepapperslån enligt beskrivningen ovan, och i det fallet måste värdepapperens sammanlagda marknadsvärde inbegripas i det globala exponeringsbeloppet. De ekonomiska riskerna med och avkastningen på de "köpta" värdepapperen stannar kvar hos motparten och sådana transaktioner ökar därför inte AIF-fondens exponering.
 12. Utlåning av värdepapper: En AIF-fond som ingår ett avtal om utlåning av värdepapper lånar ut värdepapper till en motpart som lånar värdepapper (som vanligen lånar värdepapperet för att täcka en fysisk blankningstransaktion) till en överenskommen avgift. Låntagaren levererar antingen likvida eller icke-likvida säkerheter till AIF-fonden. En global exponering skapas endast när likvida säkerheter återinvesteras i andra instrument än dem som anges i artikel 7a. Om icke-likvida säkerheter används vidare som en del i en repa eller i andra avtal om utlåning av värdepapper måste värdepapperens totala marknadsvärde inbegripas i det globala exponeringsbeloppet enligt beskrivningen ovan. Exponeringen skapas i den mån den likvida säkerheten återinvesteras.
 13. Lån av värdepapper: En AIF-fond som ingår ett avtal om lån av värdepapper lånar värdepapper från en motpart som lånar ut värdepapper till en överenskommen avgift. AIF-fonden säljer sedan värdepapperen på marknaden. Det innebär att fonden blankar de värdepapperen. I den mån kontantbehållningen från försäljningen återinvesteras kommer detta även att öka AIF-fondens exponering. Exponeringen är marknadsvärdet på de blankade värdepapperen och ytterligare exponering skapas i den mån de mottagna likvida medlen återinvesteras.
 14. Kreditswappar: En kreditswapp (CDS) är ett kreditderivatavtal som ger köparen skydd, vanligen fullständig återvinning, om referensenheten ställer in betalningarna eller utsätts för en kredithändelse. I gengäld mottar säljaren av kreditswappen en regelbunden avgift, så kallad spread, från köparen. För säljaren av skyddet är exponeringen det högre värdet av marknadsvärdet på de underliggande referenstillgångarna eller det nominella värdet på kreditswappen. För köparen av skyddet är exponeringen den underliggande referenstillgångens marknadsvärde.
-

BILAGA II

Konverteringsmetoder för derivatinstrument

1. Följande konverteringsmetoder ska tillämpas på de standardderivat som anges i den icke-uttömmande förteckningen nedan:

a) Terminskontrakt

- Obligationsterminskontrakt: Antal kontrakt * nominell kontraktsstorlek * marknadspris på den referensobligation som är billigast att leverera
- Ränteterminskontrakt: Antal kontrakt * nominell kontraktsstorlek
- Valutaterminer: Antal kontrakt * nominell kontraktsstorlek
- Aktieterminskontrakt: Antal kontrakt * nominell kontraktsstorlek * marknadspris på underliggande aktieandel
- Indexterminskontrakt: Antal kontrakt * nominell kontraktsstorlek * indexnivå

b) Klassiska optioner (köpta/sålda sälj- och köpoptioner)

- Klassisk obligationsoption: Nominellt kontraktvärde * marknadsvärde på underliggande referensobligation * delta
- Klassisk aktieoption: Antal kontrakt * nominell kontraktsstorlek * marknadsvärde på underliggande aktieandel * delta
- Klassisk ränteoption: Nominellt kontraktvärde * delta
- Klassisk valutaoption: Nominellt kontraktvärde på valutaben * delta
- Klassisk indexoption: Antal kontrakt * nominell kontraktsstorlek * indexnivå * delta
- Klassisk terminsoption: Antal kontrakt * nominell kontraktsstorlek * marknadsvärde på underliggande tillgång * delta
- Klassisk swappoption: Konverteringsbelopp för referensvärde för swappar enligt den åtagandebaserade metoden * delta
- Warranter och rättigheter: Antal andelar/obligationer * marknadsvärde på underliggande referensinstrument * delta

c) Swappar

- Klassiska ränteswappar och inflationsswappar: nominellt kontraktvärde
- Valutaswappar: Nominellt kontraktvärde på valutaben
- Valutaränteswappar: Nominellt kontraktvärde på valutaben
- Grundläggande totalavkastningsswappar: Underliggande marknadsvärde på referenstillgång(ar)
- Mer sammansatta totalavkastningsswappar: Kumulativt underliggande marknadsvärde på båda benen i totalavkastningsswappen
- Kreditswappar som refererar till ett namn:
 - Säljaren av skyddet — det högre värdet av marknadsvärdet på den underliggande referenstillgången och det nominella värdet på kreditswappen
 - Köparen av skyddet — marknadsvärdet på den underliggande referenstillgången
- CFD-kontrakt: Antal andelar/obligationer * marknadsvärde på underliggande referensinstrument

d) Forwardkontrakt

- Valutaforward (FX): nominellt kontraktvärde på valutaben
- FRA-kontrakt: nominellt värde

e) Hävstångseffekt på exponering mot index med inbäddad hävstång

Ett derivat som ger hävstångseffekt på exponering mot ett underliggande index eller index som bäddar in en hävstångseffekt på exponering mot deras portfölj måste tillämpa den grundläggande åtagandebaserade metoden på tillgångarna i fråga.

2. Följande konverteringsmetoder ska tillämpas på de finansiella instrument med inbäddade derivat som anges i den icke-uttömmande förteckningen nedan:

- Konvertibla obligationer: Antal referensandelar * marknadsvärde på underliggande referensandelar * delta
- Kreditlänkade obligationer: Marknadsvärde på underliggande referenstillgång(ar)
- Icke fullt inbetalda värdepapper: Antal andelar/obligationer * marknadsvärde på underliggande referensinstrument
- Warranter och teckningsrätter: Antal andelar/obligationer * marknadsvärde på underliggande referensinstrument * delta

3. Förteckning över exempel på icke-standardderivat samt använd åtagandebaserad metod:

- Variansswappar: Variansswappar är kontrakt som ger investerare möjlighet att vinna exponering mot variansen (kvadrerad volatilitet) för en underliggande tillgång, och särskilt att handla med framtida realiserad (eller historisk) volatilitet mot aktuell implicit volatilitet. Enligt marknadspraxis uttrycks lösenpriset och det nominella variansvärdet i termer av volatilitet. För det nominella variansvärdet ger detta

$$\text{nominell varians} = \frac{\text{nominell vega}}{2 \times \text{strike}}$$

Det nominella vegavärdet ger ett teoretiskt mått på vinst eller förlust efter en ändring på 1 % i volatiliteten.

Eftersom den realiserade volatiliteten inte kan vara mindre än noll, har en lång swapposition en känd maximal förlust. Den maximala förlusten på en kort swapp begränsas ofta genom ett tak för volatiliteten. Utan tak är emellertid de potentiella förlusterna för en kort swapp obegränsade.

Följande konverteringsmetod ska användas för ett visst kontrakt på en viss tidpunkt:

Nominell varians * (aktuell) varians_t (utan volatilitetstak)

Nominell varians * min. [(aktuell) varians_t volatilitetstak²] (med volatilitetstak)

där (aktuell) varians_t är en funktion av den kvadrerade realiserade och implicita volatiliteten, närmare bestämt

$$(\text{aktuell}) \text{ varians}_t = \frac{t}{T} \times \text{realiserad volatilitet } (0,t)^2 + \frac{T-t}{T} \times \text{implicit volatilitet } (t,T)^2$$

- Volatilitetsswappar

I analogi med variansswappar ska följande konverteringsformler användas för volatilitetsswappar:

— Nominellt vegavärde * (aktuell) volatilitet_t (utan volatilitetstak)

— Nominellt vegavärde * min. [(aktuell) volatilitet_t volatilitetstak] (med volatilitetstak)

där den (aktuella) volatiliteten t är en funktion av den realiserade och implicita volatiliteten.

4. Barrieroptioner ("knock-in knock-out")

Antal kontrakt * nominell kontraktsstorlek * marknadsvärde på underliggande aktieandel * delta

BILAGA III

Regler för durationsnettning

1. Ett räntederivat ska konverteras till sin motsvarande underliggande tillgångsposition enligt följande metod:

Den motsvarande underliggande tillgångspositionen för varje räntederivatinstrument ska beräknas genom att durationen divideras med AIF-fondens målduration, multiplicerat med den motsvarande underliggande tillgångspositionen:

$$\text{Motsvarande underliggande tillgångsposition} = \frac{\text{duration}_{\text{FDI}}}{\text{duration}_{\text{mål}}} \times \text{CV}_{\text{derivat}}$$

där

- $\text{duration}_{\text{FDI}}$ är durationen (hur känsligt det finansiella derivatinstrumentets marknadsvärde är för ränterörelser) för räntederivatinstrumentet,
- $\text{duration}_{\text{mål}}$ är i linje med investeringsstrategin, positionernas riktning och den förväntade risknivån vid vilken tidpunkt som helst och regleras på annat sätt. Detta är också i linje med portföljdurationen under normala marknadsförhållanden.
- $\text{CV}_{\text{derivat}}$ är derivatpositionens konverterade värde enligt bilaga II.

2. Den motsvarande underliggande tillgångspositionen beräknad enligt punkt 1 ska nettas på följande sätt:

a) Varje räntederivatinstrument ska fördelas till lämpliga löptidsintervaller i följande löptidsbaserade steg:

Löptidsintervaller

1. 0–2 år
2. 2–7 år
3. 7–15 år
4. > 15 år

- b) De långa och korta motsvarande underliggande tillgångspositionerna ska nettas inom varje löptidsintervall. Beloppet för den förra nettas med den senare, vilket ger det nettade beloppet för det löptidsintervallet.
- c) Med början vid det kortaste löptidsintervallet ska de nettade beloppen mellan två angränsande löptidsintervaller beräknas genom att den återstående onettade långa (eller korta) positionen i löptidsintervallet (i) nettas med beloppet för den återstående onettade korta (långa) positionen i löptidsintervallet (i + 1).
- d) Med början vid det kortaste löptidsintervallet ska de nettade beloppen mellan två avlägsna löptidsintervall som separeras av en annan löptid beräknas genom att den återstående onettade långa (eller korta) positionen i löptidsintervallet (i) nettas med beloppet för den återstående onettade korta (långa) positionen i löptidsintervallet (i + 2).
- e) Det nettade beloppet ska beräknas mellan de återstående onettade långa och korta positionerna i de två mest avlägsna löptidsintervallen.

3. AIF-fonden ska beräkna sina exponeringar som summan av följande absoluta värden:

- 0 % av det nettade beloppet för varje löptidsintervall,
- 40 % av de nettade beloppen mellan två angränsade löptidsintervall (i) och (i + 1),
- 75 % av de nettade beloppen mellan två avlägsna löptidsintervall som separeras av ett annat löptidsintervall, dvs. löptidsintervallen (i) och (i + 2),
- 100 % av de nettade beloppen mellan de två mest avlägsna löptidsintervallen, och
- 100 % av de återstående onettade positionerna.

Rapportmallar: AIF-förvaltare

(Artiklarna 3.3 d och 24 i direktiv 2011/61/EU)

Särskild information som ska lämnas för AIF-förvaltare

(Artiklarna 3.3 d och 24.1 i direktiv 2011/61/EU)

		Viktigaste marknad/instrument	Näst viktigaste marknad/ instrument	Tredje viktigaste marknad/instrument	Fjärde viktigaste marknad/ instrument	Femte viktigaste marknad/instrument
1	Huvudsakliga marknader där AIF-förvaltaren handlar för de förvaltade AIF-fondernas räkning					
2	Huvudsakliga instrument som AIF-förvaltaren handlar med för de förvaltade AIF-fondernas räkning					
3	Värdet av förvaltade tillgångar för alla förvaltade AIF-fonder, beräknat enligt artikel 2	I basvalutan (om den är samma för alla AIF-fonder)		I euro		
Ange registrerat namn, etableringsplats samt jurisdiktion för marknader						

Detaljerad förteckning över alla AIF-fonder som AIF-förvaltaren förvaltar

ska lämnas på begäran i slutet av varje kvartal

(artikel 24.3 i direktiv 2011/61/EU)

AIF-fondens namn	Fondens identifieringskod					Startdatum	Typ av AIF-fond Hedgefond, riskkapitalfond, fastighetsfond, fond-i-fond, annan (*)	NAV	EU-baserad AIF-fond ja/nej

(*) "Annan": ange den strategi som bäst beskriver typen av AIF-fond.

Monetära värden ska rapporteras i AIF-fondens basvaluta.

Rapportmallar: AIF-fonder

(Artiklarna 3.3 d och 24 i direktiv 2011/61/EU)

Särskild information som ska lämnas för AIF-fonder

(Artiklarna 3.3 d och 24.1 i direktiv 2011/61/EU)

Datatyp		Rapporterad data	
Identifiering av AIF-fonden			
1	AIF-fondens namn		EU-baserad AIF-fond ja/nej
2	Fondförvaltare <i>(Registrerat namn och standardkod, om sådana finns)</i>		EU-baserad AIF-förvaltare ja/nej
3	Identifieringskod för fonden, i tillämpliga fall		
4	AIF-fondens startdatum		
5	AIF-fondens hemvist		
6	Identifiering av AIF-fondens prime brokers <i>(Registrerat namn och standardkod, om sådana finns)</i>		
7	AIF-fondens basvaluta enligt ISO 4217 och förvaltade tillgångar beräknade enligt artikel 2	Valuta	Totala tillgångar under förvaltning
8	Jurisdiktioner för de tre huvudsakliga finansieringskällorna (exklusive andelar eller aktier i AIF-fonden som köpts av investerare)		
9	Dominerande AIF-fondstyp (välj en typ)	Hedgefond Riskkapitalfond Fastighetsfond Fond-i-fond Annan Ej tillämpligt	
10	Uppdelning av investeringsstrategier <i>(Gör en uppdelning av AIF-fondens investeringsstrategier beroende på den dominerande AIF-fondstyp som valts i fråga 9. Se riktlinjerna för närmare upplysningar om hur denna fråga ska besvaras.)</i>		

Datatyp	Rapporterad data	
	Ange den strategi som bäst beskriver AIF-fondens verksamhet	Andel i NAV (%)
<p>a) Hedgefondstrategier (Besvara denna fråga om du valde "Hedgefond" som dominerande AIF-fondstyp i fråga 9.)</p>		
<p>Ange de hedgefondstrategier som bäst beskriver AIF-fondens strategier</p> <p>Aktier: Long Bias Aktier: Lång/kort Aktier: Marknadsneutral Aktier: Short Bias</p> <p>Relativt värde: Arbitrage, räntebärande instrument Relativt värde: Arbitrage, konvertibla obligationer Relativt värde: Arbitrage, volatilitet</p> <p>Händelsestyrd: Krisituationer/Omstrukturering Händelsestyrd: Riskarbitrage/Fusionsarbitrage Händelsestyrd: Aktier, specialsituationer</p> <p>Kredit, lång/kort Kredit, tillgångsbaserad utlåning</p> <p>Makro</p> <p>Förvaltade terminkontrakt/CTA: fundamental analys Förvaltade terminkontrakt/CTA: teknisk analys</p> <p>Multistrategi-hedgefond Annan hedgefondsstrategi</p>		
<p>b) Strategier för riskkapitalfonder (Besvara denna fråga om du valde "Riskkapitalfond" som dominerande AIF-fondstyp i fråga 9.)</p>		
<p>Ange de riskkapitalfondstrategier som bäst beskriver AIF-fondens strategier</p> <p>Riskkapital Tillväxtkapital Mezzaninkapital Riskkapitalfond med multistrategi Annan riskkapitalfondstrategi</p>		

Datatyp	Rapporterad data	
<p>c) Fastighetsfondstrategier <i>(Besvara denna fråga om du valde "Fastighetsfond" som dominerande AIF-fondstyp i fråga 9.)</i></p>		
<p>Ange de fastighetsfondstrategier som bäst beskriver AIF-fondens strategier</p> <p>Bostadsfastigheter Kommersiella fastigheter Industrifastigheter Fastighetsfond med multistrategi Annan fastighetsstrategi</p>		
<p>d) Fond-i-fond-strategier <i>(Besvara denna fråga om du valde "Fond-i-fond" som dominerande AIF-fondstyp i fråga 9.)</i></p>		
<p>Ange de "fond-i-fondstrategier" som bäst beskriver AIF-fondens strategier</p> <p>Fond-i-hedgefond Fond-i-riskkapitalfond Andra fonder-i-fonder</p>		
<p>e) Andra strategier <i>(Besvara denna fråga om du valde "Annan" som dominerande AIF-fondstyp i fråga 9.)</i></p>		
<p>Ange den "andra" strategi som bäst beskriver AIF-fondens strategier</p> <p>Råvarufond Aktiefond Fond som investerar i räntebärande instrument Infrastrukturfond Annan fond</p>		

Datatyp		Rapporterad data	
Huvudsakliga exponeringar och största koncentrationer			
11	Huvudsakliga instrument som AIF-fonden handlar med		
	Typ av instrument/instrumentkod	Värde (beräknat enligt artikel 3 i AIFM-direktivet)	Lång/kort position
	Viktigaste instrument		
	Näst viktigaste instrument		
	Tredje viktigaste instrument		
	Fjärde viktigaste instrument		
	Femte viktigaste instrument		
12	Geografisk inriktning		
	Lämna en geografisk uppdelning av de investeringar som innehas av AIF-fonden som procentandelar av fondens sammanlagda nettotillgångsvärde	% av NAV	
	Afrika		
	Asien och Stilla havet (ej Mellanöstern)		
	Europa (EES)		
	Europa (utanför EES)		
	Mellanöstern		
	Nordamerika		
	Sydamerika		
	Överstatlig / flera regioner		

Datatyp	Rapporterad data
---------	------------------

13 **AIF-fondens 10 huvudsakliga exponeringar vid rapporteringsdatumet** (högst värde i absoluta termer):

	Typ av tillgång/skuld	Namn på/beskrivning av tillgången/skulden	Värde (beräknat enligt artikel 3)	% av brutotomarknadsvärde	Lång/kort position	Motpart (i förekommande fall)
1:a						
2:a						
3:e						
4:e						
5:e						
6:e						
7:e						
8:e						
9:e						
10:e						

14 **De 5 största portföljkoncentrationerna:**

	Typ av tillgång/skuld	Namn på/beskrivning av marknaden	Värde på aggregerad exponering (beräknat enligt artikel 3)	% av brutotomarknadsvärde	Lång/kort position	Motpart (i förekommande fall)
1:a						
2:a						
3:e						
4:e						
5:e						

Datatyp	Rapporterad data	
15 Typisk affärs-/positionsstorlek (Besvara denna fråga om du valde "Riskkapitalfond" som dominerande AIF-fondstyp i fråga 1.)	[Välj en] Mycket liten Liten Lägre medelmarknad Övre medelmarknad Stort tak Megatak	
16 Huvudsakliga marknader som AIF-fonden handlar på		
<i>Ange namn och identifieringskod (t.ex. MIC-kod) om sådan finns, för marknaden med störst exponering</i>		
<i>Ange namn och identifieringskod (t.ex. MIC-kod) om sådan finns, för marknaden med näst störst exponering</i>		
<i>Ange namn och identifieringskod (t.ex. MIC-kod) om sådan finns, för marknaden med tredje störst exponering</i>		
17 Investerarkoncentration		
Ange den ungefärliga procentandelen av AIF-fondens aktier som ägs av de fem verkliga ägare som har det största aktieintresset i AIF-fonden (som en procentandel av AIF-fondens utestående andelar/aktier, enligt genomlysningmetoden anges de verkliga ägarna, om dessa är kända och om det är möjligt).		
Uppdelning av investerarkoncentration per investerarstatus (lämna en uppskattning om exakt information inte finns tillgänglig):	%	
— Professionella kunder (enligt direktiv 2004/39/EG (MiFID-direktivet): — Icke-professionella investerare:		

Monetära värden ska rapporteras i AIF-fondens basvaluta.

Information om AIF-fonder som ska lämnas till behöriga myndigheter

(Artikel 24.2 i direktiv 2011/61/EU)

	Datatyp	Rapporterad data	
Identifiering av AIF-fonden			
1	AIF-fondens namn	EU-baserad AIF-fond ja/nej	
2	Fondförvaltare	EU-baserad AIF-förvaltare ja/nej	
1	AIF-fondens namn		
2	Fondförvaltare		
3	Identifieringskod för fonden, i tillämpliga fall		
4	AIF-fondens startdatum		
5	AIF-fondens basvaluta enligt ISO 4217 och förvaltade tillgångar beräknade enligt artikel 2	Valuta	Totala tillgångar under förvaltning
6	Identifiering av AIF-fondens prime broker(s)		
7	Jurisdiktion för de tre största finansieringskällorna		
Handlade instrument och individuella exponeringar			
8	Individuella exponeringar som AIF-fonden handlar med och huvudsakliga tillgångskategorier som AIF-fonden hade investerat i vid rapporteringsdatumet:		
	a) Värdepapper		
		<i>Långt värde</i>	<i>Kort värde</i>
	Likvida tillgångar		
	Av vilka:		
		<i>Bankcertifikat</i>	
		<i>Företagscertifikat</i>	
		<i>Andra certifikat</i>	
		<i>Andra likvida medel (exklusive statspapper)</i>	
	Börsnoterade aktier		
	Av vilka:		
		<i>Emitterade av finansinstitut</i>	
		<i>Andra börsnoterade aktier</i>	
	Icke börsnoterade aktier		
	Företagsobligationer som inte emitterats av finansinstitut		
	Av vilka:		
		<i>Hög kreditvärdighet</i>	

Datatyp		Rapporterad data	
	Ej hög kreditvärdighet		
Företagsobligationer som emitterats av finansinstitut			
Av vilka:	Hög kreditvärdighet		
	Ej hög kreditvärdighet		
Statsobligationer			
Av vilka:	EU-obligationer med en löptid på 0–1 år		
	EU-obligationer med en löptid på 1 + år		
	Ej G10-obligationer med en löptid på 0–1 år		
	Ej G10-obligationer med en löptid på 1 + år		
Konvertibla obligationer som inte emitterats av finansinstitut			
Av vilka:	Hög kreditvärdighet		
	Ej hög kreditvärdighet		
Konvertibla obligationer som emitterats av finansinstitut			
Av vilka:	Hög kreditvärdighet		
	Ej hög kreditvärdighet		

Datatyp		Rapporterad data	
Lån			
Av vilka:	Högrisklån		
	Andra lån		
Strukturerade/värdepapperiserade produkter			
Av vilka:	Värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet		
	RMBS		
	CMBS		
	Hypoteksbaserade värdepapper emitterade av andra organ		
	Tillgångssäkrade företagscertifikat		
	CDO/CLO		
	Strukturerade certifikat		
	Börshandlade produkter (ETP)		
	Andra		
b) Derivat		Långt värde	Kort värde
Aktiederivat			
Av vilka:	Relaterade till finansinstitut		
	Andra aktiederivat		

Datatyp		Rapporterad data	
Derivat avseende räntebärande instrument			
Kreditswappar			
Av vilka:	Finansiella kreditswappar som refererar till ett namn ("Single name")		
	Statskreditswappar som refererar till ett namn		
	Andra kreditswappar som refererar till ett namn		
	Indexkreditswappar		
	Exotiska (inkl. "credit default tranche")		
		Bruttovärde	
Valutaderivat (för investeringssyften)			
Räntederivat			
		Långt värde	Kort värde
Råvaruderivat			
Av vilka:	Energi		
	Av vilka:		
	— Råolja		
	— Naturgas		
	— Elkraft		
	Ädla metaller		
	Av vilka: guld		
	Andra råvaror		
	Av vilka:		
	— Industrimetaller		
	— Boskap		

Datatyp		Rapporterad data	
	— Jordbruksprodukter		
Andra derivat			
c) Fysiska tillgångar (realtillgångar/materiella tillgångar)		Långt värde	
Fysiska: fastigheter			
Av vilka:	Bostadsfastigheter		
	Kommersiella fastigheter		
Fysiska: Råvaror			
Fysiska: Timmer			
Fysiska: Konst och samlarföremål			
Fysiska: Transporttillgångar			
Fysiska: Andra			
d) Fondföretag		Långt värde	
Investeringar i fondföretag som drivs/förvaltas av AIF-förvaltaren			
Av vilka:	Penningmarknadsfonder och fondföretag för likviditetsförvaltning		
	Börshandlade fonder (ETF)		
	Andra fondföretag		
Investeringar i fondföretag som inte drivs/förvaltas av AIF-förvaltaren			
Av vilka:	Penningmarknadsfonder och fondföretag för likviditetsförvaltning		
	Börshandlade fonder (ETF)		

Datatyp		Rapporterad data	
	<i>Andra fondföretag</i>		
e) Investeringar i andra tillgångsklasser		<i>Långt värde</i>	<i>Kort värde</i>
Totalt, andra			
9 Omsättningsvärde för varje tillgångsklass under rapporteringsmånaderna			
a) Värdepapper		<i>Marknadsvärde</i>	
Likvida tillgångar			
Börsnoterade aktier			
Icke börsnoterade aktier			
Företagsobligationer som inte emitterats av finansinstitut			
<i>Av vilka:</i>	<i>Hög kreditvärdighet</i>		
	<i>Ej hög kreditvärdighet</i>		
Företagsobligationer som emitterats av finansinstitut			
Statsobligationer			
<i>Av vilka:</i>	<i>Obligationer emitterade av EU-medlemsstater</i>		
	<i>Obligationer emitterade av länder utanför EU</i>		
Konvertibla obligationer			
Lån			
Strukturerade/värdepapperiserade produkter			

	Datatyp	Rapporterad data	
		Nominellt värde	Marknadsvärde
b) Derivat			
Aktiederivat			
Derivat avseende räntebärande instrument			
Kreditswappar			
Valutaderivat (för investeringssyften)			
Räntederivat			
Råvaruderivat			
Andra derivat			
c) Fysiska tillgångar (realtillgångar/materiella tillgångar)		Marknadsvärde	
Fysiska: Råvaror			
Fysiska: Fastigheter			
Fysiska: Timmer			
Fysiska: Konst och samlarföremål			
Fysiska: Transporttillgångar			
Fysiska: Andra			
d) Fondföretag			
e) Andra tillgångsklasser			
Exponeringarnas valuta			

Datatyp		Rapporterad data	
10	Totalt långt och kort värde för exponeringar (före valutasäkring) per följande valutagrupper:	<i>Långt värde</i>	<i>Kort värde</i>
	AUD		
	CAD		
	CHF		
	EUR		
	GBP		
	HKD		
	JPY		
	USD		
	Annan		
11	Typisk affärs-/positionsstorlek (Besvara denna fråga om du valde "Riskkapitalfond" som dominerande AIF-fondstyp.)	<p>[Välj en]</p> <p>Mycket liten (< € 5 miljoner)</p> <p>Liten (€ 5 miljoner till < € 25 miljoner)</p> <p>Låg-/medelmarknad (€ 25 miljoner till < € 150 miljoner)</p> <p>Övre medelmarknad (€ 150 miljoner till € 500 miljoner)</p> <p>Stort tak (€ 500 miljoner till € 1 miljarder)</p> <p>Megatak (€ 1 miljarder och högre)</p>	

	Datatyp	Rapporterad data		
12	Bestämmande inflytande (se artikel 1 i rådets direktiv 83/349/EEG [EGT L 193, 18.7.1983, s. 1]) (Besvara denna fråga om du valde "Riskkapitalfond" som dominerande AIF-fondstyp ovan; besvara denna fråga för varje företag som AIF-fonden har ett bestämmande inflytande över (om ej relevant, lämna detta fält tomt) i enlighet med artikel 1 i direktiv 83/349/EEG)	Namn	% rösträtt	Transaktionstyp

AIF-fondens riskprofil

	1. Marknadsriskprofil		
13	Förväntad årlig investeringsavkastning/internränta under normala marknadsförhållanden (i %)		
	Nettoaktier delta		
	Netto DV01:		
	Netto CS01:		
	2. Motpartens riskprofil		
14	Handels- och avvecklingsmekanismer		
	a) Uppskattad andel i % (i marknadsvärde) av värdepapper som handlas: (Lämna tomt om ingen handel med värdepapper sker)		%
	På en reglerad börs		
	OTC		
	b) Uppskattad andel i % (i handelsvolym) av derivat som handlas: (Lämna tomt om ingen handel med derivat sker)		%
	På en reglerad börs		
	OTC		

	Datatyp	Rapporterad data	
	c) Uppskattad andel i % (i handelsvolym) av derivattransaktioner som avvecklas: <i>(Lämna tomt om ingen handel med derivat sker)</i>	%	
	Av en central motpart		
	Bilateralt		
	d) Uppskattad andel i % (i marknadsvärde) av repotransaktioner som avvecklas: <i>(Lämna tomt om ingen handel med repor sker)</i>	%	
	Av en central motpart		
	Bilateralt		
	Med tre parter		
15	Värde på säkerheter och annat kreditstöd som AIF-fonden har placerat hos alla motparter		
	a) Värde på säkerheter som placerats i form av likvida tillgångar		
	b) Värde på säkerheter som placerats i form av andra värdepapper (exkl. likvida tillgångar)		
	c) Värde på andra säkerheter och annat kreditstöd som har placerats (inkl. nominella belopp för bankkreditiv och liknande kreditstöd från tredje parter)		
16	Av beloppet för säkerheter och annat kreditstöd som den rapporterade fonden har placerat hos motparter: Hur stor procentandel har motparter återpansatt?		
17	De 5 största motpartsexponeringarna (exkl. centrala motparter)		
	a) Ange de fem största motparter hos vilka AIF-fonden har den största kreditexponeringen i nettomarknadsvärde, mätt i % av AIF-fondens nettotillgångsvärde (NAV)	<i>Namn</i>	<i>Total exponering</i>
	Motpart 1		

	Datatyp	Rapporterad data	
	Motpart 2		
	Motpart 3		
	Motpart 4		
	Motpart 5		
	b) Ange de 5 största motparter som har den största kreditexponeringen i nettomarknadsvärde mot AIF-fonden, mätt i % av AIF-fondens nettotillgångsvärde (NAV)	<i>Namn</i>	<i>Total exponering</i>
	Motpart 1		
	Motpart 2		
	Motpart 3		
	Motpart 4		
	Motpart 5		
18	Direkt avveckling genom centrala motparter		
	a) Avvecklade AIF-fonden några transaktioner direkt genom en central motpart under rapporteringsperioden?	Ja Nej (om nej, besvara inte resten av denna fråga och gå till fråga 21)	
	b) Om du svarade ja på fråga 18 a, ange de 3 största centrala motparterna räknat i kreditexponering netto	<i>Namn</i>	<i>Värde på innehavet</i>
	Central motpart 1 (lämna tomt om ej tillämpligt)		
	Central motpart 2 (lämna tomt om ej tillämpligt)		
	Central motpart 3 (lämna tomt om ej tillämpligt)		
	3. Likviditetsprofil		
	Portföljens likviditetsprofil		

	Datatyp						Rapporterad data	
19	Investerarens likviditetsprofil Procentenhet av portföljen som kan likvideras inom:							
	1 dag eller mindre	2–7 dagar	8–30 dagar	31–90 dagar	91–180 dagar	181–365 dagar	mer än 365 dagar	
20	Värde på likvida medel som inte är in-tecknade eller reglerade på annat sätt							
	Investerarens likviditetsprofil							
21	Investerarens likviditetsprofil Procentenhet av investerarnas andel av fonden som kan lösas in inom (som % av AIF-fondens NAV)							
	1 dag eller mindre	2–7 dagar	8–30 dagar	31–90 dagar	91–180 dagar	181–365 dagar	mer än 365 dagar	
22	Investerarnas inlösen							
	a) Ger AIF-fonden investerarna rätt till uppsägning/inlösen i den normala handeln?						Ja	Nej
	b) Vilken frekvens har investerarnas inlösen (om flera andels- eller aktieklasser finns, rapportera den största andels- eller aktieklassen i förhållande till NAV)						[Välj en] Varje dag Varje vecka Var fjortonde dag Varje månad Varje kvartal Varje halvår Varje år Annat Ej tillämpligt	
	c) Hur lång frist (i dagar) har investerarna vid inlösen (rapportera tillgångsviktad frist om det finns flera andels- eller aktieklasser)							

	Datatyp	Rapporterad data	
	d) Vilken är investerarnas "lock-up"-period i dagar (rapportera tillgångsviktad uppsägningstid om det finns flera andels- eller aktieklasser)		
23	Specialarrangemang och förmånlig behandling		
	a) Vid rapporteringsdatumet, hur stor procentandel av AIF-fondens NAV är föremål för följande arrangemang?	% av NAV	
	Sidofickor		
	Spärrar		
	Avbrytande av handel		
	Andra arrangemang för hantering av illikvida tillgångar (ange vad)	[Typ]	[%]
	b) Ange procentandel av AIF-fondens nettotillgångsvärde som för närvarande är föremål för särskilda ordningar till följd av tillgångarnas illikvida natur i enlighet med artikel 23.4 a i AIFM-direktivet, inklusive dem i fråga 25 a		
	Specialarrangemang i % av NAV		
	c) Finns det några investerare som åtnjuter förmånsbehandling eller rätt till förmånsbehandling (t.ex. genom ett följebrev) och därför omfattas av skyldigheten att informera investerarna i AIF-fonden i enlighet med artikel 23.1 j i AIFM-direktivet?	(Ja eller nej)	
	d) Om du har svarat ja på fråga c, ange alla relevanta former av förmånsbehandling:		
	Olika informations-/rapporteringskrav avseende investerare		
	Olika likviditetsvillkor för investerare		
	Olika avgiftsvillkor för investerare		
	Andra former av förmånsbehandling än dem som anges ovan		

Datatyp							Rapporterad data		
24	Gör en uppdelning av äganderätten till AIF-fondens andelar per investerargrupp (i % av AIF-fondens NAV – enligt genomlysningmetoden anges de verkliga ägarna, om dessa är kända och om det är möjligt)								
25	Finansieringslikviditet								
	a) Ange det aggregerade belopp av upplåning och kontantfinansiering som finns tillgängligt för AIF-fonden (inklusive alla utnyttjade och outnyttjade, beviljade och ej beviljade kreditramar samt tidsbegränsad finansiering)								
	b) Dela upp belopp som anges i led a på de perioder som anges nedan beroende på den längsta period som kreditgivaren ska tillhandahålla sådan finansiering enligt avtal:								
	1 dag eller mindre	2–7 dagar	8–30 dagar	31–90 dagar	91–180 dagar	181–365 dagar	längre än 365 dagar		
	4. Upplånings- och exponeringsrisk								
26	Värde på kontantlån eller värdepapperslån som utgörs av:								
	Kontantlån utan säkerhet:								
	Kontantlån med säkerhet – via prime broker:								
	Kontantlån med säkerhet – via (omvända) repor:								
	Kontantlån med säkerhet – via andra:								
27	Värde på upplåning som är inbäddad i finansiella instrument								
	Börshandlade derivat: bruttoexponering minus placerad marginal								
	OTC-derivat: bruttoexponering minus placerad marginal								

	Datatyp	Rapporterad data	
28	Värde på värdepapper som lånats för korta positioner		
29	Bruttoexponering för finansiella och/eller rättsliga strukturer som kontrolleras av AIF-fonden i enlighet med skäl 78 i AIFM-direktivet		
	<i>Finansiell och/eller rättslig struktur</i>		
	<i>Finansiell och/eller rättslig struktur</i>		
	<i>Finansiell och/eller rättslig struktur</i>		
	...		
30	AIF-fondens finansiella hävstång		
	a) beräknad enligt bruttometoden		
	b) beräknad enligt åtagandemetoden		
	5. Operativa risker och andra riskaspekter		
31	Totalt antal öppna positioner		
32	Historisk riskprofil		
	a) AIF-fondens bruttoinvesteringsavkastning eller internränta under rapporteringsperioden (i %, utan avdrag av förvaltningsavgifter och resultatrelaterade avgifter)		
	Första månaden i rapporteringsperioden		
	Andra månaden i rapporteringsperioden		
	...		
	...		
	Sista månaden i rapporteringsperioden		
	b) AIF-fondens nettoinvesteringsavkastning eller internränta under rapporteringsperioden (i %, med avdrag av förvaltningsavgifter och resultatrelaterade avgifter)		
	Första månaden i rapporteringsperioden		

Datatyp		Rapporterad data	
Andra månaden i rapporteringsperioden			
...			
...			
Sista månaden i rapporteringsperioden			
c) Ändringar i AIF-fondens nettotillgångsvärde under rapporteringsperioden (i %, inklusive effekten av teckningar och inlösen)			
Första månaden i rapporteringsperioden			
Andra månaden i rapporteringsperioden			
...			
...			
Sista månaden i rapporteringsperioden			
d) Teckningar under rapporteringsperioden			
Första månaden i rapporteringsperioden			
Andra månaden i rapporteringsperioden			
...			
...			
Sista månaden i rapporteringsperioden			
e) Inlösen under rapporteringsperioden			
Första månaden i rapporteringsperioden			
Andra månaden i rapporteringsperioden			
...			
...			
Sista månaden i rapporteringsperioden			

Monetära värden ska rapporteras i AIF-fondens basvaluta.

Resultat av stresstester

Ange **resultaten av de stresstester** som utförts i enlighet med **artikel 15.3 b i direktiv 2011/61/EU** [Att riskerna i samband med varje enskild placering som ingår i AIF-fonden och deras samlade effekt på AIF-fondportföljen fortlöpande kan identifieras, mätas, hanteras och övervakas korrekt, inbegripet genom användning av lämpliga stresstester.] (fritext)

--

Monetära värden ska rapporteras i AIF-fondens basvaluta.

Ange **resultaten av de stresstester** som utförts i enlighet med **artikel 16.1 andra stycket i direktiv 2011/61/EU**. [AIF-förvaltare ska regelbundet genomföra stresstester, under normala och exceptionella likviditetsförhållanden, som gör det möjligt för dem att bedöma AIF-fondens likviditetsrisker och övervaka AIF-fondens likviditetsrisker i enlighet med resultaten av dessa.] (fritext)

--

Monetära värden ska rapporteras i AIF-fondens basvaluta.

Information om AIF-fonder som ska göras tillgänglig för behöriga myndigheter

(artikel 24.4 i direktiv 2011/61/EU)

	Datatyp	Rapporterad data	
1	Av beloppet för säkerheter och annat kreditstöd som den rapporterade AIF-fonden har placerat hos motparter: Hur stor procentandel har återpantats av motparterna?		
	Upplånings- och exponeringsrisk		
2	Värde på kontantlån eller värdepapperslån som utgörs av:		
	Kontantlån utan säkerhet:		
	Kontantlån med säkerhet – via prime broker:		
	Kontantlån med säkerhet – via (omvända) repor:		
	Kontantlån med säkerhet – via annat:		
3	Värde på upplåning som är inbäddad i finansiella instrument		
	Börshandlade derivat: bruttoexponering minus placerad marginal		

	Datatyp	Rapporterad data	
	OTC-derivat: bruttoexponering minus placerad marginal		
4	De 5 största källorna till lån av kontanter eller värdepapper (korta positioner):		
	Största:		
	Näst största:		
	Tredje största:		
	Fjärde största:		
	Femte största:		
5	Värde på värdepapper som lånats för korta positioner		
6	Bruttoexponering för finansiella och/eller rättsliga strukturer som kontrolleras av AIF-fonden i enlighet med skäl 78 i AIFM-direktivet		
	<i>Finansiell och/eller rättslig struktur</i>		
	<i>Finansiell och/eller rättslig struktur</i>		
	<i>Finansiell och/eller rättslig struktur</i>		
	...		
7	AIF-fondens finansiella hävstång:		
	a) Bruttometoden		
	b) Åtagandemetoden		

Monetära värden ska rapporteras i AIF-fondens basvaluta.